

รายงานการวิจัย
เรื่อง

การพัฒนาและความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

THE DEVELOPMENT AND READINESS OF SMEs ACCOUNTANTS IN
ACCESSION TO THE ASEAN ECONOMIC COMMUNITY IN THE UPPER
NORTHEASTERN REGION

เดือนฉาย ช่อนกลาง

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2560

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาและความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
ผู้วิจัย	นางเดือนฉาย ช่อนกลาง
ที่ปรึกษางานวิจัย	รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา วงศ์ภินันท์วัฒนา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น
ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการพัฒนาความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs 2) เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs 3) การพัฒนาของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักบัญชีธุรกิจ SMEs 364 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

นักบัญชีธุรกิจ มีความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ประเภทธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ส่วนใหญ่มีรูปแบบธุรกิจเป็นธุรกิจการบริการ รองลงมา ธุรกิจการค้า และธุรกิจการผลิต

ที่เปรียบเทียบความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แนวทางการพัฒนาความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่

ระยะส่งเสริมศักยภาพ เป็นการส่งเสริมพัฒนานักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนใน 4 ด้านประกอบ ด้านวิชาชีพบัญชี ด้านภาษาต่างประเทศ ด้านกฎหมายและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้น ควรส่งเสริมการจัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี ภาวะเปียบในประเทศเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเป็นการสร้างแรงจูงใจเบื้องต้นให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเร่งพัฒนาศักยภาพของตน รวมไปถึงการอบรมทักษะที่จำเป็น

ระยะพัฒนาศักยภาพ เป็นการส่งเสริมพัฒนานักบัญชีธุรกิจ SMEs ที่ขยายตัวสู่ตลาดสากลแล้วให้ประสบความสำเร็จในระยะยาวถือเป็นการส่งเสริมพัฒนาในระยะปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความมั่นคงทางวิชาชีพอย่างยั่งยืน โดยยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันในตลาดอาเซียนผ่านรูปแบบการประเมิน การตรวจสอบมาตรฐานวิชาชีพ และการให้คำแนะนำการปรับปรุง การยกระดับมาตรฐาน การให้รางวัล และระบบพี่เลี้ยง

คำสำคัญ: ความพร้อม, นักบัญชี, SMEs , ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

TITLE The Development and Readiness of SMEs Accountants in Accession to the ASEAN Economic Community In the Upper Northeastern Region.

AUTHOR Mrs.Duenchai sonklang

ADVISORS Asst.Prof. Dr.

UNIVERSITY SRIPATUM UNIVERSITY

DATE 2020

ABSTRACT

This research purpose 1) to study the development of SMEs business accountants 2) to compare the readiness of SMEs business accountants 3) the development of SMEs business accountants in entering the ASEAN Economic Community In the upper northeastern region, the samples were 364 SMEs business accountants, the tools used to collect this data is a questionnaire with 5 rating scales and the statistics used for data analysis are percentage, average, standard deviation One-way Analysis of Variance The research found that

Business accountant Have the readiness of SMEs business accountants to enter the ASEAN Economic Community In the upper northeast region overall and on each side is at a high level. SMEs in the upper northeastern region Most of them have a business type of service, followed by business and production.

Which compare the readiness of SMEs business accountants into the ASEAN Economic Community with statistical significance at the level of 0.05

The guidelines for developing the readiness of SMEs business accountants for entering into the ASEAN Economic Community are divided into 2 phases, which are

Potential promotion phase is to promote the development of SMEs business accountants in entering the ASEAN Economic Community in 4 areas in the accounting profession. Foreign language Legal and Information technology, therefore, should promote a seminar on accounting professions Domestic regulations related to business are the primary incentive for small and medium enterprises to accelerate their potential development. Including necessary skills training

Potential development phase It is the promotion of the development of SMEs business accountants that have been expanding into the international market for long-term success, which is considered as a promotion in the late stages The objective is to create sustainable professional stability. By raising the level of competitiveness in the ASEAN market Pass the evaluation form Professional standard examination and suggestions for improvement raising the standard of awards and mentoring systems.

Keywords : Readiness, Accountants, ASEAN Economic Community

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยเล่มนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากบุคคลทั้งหลาย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่ให้ความอนุเคราะห์ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา วงศ์ภินันท์วัฒนา ที่ปรึกษางานวิจัย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาต่าง ๆ และควบคุมคุณภาพของงานวิจัย ให้คำแนะนำและความรู้อันมีค่าที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นवलพรรณ ไชยมา ดร.ตติยาภรณ์ ประสาทกุลและอาจารย์สัญญา เนียมเปรม ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือในการตรวจแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย ตลอดจนมอบความรู้และให้คำแนะนำแนวทางด้านต่าง ๆ จนงานวิจัยเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณนักบัญชีในธุรกิจ SMEs เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์และสละเวลาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย

ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ที่ให้การสนับสนุน ค่าและประโยชน์จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์จากวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดาตลอดจนบูรพาจารย์และผู้มีพระคุณที่ให้การอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาซึ่งผู้วิจัยจะนำไปพัฒนาการทำงานให้ดียิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง สังคมและประเทศชาติต่อไป

เดือนฉาย ช่อนกลาง

ผู้วิจัย

มีนาคม 2565

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์โครงการ	3
1.3 คำถามการวิจัย	3
1.4 สมมุติฐานการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	4
บทที่ 2	
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	6
2.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจSMEs	13
2.3 ความเป็นมาในการนำTFRS for SMEs มาใช้ถือปฏิบัติในประเทศไทย.....	19
2.4 การเตรียมความพร้อมของธุรกิจ SMEs.....	21
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
2.6 กรอบแนวคิดในงานวิจัย	44
บทที่ 3	
ระเบียบวิธีการวิจัย	45
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
3.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	46
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
บทที่ 4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
4.1 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
5.1	วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	64
5.2	สรุปผลการวิจัย	64
5.3	อภิปรายผลการวิจัย	66
5.4	ข้อเสนอแนะ	70
บรรณานุกรม	71
ภาคผนวก	79
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	80
	ภาคผนวก ข แบบสอบถาม.....	86
	ภาคผนวก ค การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่.....	95
	ภาคผนวก ง กิจกรรมลงพื้นที่.....	99
ประวัติผู้วิจัย	105

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	45
ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของนักบัญชีธุรกิจ SMEs.....	51
ตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวประเภทธุรกิจ SMEs.....	53
ตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs.....	53
ตารางที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถ ด้านวิชาชีพบัญชี	54
ตารางที่ 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถ ด้านภาษาต่างประเทศ.....	55
ตารางที่ 7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถ ด้านกฎหมาย.....	56
ตารางที่ 8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	57
ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบ เพศที่แตกต่างกันกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนัก บัญชีธุรกิจSMEs.....	58
ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบ อายุที่แตกต่างกันกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนัก บัญชีธุรกิจ SMEs.....	59
ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบระดับการศึกษาที่แตกต่างกันกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความ พร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs.....	60
ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบ ประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกันกับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความพร้อม ของนักบัญชีธุรกิจ SMEs	61
ตารางที่ 13 แนวทางการพัฒนานักบัญชีธุรกิจ SMEs	63
ตารางที่ 14 การประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถาม	82
ตารางที่ 15 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	84
ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน.....	96
ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบความพร้อมเป็นรายด้าน ของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ที่มีระดับ การศึกษาแตกต่างกัน.....	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน.....	97
ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบความพร้อมเป็นรายด้าน ของนักบัญชีธุรกิจ SMEs มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน.....	97
ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน.....	98
ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน.....	98

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	43
ภาพที่ 2 กิจกรรมลงพื้นที่ ภาพที่ 1	100
ภาพที่ 3 กิจกรรมลงพื้นที่ ภาพที่ 2	100
ภาพที่ 4 กิจกรรมลงพื้นที่ ภาพที่ 3.....	101
ภาพที่ 5 กิจกรรมลงพื้นที่ ภาพที่ 4.....	101
ภาพที่ 6 กิจกรรมลงพื้นที่ ภาพที่ 5	102
ภาพที่ 7 กิจกรรมลงพื้นที่ ภาพที่ 6.....	102
ภาพที่ 8 กิจกรรมลงพื้นที่ ภาพที่ 7.....	103
ภาพที่ 9 กิจกรรมลงพื้นที่ภาพที่ 8	103
ภาพที่ 10 กิจกรรมลงพื้นที่ ภาพที่ 9.....	104

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปิดประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ในปี พ.ศ. 2558 ถือเป็นจุดเปลี่ยนของเศรษฐกิจทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการส่งผลให้สมาชิกในกลุ่มประชาคมอาเซียนเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาษาคือภาษาอังกฤษและภาษาประเทศต่าง ๆ ในอาเซียนทักษะของแรงงานฝีมือการเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการทหารเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนมีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ประกอบด้วยสมาชิก 10 ประเทศ มีประชากรรวมกันประมาณ 600 ล้านคน (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน, 2553)

การเปิดประชาคมอาเซียนจะเป็นการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศอาเซียนอันจะก่อให้เกิดการแข่งขันโอกาส (Opportunity) และ ความท้าทาย (Challenge) จากความเปลี่ยนแปลง (Change) และพลวัต (Dynamic) ทางเศรษฐกิจและสังคมตลอดจนตลาดแรงงานในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ที่จะต้องพัฒนาให้เท่าเทียมนานาประเทศ สาขาวิชาชีพเหล่านี้ ได้แก่ วิศวกร แพทย์ พยาบาล นักบัญชี นักสำรวจ ทันตแพทย์ และผู้ประกอบการวิชาชีพสถาปนิก เพราะสาขาวิชาชีพเหล่านี้เป็นสาขาวิชาชีพของไทยที่มีความพร้อมสูง มีสมาคมและการรวมตัวที่มีประสิทธิภาพเป็นที่ประจักษ์ และเป็นสมาคมที่ประชาคมอาเซียนได้ยกมาเป็นกลุ่มแรกของไทยที่จะมีการวางกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ หากจะมีคนในประเทศสมาชิกเข้ามาทำงานในกลุ่มวิชาชีพทั้งเจ็ดนี้ในไทย แต่ในทางกลับกัน หากคนไทยที่ทำงานในกลุ่มวิชาชีพเหล่านี้ยังไม่พร้อมในการปรับตัว ปัญหาที่จะตกมาสู่พวกเขาเช่นกัน ในประเด็นนี้ข้อสรุป ก็คือ การเปิดให้ผู้ประกอบอาชีพที่มีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการประสานงานวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ทั้ง 7 สาขา (ASEAN Joint Coordinating Committee) และหน่วยงานที่กำกับดูแลวิชาชีพหรือองค์การระดับประเทศสมาชิกต่าง ๆ หรือสภาวิชาชีพ (Professional Regulatory Authority) หรือกระทรวง/องค์การที่เกี่ยวข้องของประเทศสมาชิก ขึ้นทะเบียนหรือออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพชาวต่างชาติเข้ามาประกอบวิชาชีพในประเทศอาเซียนได้ โดยต้องปฏิบัติตามกฎและระเบียบภายในประเทศนั้น ๆ ในทำนองกลับกันหากคนไทยที่ประกอบวิชาชีพเหล่านี้ ก็สามารถที่จะไปทำงานยังประเทศอื่นที่มีค่าจ้างแรงงานที่สูงกว่าได้เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการไทย หรือแรงงานไทย ก็จะมีโอกาสออกไปลงทุนหรือทำงานในต่างประเทศมากขึ้น และได้รับค่าตอบแทนที่สูงจากเดิม (จุฑาทิเยนไธ, 2555)

ดังนั้นวิชาชีพบัญชีก็เป็นวิชาชีพหนึ่งที่ต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งเป็นอาชีพที่มีผลกระทบทางด้านวิชาชีพบัญชีมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีจะต้องพัฒนาทักษะทางด้านวิชาชีพให้มีความพร้อมซึ่งมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ

สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี (International Education Standards for Professional Accountants: IES) มีจำนวน 8 ฉบับ ซึ่งฉบับที่ 3 เกี่ยวข้องกับเรื่องทักษะวิชาชีพกำหนดไว้ว่าทักษะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ ทักษะทางปัญญา ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งานทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารและทักษะการบริหารองค์กรและการจัดการธุรกิจ (สภาวิชาชีพบัญชี, 2556) ซึ่งเมื่อผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีมีพื้นฐานทักษะทางวิชาชีพดังกล่าวจะส่งผลให้การปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพบัญชีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลง จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยหลีกเลี่ยงและบรรเทาผลกระทบในเชิงลบอันอาจเกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ยังอาจช่วยให้สามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่สร้างแนวทางและวางแผน เพื่อนำผลกระทบที่ได้รับ มาเป็นโอกาสทำให้เกิดเชิงบวกได้ในอนาคต เพื่อใช้ในการสร้างเสริม ความรู้ ความเข้าใจ เพื่อจัดการนักบัญชีในสถานประกอบการได้มีความพร้อมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของไทยในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ หนุนเสริมระบบเศรษฐกิจที่มีมูลค่ามากที่สุด ครอบคลุมกิจการ 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ (1) กิจการการผลิต (production sector) ซึ่งครอบคลุมการผลิตในภาคเกษตรกรรมภาคอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ (2) กิจการการค้า (trading sector) ครอบคลุมการค้าส่งและการค้าปลีก และ (3) กิจการบริการ (service sector) ซึ่งถือเป็นกลไกหลักสำคัญในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2551)

ความสำเร็จในการดำเนินงาน (Operational Success) เป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการดำเนินงานของธุรกิจซึ่งความสำเร็จในการดำเนินงานจะต้องเกิดจากกระบวนการด้านการวางแผนสั่งการ ควบคุม และตัดสินใจเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้บริหารต้องประยุกต์ใช้กระบวนการเหล่านี้ให้เกิดประสิทธิภาพบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายองค์กร เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าหรือผู้รับบริการ และสร้างความพึงพอใจแก่บุคลากรในองค์กร อันจะส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร โดยการวัดความสำเร็จในการดำเนินงานสามารถวัดได้ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการเงิน (Financial Perspective) ด้านลูกค้า (Customer Perspective) ด้านกระบวนการภายใน (Internal Business Process Perspective) และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth Perspective) (พสุ เดชะรินทร์, 2547:38-46) ซึ่งความสำเร็จในการดำเนินงานนั้นจะช่วยสะท้อนภาพขององค์กรว่าองค์กรมีศักยภาพในการดำเนินงานให้ประสบผลสำเร็จได้มากน้อย เพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคอะไรเกิดขึ้นบ้างเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคลากรให้เหมาะสมในอนาคต ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium-Sized Enterprises) หรือ ธุรกิจ SMEs เป็นธุรกิจที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะเป็นธุรกิจที่สร้างมูลค่าเพิ่ม แก่ระบบเศรษฐกิจและสังคมไทยอย่างมหาศาล ทั้งในแง่การสร้างงาน สร้างรายได้ และเป็นได้ทั้งผู้ผลิต ผู้กระจายสินค้าและผู้ให้บริการก่อให้เกิดรายได้กับชุมชนและประเทศ ทำให้เกิดการแข่งขันในการผลิต

สินค้าและบริการให้มีประสิทธิภาพ มีความสำคัญและมีลักษณะที่โดดเด่น (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2554 : 4)

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาวิจัย การพัฒนาและความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เพราะการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต้องพัฒนาศักยภาพในวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับจากนักลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติไม่ว่าจะเป็นธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม และอื่น ๆ นักบัญชีจึงเป็นวิชาชีพที่สำคัญในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการวิจัยครั้งนี้ยังเป็นแนวทางในการวางแผนของหน่วยงานทั้งหน่วยงานการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้บริหารในสถานประกอบการที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล เพื่อใช้ในการสร้างเสริม ความรู้ ความเข้าใจ เพื่อจัดการนักบัญชีในสถานประกอบการได้มีความพร้อม

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในแต่ละประเภทธุรกิจ

1.2.2 ศึกษาเปรียบเทียบการความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์

1.2.3 ศึกษาการพัฒนาความพร้อมนักบัญชีในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1.3 คำถามการวิจัย

ความพร้อมของนักบัญชีของธุรกิจ SMEs มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs แตกต่างกันหรือไม่

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ความพร้อมของนักบัญชีของธุรกิจ SMEs มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ที่แตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตงานวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำนวน 6,615คน (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำนวน 364 คน โดยเปิดตาราง Krejcie และ Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรในการวิจัยมีดังนี้

- ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน
 - ตัวแปรตาม ได้แก่ ด้านวิชาชีพบัญชี ด้านภาษา ด้านกฎหมาย และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- พื้นที่ศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
- ระยะเวลาการเก็บข้อมูล ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2561 ถึง พฤษภาคม 2562

1.6 นิยามคำศัพท์

1.6.1 นักบัญชีธุรกิจ SMEs หมายถึง นักบัญชีธุรกิจ ที่ทำงานในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1.6.2 SMEs หมายถึง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1.6.3 ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน หมายถึง องค์ประกอบหรือปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง องค์ประกอบหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องข้องการ เป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ หมายถึง การประกอบการธุรกิจในด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านการดำเนินงานและเทคโนโลยี และด้านการเงิน

ความพร้อมของนักบัญชี หมายถึง ความพร้อมใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาชีพบัญชี ด้านภาษา ด้านกฎหมาย และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.7 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1.7.1 ทราบถึงปัจจัยที่มีความสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงาน เป็นข้อเสนอแนะสำหรับของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ในการวางแผนและการบริหารการจัดการการเปลี่ยนแปลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.7.2 ทราบถึงคุณสมบัติที่สำคัญเพื่อเป็นแนวทางสำหรับพัฒนานักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

1.7.3 เพื่อให้เป็นการเพิ่มพูนความรู้ในเชิงวิชาการ เป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาการจัดการการเปลี่ยนแปลงกับความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาและความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ในครั้งนี้คณะผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางและเป็นกรอบแนวคิดในการทำวิจัยตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ SMEs
3. ความเป็นมาในการนำ TFRS for SMEs มาใช้ถือปฏิบัติในประเทศไทย
4. การเตรียมความพร้อมของนักบัญชี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

“ประชาคมอาเซียน” เป็นเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ ๆ ในระดับโลกที่ส่งผลกระทบมาถึงภูมิภาคอาเซียน เช่นภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การเป็นประชาคมอาเซียน คือการทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” ที่มีความแข็งแกร่งและมีภูมิทัศน์ทางานที่ดีโดยสมาชิกในครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น แรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้นำ ประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงกันที่จัดตั้งประชาคมอาเซียน อันถือเป็นการปรับปรุงตัวครั้งใหญ่และวางรากฐานของการพัฒนาของอาเซียน คือ สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศเปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ที่ทำให้อาเซียนต้องเผชิญ กับความท้าทาย เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยพิบัติธรรมชาติ และปัญหาสิ่งแวดล้อมภาวะโลกร้อนและความเสี่ยง ที่อาเซียนอาจจะไม่สามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจได้กับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะจีนและอินเดียซึ่งมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดดประชาคมอาเซียนถือเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม 2546 จากการที่ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนที่เรียกว่า “ข้อตกลงบาหลี 2” เพื่อเห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน ภายในปี 2563 เวลาจัดตั้งให้เสร็จในปี 2558

พัฒนาการของอาเซียนสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) หรืออาเซียนจัดตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) ซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีของ 5 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์และราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ 8

สิงหาคม พ.ศ. 2510 ต่อมาบรูไนดารุสซาลาม ได้เข้ามาเป็นสมาชิกอันดับที่ 6 เมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2527 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเข้ามาเป็นสมาชิกอันดับที่ 7 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและสหภาพพม่าเข้าเป็นสมาชิกประเทศที่ 8 และ 9 ตามลำดับ เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 และราชอาณาจักรกัมพูชาเข้าเป็นสมาชิกประเทศที่ 10 เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2542 รวมสมาชิกทั้งสิ้นจำนวน 10 ประเทศ (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554) การดำเนินงานในช่วงแรกของสมาคมอาเซียนเป็นการปรับเปลี่ยนทัศนคติเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งระหว่างกัน จึงเน้นเรื่องของการเมืองและความมั่นคงเป็นหลัก จากนั้นจึงเป็นช่วงของการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอาเซียน และมุ่งพัฒนาสู่การร่วมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในท้ายที่สุด พัฒนาการสำคัญของอาเซียนที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเริ่มจากความพยายามที่จะสร้างกลุ่มเศรษฐกิจภายในอาเซียนขึ้นเพื่อให้อาเซียนสามารถรับมือกับสถานการณ์ระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและกระแสนวัตกรรมทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอื่นได้ ดังนั้นในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 4 ที่สิงคโปร์ เมื่อปี พ.ศ. 2535

ผู้นำรัฐบาลอาเซียนได้ตัดสินใจจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area) ขึ้น และเพื่อให้อาเซียนมีความเป็นปึกแผ่นทั้งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนได้เห็นพ้องในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University) ซึ่งเป็นแนวคิดเบื้องต้นที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อาเซียน โดยใช้การศึกษาเป็นกลไกในการสร้างความเข้าใจกันในหมู่ประชาชนอาเซียนและการส่งเสริมให้เกิดการเคลื่อนย้ายระหว่างกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยในระยะแรกให้จัดตั้งเป็นเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยของประเทศสมาชิกอาเซียน เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network) จึงได้เริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2538 ต่อมาผู้นำรัฐบาลอาเซียนได้เห็นชอบต่อเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน พ.ศ. 2563 ในการประชุมสุดยอดอาเซียนอย่างไม่เป็นทางการครั้งที่ 2 เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ โดยประเทศไทยเป็นผู้ริเริ่มให้ผู้นำรัฐบาลอาเซียนรับรองเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน พ.ศ. 2563 (ASEAN Vision 2020) ในโอกาสครบรอบ 30 ปี ของการจัดตั้งอาเซียนซึ่งกำหนดทิศทางและเป้าหมายของการดำเนินความร่วมมือในอาเซียนทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความร่วมมือกับภายนอกภูมิภาคเพื่อให้อาเซียนเป็นวงสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (A Concert of Southeast Asian Nations) หุ้นส่วนในการพัฒนาอย่างมีพลวัต (A Partnership in Dynamic Development) ชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร (A Community of Caring Societies) และภูมิภาคอาเซียนที่มุ่งปฏิสัมพันธ์กับภายนอก (An Outward-looking ASEAN) เพื่อมุ่งพัฒนาสู่วิสัยทัศน์อาเซียนดังกล่าว ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 6 ณ กรุงฮานอยประเทศเวียดนามเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2541 ได้ให้การรับรองแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการตามวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 (Hanoi Plan of Action to Implement the ASEAN Vision 2020: HPA) หรือแผนปฏิบัติการฮานอย (Hanoi Action Plan)

สำหรับช่วงปี พ.ศ. 2542 - 2547 เพื่อใช้เป็นกรอบความร่วมมือของอาเซียนในการดำเนินความร่วมมือให้บรรลุเป้าหมายของการมีความมั่นคงทางการเมือง การรวมตัวทางเศรษฐกิจอย่างเหนียวแน่น เสถียรภาพและประชากรที่มีคุณภาพที่ดีอย่างทั่วถึงรวมถึงความร่วมมือทางสังคมหรือความร่วมมือเฉพาะด้าน (Functional Cooperation) ซึ่งเป็นความร่วมมือด้านอื่นๆ ที่มีใช้ด้านการเมืองและเศรษฐกิจ ได้แก่ การพัฒนาสังคม ความมั่นคงทางสังคม วัฒนธรรมและสารสนเทศ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมและสิทธิมนุษยชน โดยต้องทำให้มีผลเป็นรูปธรรมภายในการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนต่อมาในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้มีการลงนามใน Bali Concord II ที่กำหนดให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ขึ้นภายในปี พ.ศ. 2563 โดยประกอบด้วยสามเสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community: APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC)

เพื่อสานต่อแผนปฏิบัติการที่หมดวาระในปี พ.ศ. 2547 ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 10 ณ นครเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ให้การรับรองแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ (Vientiane Action Plan) สำหรับช่วงปี พ.ศ. 2547 - 2553 เพื่อใช้เป็นกรอบในการสานต่อความร่วมมือเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียนต่อไปในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 12 ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2550 ที่ประชุมได้เห็นชอบให้เลื่อนเวลาในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนเร็วขึ้นเป็นภายในปี พ.ศ. 2558 เพื่อให้อาเซียนสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งปัจจุบันและความท้าทายใหม่ๆ ในอนาคต ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 13 ที่ประเทศสิงคโปร์เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองกฎ บัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เพื่อเป็นกลไกในการปรับปรุงการทำงานของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีกรอบในการท างานที่ชัดเจนและสามารถปรับตัวตามสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านสังคมเศรษฐกิจและการเมือง กฎบัตรอาเซียนเป็นเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรจัดระบบการทำงานและบริหารกลไกความร่วมมือระหว่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554) ในกฎบัตรอาเซียนได้บรรจุเรื่องการศึกษาไว้ในบทที่ 1 ข้อย่อยที่ 10 “เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นด้านการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีพและด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างพลังประชาชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ประชาคมอาเซียน (develop human resources through closer cooperation in education and life-long learning, and science and technology, for the empowerment of the peoples of ASEAN and for the strengthening of the ASEAN Community)” ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าความร่วมมือด้านการศึกษาเป็น

หัวใจสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศสมาชิกอาเซียน และเป็นมิติที่สำคัญของเสาหลัก ทั้งสามด้านของประชาคมอาเซียน และได้ย้ำถึงบทบาทของการศึกษาในการเพิ่มความตระหนักใน ความเป็นอาเซียนและอัตลักษณ์ของอาเซียน รวมทั้งการส่งเสริมความเข้าใจในความหลากหลายทาง วัฒนธรรมในอาเซียนหลังจากกฎบัตรอาเซียนทั้งสิบประเทศได้ให้สัตยาบัน โดยประเทศสมาชิกครบทั้ง สิบประเทศซึ่งขณะนี้ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งสิบประเทศได้ให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียนไปยังสำนัก เลขาธิการอาเซียนแล้ว ส่งผลให้กฎบัตรอาเซียนมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 (กระทรวง การต่างประเทศ, 2554)

นอกจากนี้ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 13 ได้มีการลงนามประกาศร่วมแผนงานการ จัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Declaration on the ASEAN Economic Community Blueprint AEC Blueprint) เพื่อใช้กำหนดทิศทาง/แผนงานด้านเศรษฐกิจในการรวมอาเซียน 10 ประเทศเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวบนพื้นฐานของความเท่าเทียมการไม่เลือกปฏิบัติ และการ ได้รับประโยชน์ร่วมกันอันจะนำไปสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ในท้ายที่สุด สำหรับแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community Blueprint: APSC Blueprint) และแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรม อาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint: ASCC Blueprint) ได้รับการรองรับและ ลงนามในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14 ที่ชะอำ-หัวหิน เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2552 (กระทรวง การต่างประเทศ, 2554) พัฒนาการที่สำคัญดังกล่าวส่งผลให้อาเซียนเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะ อย่างยิ่งการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 จะมีผลกระทบต่อการศึกษาโดยเฉพาะ อย่างยิ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษา เช่น การเปิดเสรีด้านการค้าสินค้าและบริการในอาเซียนจะส่งผลให้ การจัดการศึกษาข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนขยายตัวกว้างขวางมากขึ้น และการที่ อาเซียนเห็นพ้องกันในการกำหนดให้ภาษาในการทำงานของอาเซียนเป็นภาษาอังกฤษ สื่อให้เห็นว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องจำเป็นทั้งในโลกปัจจุบันและในอนาคต เป็นต้น หลายประเทศใน อาเซียนได้มีการเตรียมการและดำเนินการพัฒนาขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการ เป็นประชาคมอาเซียนแล้ว เช่น ประเทศสิงคโปร์ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ในระดับที่ใช้งานในชีวิตประจำวันได้ตั้งแต่ในระดับพื้นฐาน และให้นักเรียนมีอิสระที่จะเลือกเรียนภาษา ใดภาษาหนึ่งที่ไม่ใช่ภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาที่สาม ประเทศมาเลเซียจัดการเรียนการสอนวิชา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ ประเทศฟิลิปปินส์สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550) ประเทศไทยเป็นประเทศสมาชิกหนึ่งของ อาเซียนจำเป็นต้องเตรียมการเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของอาเซียน ซึ่งผลกระทบที่สำคัญ การศึกษาไทยคือการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษา การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนจะทำให้ การเคลื่อนย้ายกำลังคน นักศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาสะดวกขึ้น และการเปิดเสรีการค้าบริการ

ด้านการศึกษาส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ ภาษาและวัฒนธรรมระหว่างกัน การศึกษาไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อผลิตกำลังคนของประเทศให้มีความพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

ต่อมาผู้นำรัฐบาลอาเซียนได้เห็นชอบต่อเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน พ.ศ. 2563 ในการประชุมสุดยอดอาเซียนอย่างไม่เป็นทางการครั้งที่ 2 เมื่อเดือนธันวาคมพ.ศ. 2540 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ โดยประเทศไทยเป็นผู้ริเริ่มให้ผู้นำรัฐบาลอาเซียนรับรองเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน พ.ศ. 2563 (ASEAN Vision 2020) ในโอกาสครบรอบ 30 ปี ของการจัดตั้งอาเซียนซึ่งกำหนดทิศทางและเป้าหมายของการดำเนินความร่วมมือในอาเซียนทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความร่วมมือกับภายนอกภูมิภาคเพื่อให้อาเซียนเป็นวงสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (A Concert of Southeast Asian Nations) หุ่นส่วนในการพัฒนาอย่างมีพลวัต (A Partnership in Dynamic Development) ชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร (A Community of Caring Societies) และภูมิภาคอาเซียนที่มุ่งปฏิสัมพันธ์กับภายนอก (An Outward-looking ASEAN) เพื่อมุ่งพัฒนาสู่วิสัยทัศน์อาเซียนดังกล่าว ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 6 ณ กรุงฮานอยประเทศเวียดนามเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2541 ได้ให้การรับรองแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการตามวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 (Hanoi Plan of Action to Implement the ASEAN Vision 2020: HPA) หรือแผนปฏิบัติการฮานอย (Hanoi Action Plan) สำหรับช่วงปี พ.ศ. 2542 - 2547 เพื่อใช้เป็นกรอบความร่วมมือของอาเซียนในการดำเนินความร่วมมือให้บรรลุเป้าหมายของการมีความมั่นคงทางการเมือง การรวมตัวทางเศรษฐกิจอย่างเหนียวแน่น เสถียรภาพและประชากรที่มีคุณภาพที่ดีอย่างทั่วถึงรวมถึงความร่วมมือทางสังคมหรือความร่วมมือเฉพาะด้าน (Functional Cooperation) ซึ่งเป็นความร่วมมือด้านอื่น ๆ ที่มีใช้ด้านการเมืองและเศรษฐกิจ ได้แก่ การพัฒนาสังคม ความมั่นคงทางสังคม วัฒนธรรมและสารสนเทศ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมและสิทธิมนุษยชน โดยต้องทำให้มีผลเป็นรูปธรรมภายในการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน

ต่อมาในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้มีการลงนามใน Bali Concord II ที่กำหนดให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ขึ้นภายในปี ค.ศ. 2020 โดยประกอบด้วยสามเสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community: APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC) และเพื่อสานต่อแผนปฏิบัติการที่หมดวาระในปี พ.ศ. 2547 ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 10 ณ นครเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ให้การรับรองแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ (Vientiane Action Plan) สำหรับช่วงปี พ.ศ. 2547 - 2553 เพื่อใช้เป็นกรอบในการสานต่อความร่วมมือเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียนต่อไปในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่

12 ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2550 ที่ประชุมได้เห็นชอบให้เลื่อนเวลาในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนเร็วขึ้นเป็นภายในปี พ.ศ. 2558 เพื่อให้อาเซียนสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งปัจจุบันและความท้าทายใหม่ๆ ในอนาคต ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 13 ที่ประเทศสิงคโปร์เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เพื่อเป็นกลไกในการปรับปรุงการทำงานของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีกรอบในการทำงานที่ชัดเจนและสามารถปรับตัวตามสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านสังคมเศรษฐกิจและการเมือง กฎบัตรอาเซียนเป็นเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรจัดระบบการทำงานและบริหารกลไกความร่วมมือระหว่างกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554) ในกฎบัตรอาเซียนได้บรรจุเรื่องการศึกษาไว้ในบทที่ 1 ข้อย่อยที่ 10 “เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นด้านการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีพ และด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างพลังประชาชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ประชาคมอาเซียน (develop human resources through closer cooperation in education and life-long learning, and science and technology, for the empowerment of the peoples of ASEAN and for the strengthening of the ASEAN Community)” ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าความร่วมมือด้านการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศสมาชิกอาเซียน และเป็นมิติที่สำคัญของเสาหลักทั้งสามด้านของประชาคมอาเซียน และได้ย้ำถึงบทบาทของการศึกษาในการเพิ่มความตระหนักในความเป็นอาเซียนและอัตลักษณ์ของอาเซียน รวมทั้งการส่งเสริมความเข้าใจในความหลากหลายทาง

วัฒนธรรมในอาเซียนหลังจากกฎบัตรอาเซียนทั้งสิบประเทศได้ให้สัตยาบัน โดยประเทศสมาชิกครบทั้งสิบประเทศซึ่งขณะนี้ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งสิบประเทศได้ให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียนไปยังสำนักเลขาธิการอาเซียนแล้ว ส่งผลให้กฎบัตรอาเซียนมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554 ค) พัฒนาการที่สำคัญดังกล่าวส่งผลให้อาเซียนเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 จะมีผลกระทบต่อการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษา เช่น การเปิดเสรีด้านการค้าสินค้าและบริการในอาเซียนจะส่งผลให้การจัดการศึกษาข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนขยายตัวกว้างขวางมากขึ้น และการที่อาเซียนเห็นพ้องกันในการกำหนดให้ภาษาในการท างานของอาเซียนเป็นภาษาอังกฤษ ส่อให้เห็นว่าการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องจำเป็นทั้งในโลกปัจจุบันและในอนาคต เป็นต้น หลายประเทศในอาเซียนได้มีการเตรียมการและดำเนินการพัฒนาขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนแล้ว เช่น ประเทศสิงคโปร์ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานในชีวิตประจำวันได้ตั้งแต่ในระดับพื้นฐาน

และให้นักเรียนมีอิสระที่จะเลือกเรียนภาษาใดภาษาหนึ่งที่ไม่ใช่ภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาที่สาม ประเทศมาเลเซียจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ ประเทศฟิลิปปินส์สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550) ประเทศไทยเป็นประเทศสมาชิกหนึ่งของอาเซียนจำเป็นต้องเตรียมการเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของอาเซียน ซึ่งผลกระทบที่สำคัญการศึกษาไทยคือการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษา การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนจะทำให้การเคลื่อนย้ายกำลังคน นักศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาสะดวกขึ้น และการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษา ยังส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ ภาษา และวัฒนธรรมระหว่างกัน การศึกษาไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อผลิตกำลังคนของประเทศให้มีความพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เน้นการบูรณาการด้านเศรษฐกิจ 4 ด้าน คือ

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุนเงินทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรีด้วยการกำหนดเวลาในการลดหรือยกเลิกอุปสรรคระหว่างกันเป็นระยะ เช่น การลดภาษีสินค้าเหลือศูนย์ การลดหรือเลิกมาตรการที่มีใช้ภายในปี พ.ศ. 2553 เป็นต้น

2. การเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียนทั้งในด้านนโยบาย การแข่งขัน นโยบายภาษี การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดการด้านทรัพย์สินทางปัญญาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศและพลังงาน)

3. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาคด้วยการพัฒนากลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และการลดช่องว่างของระดับการพัฒนาของประเทศ

4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกเพื่อความแข็งแกร่งและแข่งขันได้กับภูมิภาคอื่น โดยเน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจ การสร้างเครือข่าย การผลิตและจำหน่าย และการจัดทำเขตการค้าเสรีกับประเทศคู่เจรจา แผนการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC Blueprint) เน้นให้ประชาชนอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับโอกาสและเข้าถึงการพัฒนาในทุกด้าน และมีความมั่นคงทางสังคม ประกอบด้วยความร่วมมือ 6 ด้าน คือ

1. การพัฒนามนุษย์
2. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคมด้วยการลดความยากจน ส่งเสริมการคุ้มครองและสวัสดิการสังคมสภาพแวดล้อม

3. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม

4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน

6. การลดช่องว่างทางการพัฒนา

นอกจากนี้ผู้นำอาเซียนได้รับรองแผนงานข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียนฉบับที่สองพ.ศ. 2552 - 2558 (Initiative for ASEAN Integration (IAI) Work Plan 2 2009-2015) ซึ่งแผนงานดังกล่าวนี้ นับเป็นแผนปฏิบัติการฉบับที่สามนับจากแผนปฏิบัติการฮานอย (พ.ศ. 2542 - 2547) และแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ (พ.ศ. 2547 - 2553) ที่จะหมดวาระในปี พ.ศ. 2553 โดยเน้นการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาขีดความสามารถ การฝึกอบรมและการจัดทำแผน (Master Plan) ของกลุ่มประเทศ CLMV เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาของประเทศและส่งเสริมการรวมตัวในอาเซียน เช่น การเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษให้แก่เจ้าหน้าที่และประชาชนในกลุ่ม CLMV การส่งเสริมให้บุคลากรจากสำนักงานอาเซียนแห่งชาติหรือกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับงานด้านอาเซียนจากกลุ่มประเทศ CLMV เข้าร่วมร่วมปฏิบัติงานในสำนักเลขาธิการอาเซียนการจัดอบรมถึงการอบรมเฉพาะด้านอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาดัชนีชี้วัดความก้าวหน้าของกลุ่มประเทศ CLMV ในการลดช่องว่างการพัฒนา (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554)

2.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ SMEs

2.2.1 ประวัติความเป็นมาของธุรกิจ SMEs

วิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2540 ได้ส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างต่อธุรกิจทุกรูปแบบและทุกขนาด โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งภาคการผลิตภาคการค้า ภาคการบริการและภาคธุรกิจเกษตรประกอบกับการที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมซึ่งตระหนักถึงบทบาทสำคัญของ SMEs ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศจึงได้เสนอโครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อรัฐบาลเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการฟื้นฟูเศรษฐกิจของชาติ โดยมุ่งเป้าหมายระยะสั้น คือการช่วยกอบกู้และเสริมศักยภาพ SMEs ซึ่งเป็นรากฐานหรือหรือรากหญ้าของระบบเศรษฐกิจไทยกับมีเป้าหมายระยะยาวคือการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ที่เข้มแข็งและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจที่ประกอบการอยู่แล้วเพื่อพัฒนาให้เศรษฐกิจฟื้นอย่างยั่งยืน

เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2542 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีคำสั่งที่ 152/2542 ลงวันที่ 23 เมษายน 2542 ให้จัดตั้งสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อถ่ายโอนภารกิจการพัฒนาจากภาครัฐ ดำเนินในรูปแบบขององค์กรสาธารณประโยชน์ ดังนี้

1. สนับสนุนและประสานการดำเนินงานของสถาบันการศึกษาและสถาบันเฉพาะทางต่าง ๆ ที่เข้าร่วมเครือข่ายเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการหรือกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ประกอบการและบุคคลที่ให้บริการแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในรูปแบบต่างๆ

3. ให้บริการแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและกลุ่มวิสาหกิจด้านการปรึกษาแนะนำ การปรับปรุงกิจการ การตลาด การลงทุนและร่วมลงทุน การเชื่อมโยงธุรกิจ ตลอดจนการร่วมมือระหว่างภาคเอกชนเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน

4. ศึกษาวิจัยทั้งในระดับจุลภาค มหาภาค และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการได้เข้าถึงข้อมูลที่ทันสมัยเชื่อถือได้ นำไปปรับใช้ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร และสื่อสารถ่ายทอดความรู้ การปรับปรุงบริการ การจัดทำดัชนีชี้วัดความสามารถในการประกอบการและสนับสนุน

ด้านการเงิน

5. รับรองมาตรฐานวิชาชีพของบุคลากรที่ให้บริการแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือเป็นผู้ประเมินสถานประกอบการ

2.2.2 บทบาทของธุรกิจ SMEs

ธุรกิจ SMEs ถือเป็นกลไกสำคัญหลักในการเสริมสร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยสามารถสร้างรายได้และสร้างการจ้างงานจำนวนมากทั้งเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาความยากจนซึ่งเกิดการจ้างงานคิดเป็นร้อยละ 77.86 ของการจ้างงานรวมของประเทศมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ(GDP) คิดเป็นร้อยละ 42.35 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของประเทศไทยและมีมูลค่าการส่งออกคิดเป็นร้อยละ 28.40 ของการส่งออกรวมของประเทศไทย จากรายงานผลการวิเคราะห์ ชัดความสามารถในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) กลุ่มอุตสาหกรรมผู้ผลิตไฟฟ้าและอุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ พบว่า แนวทางการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมผู้ผลิตไฟฟ้าเพื่อรองรับAEC การปรับตัวของผู้ประกอบการโดยการเสริมสร้างศักยภาพการผลิตลดต้นทุนการผลิตการปรับปรุงกระบวนการผลิตโดยใช้เครื่องจักรที่มีความทันสมัยมุ่งเพิ่มมูลค่าสินค้ามากกว่าการแข่งขันด้านราคา (สสว. 2554 : 18) กระทรวงอุตสาหกรรมกับการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2544 : 7) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึงกิจการการผลิต การค้าและบริการซึ่งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมย่อมาจากภาษาอังกฤษ Small and Medium Enterprises Size : SMEs หรือแปลเป็นภาษาไทยว่า “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” สำหรับความหมายของวิสาหกิจ (Enterprises) ครอบคลุมกิจการใน 3 ภาคเศรษฐกิจและจำแนกประเภทของธุรกิจ SMEs เป็น 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทธุรกิจการผลิตประเภทธุรกิจบริการและประเภทธุรกิจการค้า

2.2.3 ความหมายของธุรกิจ SMEs

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีผู้ให้ความหมายธุรกิจSMEs ดังนี้

กัตัญญู หิรัญญสมบุรณ์ (2549: 4-7) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ธุรกิจSMEsหมายถึง ธุรกิจโดยสรุปของขนาดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามกฎหมายมูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวรไว้ดังต่อไปนี้ กิจการผลิตสินค้า มีสินทรัพย์ถาวรในธุรกิจขนาดย่อมไม่เกิน50ล้านบาท ขนาดกลางไม่เกิน 200 ล้านบาท กิจการให้บริการ มีสินทรัพย์ถาวรในธุรกิจขนาดย่อมไม่เกิน50ล้านบาท ขนาดกลางไม่เกิน200 ล้านบาท กิจการค้าส่ง มีสินทรัพย์ถาวรในธุรกิจขนาดย่อมไม่เกิน50ล้านบาท ธุรกิจขนาดกลางไม่เกิน100 ล้านบาท กิจการค้าปลีกมีสินทรัพย์ถาวรในธุรกิจขนาดย่อมไม่เกิน30 ล้านบาท ธุรกิจขนาดกลางไม่เกิน60 ล้านบาท

รจนา แข็งขัน (2551: 7)ได้ให้ความหมายไว้ว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง กิจการผลิตสินค้า มีจำนวนการจ้างงานในธุรกิจขนาดย่อมไม่เกิน50 คนขนาดกลาง 51 - 200 คน มีจำนวนสินทรัพย์ถาวรในธุรกิจขนาดย่อมไม่เกิน 50 ล้านบาท ขนาดกลางเกินกว่า 50 -200 ล้านบาท กิจการค้าส่ง มีจำนวนการจ้างงานในธุรกิจขนาดย่อมไม่เกิน 25 คนขนาดกลาง 26 - 50 คน มีจำนวนสินทรัพย์ถาวรในธุรกิจขนาดย่อมไม่เกิน 50 ล้านบาทขนาดกลางเกินกว่า50 - 100 ล้านบาท กิจการค้าปลีกมีจำนวนการจ้างงานในธุรกิจขนาดย่อมไม่เกิน 15 คนขนาดกลาง 16 - 30 คน มีจำนวนสินทรัพย์ถาวรในธุรกิจขนาดย่อมไม่เกิน 30 ล้านบาท ขนาดกลางเกินกว่า 30 -60 ล้านบาท กิจการให้บริการมีจำนวนการจ้างงานในธุรกิจขนาดย่อมไม่เกิน 50 คน ขนาดกลาง 51-200 คนมีจำนวนสินทรัพย์ถาวรในธุรกิจขนาดย่อมไม่เกิน 50 ล้านบาท ขนาดกลางเกินกว่า 50 - 200 ล้านบาท

มนูญชัย ธีระอภิรักษ์ (2553 : 7) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ธุรกิจ SMEs หมายถึง ธุรกิจที่เป็นอิสระและมีเอกชนเป็นเจ้าของโดยมีลักษณะสำคัญการดำเนินงาน4 ประเภทใหญ่ คือ กิจการผลิต กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก และกิจการบริการ ซึ่งครอบคลุมธุรกิจทุกประเภท โดยใช้เกณฑ์ในการจัดว่าอุตสาหกรรมใดเป็นขนาดใหญ่ขนาดกลางหรือขนาดเล็กตามจำนวนคนงาน ขนาดของกิจการ จำนวนเงินลงทุน มูลค่าของทรัพย์สินเป็นเกณฑ์ในการแบ่งขนาดของกิจการ

จากความหมายสามารถสรุปได้ว่าธุรกิจ SMEs หมายถึงเป็นธุรกิจที่มีการบริหารงานอย่างอิสระ มีการจัดหาเงินมาลงทุนทำธุรกิจเป็นเงินส่วนตัวการดำเนินงานจะอยู่ภายในท้องถิ่น มีการกำหนดจำนวนพนักงานเงินลงทุน สินทรัพย์แบ่งตามขนาด และแบ่งออก 3 กลุ่มใหญ่ๆได้แก่ ธุรกิจการผลิตธุรกิจการค้าและธุรกิจบริการ

2.2.4 ความสำคัญของธุรกิจ SMEs

ธุรกิจSMEs มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของไทยที่ยั่งยืนและเป็นหลักในการฟื้นฟูเศรษฐกิจรวมถึงเป็นกลไกในการแก้ปัญหาทางสังคมได้ ความสำคัญของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสำคัญดังนี้ (กตัญญู หิรัญญูสมบุรณ์. 2545 : 4-5)

เพิ่มการจ้างงานในระบบเศรษฐกิจ โดยช่วยสร้างงานให้แก่สังคมและชุมชนสามารถใช้ความชำนาญและทักษะผสมผสานกันได้

สร้างมูลค่าเพิ่ม เป็นแหล่งที่มาของประดิษฐ์นวัตกรรมใหม่ในตลาด ถึงแม้ว่าธุรกิจจะมีขนาดเล็กไม่มีเทคโนโลยีในระดับสูงแต่ด้วยความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการและความร่วมมือของพนักงาน ซึ่งอาจมีการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆขึ้นมาได้

ส่งเสริมการแข่งขันเสรี กระตุ้นให้เกิดการแข่งขันระหว่างผู้ผลิต ซึ่งทำให้ผู้บริโภคได้รับประโยชน์มากที่สุด

เป็นการสนับสนุนปัจจัยในการผลิตแก่กิจการขนาดใหญ่ ในด้านการกระจายสินค้าและการป้องกันวัตถุดิบและบริการ

สร้างสรรค์สินค้าและบริการต่อชุมชนในสังคม ทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มโดยทั่วถึงกัน สินค้าและบริการแต่ละชนิดมีความหลากหลายด้านคุณภาพ ราคาและหน้าที่การใช้งาน เป็นการตอบสนองทางเลือกแก่ลูกค้าได้ตามต้องการ

ช่วยพัฒนาศักยภาพในด้านสติปัญญา และความมานะพยายามของบุคคลทั้งด้านผู้ประกอบการและพนักงาน เพื่อที่จะสร้างความสำเร็จแก่กิจการ

2.2.5 ประเภทของธุรกิจ SMEs

สำหรับธุรกิจSMEsมีหลายประเภทเช่นเดียวกับธุรกิจขนาดใหญ่ซึ่งสามารถจำแนกประเภทออกเป็น3ประเภทได้แก่ (กตัญญู หิรัญญูสมบุรณ์. 2545 : 3 -4)

ธุรกิจการผลิต (Manufacturing Sector) เป็นธุรกิจที่นำเอาวัตถุดิบ ชิ้นส่วน อะไหล่ และปัจจัยนำเข้าต่าง ๆ มาผ่านกระบวนการแปรรูปจนกลายเป็นสินค้าสำเร็จรูป เพื่อนำไปจำหน่ายต่อไป ลักษณะการประกอบการของธุรกิจการผลิตที่เป็นธุรกิจขนาดย่อมไม่มีการใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้า หรือไม่มีการผลิตในปริมาณที่สูงเช่นเดียวกับธุรกิจขนาดใหญ่ แต่ก็สามารถดำรงกิจการอยู่ได้ด้วยการตอบสนองความต้องการของลูกค้าประจำ หรือเจาะตลาดใหญ่กลุ่มลูกค้าเฉพาะและมักจะสามารุประหยัดต้นทุนบางอย่างได้ เช่น การใช้แรงงานตนเองและครอบครัวในการดำเนินงาน เป็นต้น นอกจากนี้ ธุรกิจการผลิตขนาดย่อมยังเป็นแหล่งวัตถุดิบและส่วนประกอบให้ธุรกิจขนาดใหญ่ โดยที่ธุรกิจขนาดใหญ่แต่ละแห่งจะสั่งซื้อปัจจัยนำเข้าจากธุรกิจขนาดย่อมหลายประเภทแตกต่างกันไป

ธุรกิจการค้า (Trading Sector) เป็นธุรกิจที่ทำหน้าที่ของคนกลางที่อยู่ในช่องจำหน่ายทั้งที่เป็นการค้าส่งและการค้าปลีก ซึ่งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนมากเป็นธุรกิจที่จำหน่ายใน

ท้องถิ่นที่อยู่ห่างไกลจากผู้ผลิตค้ามาก ๆ ร้านค้าส่งและร้านค้าปลีกจะเป็นผู้นำเอาสินค้าจากผู้ผลิตส่งให้ถึงผู้บริโภคอย่างทั่วถึงทุกท้องถิ่น ทุกภูมิภาค โดยอาศัยความชำนาญในพื้นที่ภูมิประเทศ ซึ่งช่วยให้ธุรกิจขนาดใหญ่ได้ขยายตลาดอย่างกว้างขวางโดยไม่ต้องลงทุนสร้างสำนักงานขายของตน

ธุรกิจบริการ (Service Sector) เป็นธุรกิจที่ใช้พนักงานเสนอบริการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นธุรกิจให้บริการมีจำนวนมากหลายประเภท เพราะเป็นธุรกิจที่ใช้เงินทุนไม่มาก แต่ต้องอาศัยแรงงานและมีมือของบุคลากรเพราะเป็นธุรกิจเฉพาะทางที่ต้องอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคลของพนักงานจะขยายตัว ได้ยากและมีผลิตภาพค่อนข้างต่ำ เมื่อระบบเศรษฐกิจเจริญขึ้นความต้องการการบริการที่เพิ่มขึ้นจะผลักดันให้เกิดการก่อตั้งธุรกิจบริการแห่งใหม่ ซึ่งจะก่อให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่เพิ่มขึ้นด้วย

2.2.6 ข้อได้เปรียบของธุรกิจ SMEs

การตัดสินใจในการเลือกประกอบธุรกิจในลักษณะนี้ย่อมมีเหตุจูงใจบางประการข้อได้เปรียบที่สำคัญสามารถสรุปได้ดังนี้ (มุสตี รุมาคม. 2542 : 15 - 16)

ความเป็นอิสระเจ้าของธุรกิจสามารถกระทำในสิ่งที่คิดว่าจะได้ โดยไม่มีใครเป็นเจ้าของ การตัดสินใจด้วยตนเองได้ในสิ่งที่คิดว่าทำได้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามเจ้าของธุรกิจไม่ได้มีอิสระเสมอไป บางครั้งจำเป็นต้องคำนึงถึงลูกค้าและคู่แข่งด้วย

การตัดสินใจ เจ้าของธุรกิจย่อมเป็นผู้ตัดสินใจเรื่องทุกอย่างที่มีผลกระทบต่อกิจการได้ทันที โดยไม่ต้องรออนุมัติจากผู้บริหารเหมือนกับธุรกิจใหญ่

กำไรเปรียบเสมือนเงินเดือน เป็นแรงจูงใจที่สำคัญอย่างหนึ่งของเจ้าของกิจการเนื่องจากกำไรจากการดำเนินงานของธุรกิจเจ้าของกิจการเป็นผู้รับทั้งหมด ไม่ต้องปันผลแก่ใคร

ความคล่องตัวและความไม่เป็นทางการและมีความยืดหยุ่นมากกว่าธุรกิจขนาดใหญ่พร้อมทั้งกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ค่อนข้างน้อย

การติดต่อสื่อสารสั่งมีการบริหารเพียงระดับเดียว การสั่งการเจ้าของธุรกิจสามารถสั่งตรงกับพนักงานได้ทันทีหรือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่สัมพันธ์กับธุรกิจช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพขึ้นด้วยการติดต่อที่ใกล้ชิดกับพนักงานและลูกค้า เจ้าของธุรกิจมีโอกาสที่สร้างสรรค์และรักษาความสัมพันธ์ในการทำงานที่สามัคคีกลมเกลียวของพนักงานโดยมีการปฏิบัติงานโดยตรงกับผู้บริหาร

การเข้าประกอบธุรกิจได้ง่าย การที่บุคคลใดต้องการที่จะเข้าไปประกอบธุรกิจซึ่งตนเองมีความรู้และทักษะที่ชำนาญ โดยสามารถที่จะเลือกทำเลที่ตั้งเองได้ พร้อมทั้งการจัดตั้งธุรกิจจำนวนของเงินทุนและสามารถที่จะเลือกพนักงานได้ด้วยตนเองความยืดหยุ่นด้านการผลิต การตลาด และการให้บริการ ผู้ประกอบการย่อมที่จะตัดสินใจจะกระทำสิ่งใดและเปลี่ยนแปลงได้ง่าย

2.2.7 ปัญหาและข้อจำกัดของธุรกิจ SMEs

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีปัญหาและข้อจำกัดทางด้านการบริหารงาน และจัดการทางการเงินดังนี้(วิฑูรย์ สิมะโชคดี.2542 : 190 -192)

ปัญหาด้านการตลาด ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่มักตอบสนองความต้องการของตลาดในท้องถิ่น แต่สำหรับการตลาดภายในประเทศยังขาดความรู้ความสามารถในด้านการตลาดในวงกว้าง โดยเฉพาะตลาดต่างประเทศขณะเดียวกันความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคมขนส่ง ตลอดจนการเปิดเสรีทางการค้า ทำให้อุตสาหกรรมขนาดใหญ่รวมทั้งสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันกับสินค้าในท้องถิ่นทำให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเสียเปรียบทางการค้าเป็นอย่างมาก

ขาดแคลนเงินทุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมักประสบปัญหาการขอกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อมาลงทุนหรือขยายการลงทุน หรือเป็นเงินทุนหมุนเวียนทั้งนี้ เนื่องจากไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบ และขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ ทำให้ต้องพึ่งพาเงินกู้นอกระบบและต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง

ปัญหาด้านแรงงาน แรงงานที่ทำงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะประสบปัญหาการเข้าออกจากงานค่อนข้างสูง กล่าวคือเมื่อมีฝีมือและมีความชำนาญงานมากขึ้นก็ต้องย้ายออกไปทำงานในโรงงานขนาดใหญ่ที่มีระบบและผลตอบแทนดีกว่า จึงทำให้คุณภาพของแรงงานไม่สม่ำเสมอ การพัฒนาไม่ต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพของสินค้า

ปัญหาข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีการผลิต โดยทั่วไปธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมักใช้เทคนิคการผลิตไม่ซับซ้อนเนื่องจากการลงทุนต่ำ ซึ่งผู้ประกอบการและพนักงานขาดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคนิควิชาที่ทันสมัย จึงทำให้ขาดการพัฒนา รูปแบบผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ดี ข้อจำกัดด้านการจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มักขาดความรู้ในด้านการจัดการหรือการบริหารงานที่มีระบบใช้ประสบการณ์จากการเรียนรู้โดยเรียนรู้ถูกผิดเป็นหลักอาศัยบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้องมาช่วยงาน การบริหารภายในลักษณะนี้แม้จะมีข้อดีในเรื่องการดูแลที่ทั่วถึง แต่เมื่อกิจการเริ่มขยายหากไม่ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีระบบก็เกิดปัญหาขึ้นได้

ปัญหาข้อจำกัดด้านการบริการส่งเสริมพัฒนาองค์กรภาครัฐและเอกชนการส่งเสริมพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ผ่านมาได้ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องเช่น การส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน การส่งเสริมการส่งออกสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทยสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตลอดจนสมาคมการค้าและอุตสาหกรรมต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีจำนวนมากและกระจายอยู่ทั่วประเทศการให้บริการส่งเสริมสนับสนุนด้านต่าง ๆ จึงไม่อาจสนองตอบได้ทั่วถึงและเพียงพอ

ปัญหาข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูลเนื่องจากปัญหาและข้อจำกัดต่าง ๆ ข้างต้นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยทั่วไปค่อนข้างมีจุดอ่อนในการรับรู้ข่าวสารด้านต่าง ๆ เช่น นโยบายและมาตรการของรัฐ และข่าวสารการตลาด เป็นต้น

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรมได้สรุปถึงปัญหาของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของการทำงานในองค์กรซึ่งประกอบด้วยผู้ประกอบการ พนักงานกับสภาพแวดล้อมของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในสถานะเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในการตื่นตัวในระบบขณะนี้ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาครัฐวิสาหกิจ หรือภาคเอกชนต่างให้ความสนใจและสนับสนุนในภาคของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเฉพาะการส่งเสริมการเรียนรู้ การฝึกอบรม เพราะว่าธุรกิจที่มีข้อมูลข่าวสารสนเทศ จะทำให้ธุรกิจนั้นประสบความสำเร็จได้

2.3 ความเป็นมาในการนำIFRS for SMEs มาใช้ถือปฏิบัติในประเทศไทย

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (2556) กล่าวว่า การพิจารณามาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (International Financial Reporting Standard for Small and Medium Sized Entities : IFRS for SMEs) ซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard Board: IASB) มาปฏิบัติใช้ในประเทศไทยโดยที่เรียกกันว่ามาตรฐานรายงานทางการเงินของไทยสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) โดยในขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการพัฒนาให้เป็นมาตรฐานที่มีความสมบูรณ์ซึ่งคาดว่าจะสามารถประกาศใช้ได้ในปี พ.ศ. 2560 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การจัดทำรายงานทางการเงินของประเทศไทยสอดคล้องกับกลุ่มประเทศใน AEC และเพื่อให้รายงานการของกิจการในประเทศไทยมีความเป็นสากล

จากการศึกษาพบว่าประเทศในกลุ่ม AEC ที่มีการนำมาตรฐาน IFRS for SMEs ประกาศใช้ได้แก่ 1) ประเทศกัมพูชา 2) ประเทศพม่า 3) ประเทศฟิลิปปินส์และ 4) ประเทศสิงคโปร์สำหรับกลุ่มที่ยังไม่มีการประกาศใช้ได้แก่ 1) ประเทศบรูไน 2) ประเทศอินโดนีเซียและ 3) ประเทศเวียดนาม สำหรับกลุ่มที่อยู่ระหว่างการศึกษาคือได้แก่ 1) ประเทศสาธารณรัฐประชาชนลาวและ 2) ประเทศไทย สำหรับประเทศมาเลเซียมีการประกาศใช้แต่มี Modification ในคำนิยาม SMEs การจัดทำงบการเงินรวม ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2557) สภาวิชาชีพบัญชีของไทยได้มีความพยายามในการจะพัฒนาระบบมาตรฐานการบัญชีของไทยให้ มีความสอดคล้องกับมาตรฐานระดับสากลมากขึ้นโดยในขณะนี้ มาตรฐานรายงานทางการเงินและมาตรฐานการบัญชีของไทยสามารถแบ่งมาตรฐานออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 1) กิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (PAEs) ซึ่งปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่จัดขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศอย่างเต็มรูปแบบประกอบด้วย (TFRS, TAS, TFRIC SIC) ระดับที่ 2) กิจการที่ไม่มีส่วน

ได้เสียสาธารณะเป็นกิจการขนาดใหญ่และมีความพร้อมสูง (TFRS for SMEs) โดยสภาวิชาชีพบัญชี กำลังอยู่ระหว่างการจัดทำร่างมาตรฐานและคาดว่าจะมีการประกาศใช้จริงในปีพ.ศ. 2560 และระดับ ที่ 3 กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะขนาดเล็ก (Micro entities) ซึ่งมีแนวโน้มจะให้ปฏิบัติตาม ข้อกำหนดของมาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มี ส่วนได้เสียสาธารณะ (TFRS for NPAEs) (ที่มีการประกาศใช้อยู่ในปัจจุบัน) จากการเปลี่ยนแปลงข้างต้นนั้นอาจส่งผลกระทบต่อผู้ ประกอบวิชาชีพบัญชีจำนวนมากเนื่องจากโดยเฉพาะผู้ ประกอบวิชาชีพบัญชีที่อยู่ในความเกี่ยวข้องกับ ภารกิจ SMEs ที่เป็นหัวใจสำคัญในการสร้างงานสร้างรายได้ให้แก่ประเทศจำนวนมหาศาลในแต่ละปี จากรายงานประจำปีของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพบธุรกิจ SMEs มี สัดส่วนในการส่งออกสำหรับ GDP ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในปีพ.ศ. 2556 มี มูลค่า 4,454,939.6 ล้านบาทคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.4 ของ GDP รวมของทั้งประเทศ และหาก พิจารณาสัดส่วนของการส่งออกต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) พบว่ามูลค่าการส่งออกมีสัดส่วน ถึงร้อยละ 58.06 ของ GDP ของประเทศในปี 2556 ซึ่งมูลค่าส่งออกของธุรกิจ SMEs คิดเป็นร้อยละ 39.55 ของ GDP (สสว, 2557)

ดังนั้นหนึ่งในภารกิจของสหพันธ์นักบัญชีนานาชาติ ได้ ระบุว่าการพัฒนาและเสริมสร้าง วิชาชีพบัญชีทั่วโลกด้วยมาตรฐานที่ประสานและสอดคล้องกันเพื่อให้บริการทางวิชาชีพที่มีคุณค่า สูงสุดอย่างสม่ำเสมอในการตอบสนองประโยชน์ต่อสาธารณะ (คณะกรรมการการศึกษาของสหพันธ์ นักบัญชีนานาชาติแม่บทการบัญชีระหว่างประเทศ, 2558) โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้อง ใกล้เคียงหรือหน่วยงานที่มีผลกระทบโดยตรงจึงมีความจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเตรียมความ พร้อมเพรียงรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อมีการประกาศใช้มาตรฐานรายงานทางการเงินของไทยสำหรับ กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) อย่างไรก็ตามหากมีการนำมาใช้จริงก็ยังคงพบว่ อาจมีปัญหาอุปสรรคหรือมีทั้งข้อดีและข้อเสียในการนำมาใช้โดยข้อดีจะพบว่า 1) การจัดทำรายงาน ทางการเงินของไทยจะมีความสอดคล้องกับกลุ่มประเทศใน AEC ที่ให้เริ่มใช้มาตรฐานฉบับนี้บ้างแล้ว และจะส่งผลให้กิจการในประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันมากยิ่งขึ้น 2) มาตรฐานการบัญชีและ มาตรฐานรายงานทางการเงินของไทยมีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับในระดับสากลมากกว่าการใช้ TFRS for NPAEs 3) รายงานทางการเงินของกิจการในประเทศไทยมีคุณภาพเพิ่มขึ้นมีความเป็นสากล ตลอดจนเปรียบเทียบกันได้ 4) ผู้ใช้ทางการเงินบางส่วน เช่นสถาบันการเงินและบริษัทข้ามชาติที่ลงทุน ในประเทศไทยเป็นต้นได้รับประโยชน์มากขึ้น 5) กิจการเข้าถึงแหล่งทุนได้มากขึ้นและ 6) ในระยะ ยาง TFRS for SMEs น่าจะเป็นที่ยอมรับของนานาชาติมากยิ่งขึ้นและสำหรับข้อเสียได้แก่ 1) เกิด ต้นทุนในการจัดทำงบการเงินและอาจเป็นการเพิ่มภาระแก่บุคลากรด้านบัญชีทั้งผู้ทำบัญชีและผู้สอบ บัญชี 2) ประโยชน์ที่ได้รับอาจไม่คุ้มต้นทุนคือผู้ใช้ทางการเงินอาจไม่ได้รับข้อมูลเพิ่มตามที่ควร 3) กิจการขนาดกลางและขนาดเล็กยังไม่เห็นถึงความสำคัญของการจัดทำงบการเงินและให้ความสำคัญ

ด้านการบริหารและภาษีอากรมากกว่า 4) หากมาตรฐานแบ่งออกเป็น 3 ระดับอาจก่อให้เกิดความสับสนสำหรับผู้ที่ไม่ติดตามเรื่องมาตรฐานการบัญชีอย่างจริงจัง ดังนั้น กิจการต้องมีการอบรมบุคลากรด้านบัญชีเพิ่มขึ้นซึ่งทำให้เกิดต้นทุนเพิ่มขึ้น 5) หากมาตรฐานฯ แบ่งเป็น 3 ระดับ กรณีมีการเปลี่ยนแปลงขนาดเช่นจากขนาดกลางเป็นขนาดเล็กมากจะเกิดประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าจะสามารถเปลี่ยนกลับมาใช้ TFRs for NPAEs ได้หรือไม่ 6) การกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาว่ากิจการในประเทศไทยลักษณะใดหรือขนาดใดที่ต้องใช้ TFRs for SMEs ยังเป็นประเด็นที่ควรมีการพิจารณากันอย่างรอบด้าน โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและปัจจัยแวดล้อม(สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2557) ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับนักบัญชีของธุรกิจ SMEs ผู้ประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องดำเนินงานเตรียมความพร้อมให้แก่ ผู้ทำบัญชีของธุรกิจ SMEs ทั่วประเทศซึ่งอาจยังไม่ เพียงพอดังนั้นธุรกิจ SMEs เองจำเป็นต้องปรับตัวให้พร้อมเพื่อรองรับการประกาศใช้มาตรฐานดังกล่าว

2.4 การเตรียมความพร้อมของธุรกิจ SMEs

ปัจจุบันธุรกิจมีการแข่งขันกันสูงโดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือธุรกิจ SMEs ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ผู้ ประกอบการจะต้องให้ความสำคัญต่อการปรับตัวอยู่ เสมอ เพื่อให้กิจการสามารถอยู่ รอดได้ซึ่งสอดคล้อง กับทฤษฎีตามสถานการณ์ที่ กล่าวว่างค์กรจะสามารถประสบความสำเร็จและอยู่รอดได้ นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ จะต้องมีการปรับตัวอยู่ เสมอโดยเฉพาะการวิเคราะห์ทั้งปัจจัยภายในและภายนอกกิจการที่อาจมีผลกระทบต่อวิธีการปฏิบัติและการดำเนินงานของกิจการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านการปฏิบัติงานทางการบัญชีของธุรกิจ SMEs ยังคงมีวิธีการปฏิบัติอยู่ในระดับกลางเท่านั้นโดยเฉพาะความสามารถในการทำงานวิชาชีพบัญชีและความสามารถที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ความสามารถด้านทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการจัดการข้อมูลแต่ขาดความรู้ความเข้าใจด้านการบัญชีบริหารทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตัดสินใจในเหตุการณ์ธุรกิจที่ซับซ้อนได้ดีเท่าที่ควร ไม่สามารถเสนอข้อมูลทางการบัญชีที่เป็นสาระสำคัญเพื่อนำเสนอต่อผู้บริหารในการตัดสินใจได้จึงต้องให้ผู้ทำบัญชีไปเพิ่มพูนความรู้ ทางมาตรฐานการบัญชีและความรู้ ที่ เกี่ยวข้อง (สุวรรณ หวงเจริญเดช, 2546) โดยเฉพาะในปัจจุบันประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีหลายฉบับจึงอาจทำให้ธุรกิจที่ไม่ได้มีการติดตามข่าวสารเกิดความสับสนและเข้าใจคลาดเคลื่อนในการใช้มาตรฐานการบัญชีแต่ละระดับอาจทำให้ส่งผลกระทบต่อข้อมูลทางการบัญชีที่ไม่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามที่ มาตรฐานการบัญชีกำหนดดังนั้นเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและรองรับการเปลี่ยนแปลงนักบัญชีจำเป็นต้องมีการปรับตัวโดยทำตัวเป็นที่ปรึกษาของกิจการมากกว่ามีหน้าที่เพียงการจัดทำบัญชีอย่างเดียวเท่านั้น โดยคณะกรรมการ Professional Accountants in Business (PAIB)ของสมาพันธ์นักบัญชีโลก (International of Federation of Accountants, IFAC) ได้กล่าวถึงบทบาทและคุณสมบัติของนักบัญชีที่จะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ

และอยู่รอดได้ว่านักบัญชียุคใหม่นอกจากจะมีความรับผิดชอบในการจัดทำงบการเงินแล้วจะต้องเป็นเสมือนหุ้นส่วนที่สามารถสร้างคุณค่าให้ แก่ องค์ กรในระยะยาวได้ด้วยโดยนักบัญชีต้องมี การพัฒนา ความรู้ ความสามารถทางด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่องนอกจากนั้นยังต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในศาสตร์ ต่างๆที่เกี่ยวข้องหรือที่เรียกว่ามีความรู้ ข้ามศาสตร์และสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้คือการมีคุณธรรมและ จริยธรรมในการประกอบวิชาชีพ สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (2556) โดยเฉพาะการ เตรียมความพร้อมให้พร้อมอยู่ เสมอเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นได้การเตรียมความพร้อม หมายถึงทฤษฎีความพร้อมของเฮอร์เชย์และ บลันชาร์ด (Hersey and Blanchard) ซึ่งมี องค์ ประกอบหลักอยู่ สองด้านคือด้านความสามารถ (ability) ประกอบด้วยความรู้ ความเข้าใจทักษะและ ประสบการณ์ส่วนนอกด้านคือความเต็มใจ (willingness) ประกอบด้วยการให้คำมั่นสัญญาหรือความ ผูกพันแรงจูงใจในการทำงานและความมั่นคงสอดคล้องกับทฤษฎีสังคมแห่งการเรียนรู้ (Social Learning Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายพฤติกรรมมนุษย์จากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างต่อเนื่องระหว่างรู้ สึกนึกความคิด ความสนใจและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวทำให้เกิดการเรียนรู้ จนเกิดการปรับตัวในองค์กรและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้

Kilic, Uyar and Ataman (2014) จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าธุรกิจปรับใช้ IFRS for SMEs พุทธศักราช 2010 ธุรกิจตัดสินใจให้ใช้ IFRS for SMEs ตั้งแต่ 2013 แต่เลื่อนการปรับใช้เป็น 2014 งานวิจัยมีวัตถุประสงค์หลัก 2 เรื่อง 1) วิเคราะห์ความตระหนักระดับข้อมูลการเตรียมและการ รับรู้ ของวิชาชีพบัญชีเกี่ยวกับ IFRS for SMEs 2)ตรวจสอบผลกระทบปัจจัยต่าง ๆเช่นประสบการณ์ ระดับการศึกษาและการเตรียมของวิชาชีพต่อการรับรู้ IFRS for SMEs ในวัตถุประสงค์นี้แบบสอบถาม ทางโทรศัพท์ที่เขาศึกษากับวิชาชีพบัญชีผลการวิจัยพบว่าวิชาชีพบัญชีส่วนใหญ่ตระหนักกระบวนการ ปรับใช้ IFRS for SMEs มีระดับข้อมูลปานกลางของIFRS for SMEs มองแง่ดีเกี่ยวกับกระบวนการ ปรับใช้เข้ารับการอบรม IFRS for SMEs แม้วิชาชีพบัญชีส่วนใหญ่เตรียม IFRS for SMEs ผู้เกี่ยวข้อง จำนวนมากยังไม่ดำเนินการผู้ตอบเรียงลำดับข้อได้เปรียบของ IFRS for SMEs เช่นความสามารถ เปรียบเทียบได้ความเชื่อถือได้ความโปร่งใสความสามารถเข้าใจได้ของงบการเงินและการรายงานทาง การเงินที่มีประสิทธิผลในทางตรงข้ามอุปสรรคสำคัญของการปฏิบัติ IFRS for SMEs คือการขาดการ ฝึกอบรมและต้นทุนงานวิจัยนี้มีความหมายโดยนัยต่อฝ่ายต่าง ๆทั้งหน่วยงานมาตรฐานระดับชาติและ นานาชาติ หน่วยงานกำกับดูแลผู้บริหารวิชาชีพและนักวิชาการหน่วยงานมาตรฐานระดับชาติและ นานาชาติควรพิจารณาการเตรียมและการรับรู้ของฝ่ายต่าง ๆ ขณะที่จัดโครงสร้างกระบวนการการ ปรับใช้ในประเทศนั้น นักวิชาชีพบัญชีควรเตรียมเรื่องจำเป็นแจ้ง กิจการแต่เน้นเพื่อกระบวนการปรับ ใช้ประสบความสำเร็จ เพราะงานวิจัยที่วิเคราะห์การปรับใช้ IFRS for SMEs ยังมีน้อยโดยเฉพาะใน ประเทศเกิดใหม่

ดังนั้นคุณสมบัติในการเป็นนักบัญชีอาเซียนตามความต้องการ ที่สำคัญคือนักบัญชีจะต้องมีการปฏิบัติตามนโยบายการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) ของประเทศแห่งกำเนิด (ASEAN Mutual Recognition Arrangement : MRA) สภาวิชาชีพบัญชีจดหมายข่าวฉบับที่ 14 , 2014) ดังนั้นการเตรียมความพร้อมหมายถึงพฤติกรรมขององค์กรที่มีการปรับปรุงพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีเพื่อให้สามารถรองรับวิธีการปฏิบัติกฎข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องอันจะทำให้เกิดผลการปฏิบัติที่ดีต่อองค์กรประกอบด้วย 4 ด้านได้แก่ 1) ความรู้พื้นฐานทางการบัญชี (Accounting Knowledge Based) 2) ทักษะความเป็นมืออาชีพ (Professional Skill) 3) ความเต็มใจยอมรับการเปลี่ยนแปลง (Accepted Changes Willingness) และ 4) การส่งเสริมให้บุคคลากรได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Continues Learning Promote) ดังนี้ 1. ความรู้ พนฐานทางการบัญชี (Accounting Knowledge Based) คือกระบวนการการเรียนรู้ จากประสบการณ์การฝึกงานการสังเกตการไตร่ตรองหรือการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ(คณะกรรมการการศึกษาและสหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ) จากการศึกษาของ Lin, Xiong and Liu (2005) พบว่าความรู้และทักษะที่ ต้องพัฒนาในการศึกษาของประเทศจีนนับพบว่าการพัฒนาทักษะความรู้ในเนื้อหาวิชาด้านการบัญชีการเงินเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาเป็นความรู้ ด้านการเงินด้านการบัญชีบริหารภาษีกฎหมายทางธุรกิจและการสอบบัญชีเป็นต้นชัยรินทร์สลาวิชย์ (2548) ได้กล่าววาทศักยภาพของนักบัญชีต้องประกอบด้วย 4 ประการได้แก่

1) ความรู้เกี่ยวกับสังคมเศรษฐกิจการเมืองและการปกครองทั้งในอดีตและปัจจุบันทั้งในประเทศและต่างประเทศและความสามารถที่จะวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่มีต่อธุรกิจและเศรษฐกิจ 2) ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจในยุคการค้าเสรีที่มีการแข่งขันสูงนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงการดำเนินธุรกิจ ประกอบกับธุรกิจจะมีความเป็นนานาชาติที่ต้องดำเนินการตามมาตรฐานระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น การรวมตัวกันระหว่างธุรกิจในรูปแบบใหม่ๆที่พัฒนาเพิ่มขึ้นทุกที่ซึ่งการดำเนินการของธุรกิจแบบนี้ จำเป็นต้องใช้มาตรฐานการบัญชีที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลดังนั้นผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี จำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้ด้านธุรกิจเพื่อสามารถนำไปปฏิบัติควบคู่กับการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ได้อย่างถ่องแท้3) ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเทคโนโลยีสารสนเทศคือเทคโนโลยีทุกประเภทที่ มีส่วนในการสร้างจัดเก็บและรับส่งสารสนเทศต่าง ๆตามความต้องการของผู้ใช้รวมถึงเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ทั้งส่วนที่เป็นฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่ทำให้สามารถจัดเก็บบำรุงรักษาและสืบค้นข้อมูลทำการคำนวณและวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทอย่างมากในการปฏิบัติงานด้านบัญชีเนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศได้ช่วยทำให้การทำงานบัญชีมีความสะดวกมากยิ่งขึ้นจากการใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์แทนระบบการลงบัญชีด้วยมือทำให้นักบัญชีสามารถที่จะจัดทำและนำเสนอรายงานได้สะดวก4) ความรู้เกี่ยวกับการบัญชีและเรื่องที่เกี่ยวข้องจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองได้นำมาซึ่งกติกาใหม่ ในการดำเนินกิจการที่จะต้อง

เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างประเทศและกฎเกณฑ์ที่กำหนดภายในประเทศทำให้มาตรฐานในเรื่องต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปรวมถึงมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศซึ่งนักบัญชีจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับการบัญชีอันเป็นพื้นฐานเดิมเพื่อเป็นรากฐานที่จะศึกษาแนวทางด้านบัญชีสมัยใหม่ต่อไป นอกจากนี้

ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีควรที่จะศึกษาความรู้ด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อวิชาชีพบัญชีเช่น เศรษฐศาสตร์ธุรกิจและกฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับวิชาชีพเป็นต้นทั้งนี้โดยหลักการแล้วควรจะมีการกำหนดเป็นมาตรฐานในการวางโครงสร้างการศึกษาวิชาชีพบัญชีเพื่อให้ สอดคล้องกับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาที่ต้องสร้างบุคลากรทางการบัญชีให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปดังนั้นความรู้ความสามารถก็คือ ความจำความเข้าใจการนำไปใช้ การวิเคราะห์การสังเคราะห์และการประเมินค่าสอดคล้องกับขนัญญา สิ้นชน (2548) กล่าวว่า ความรู้ขององค์กรจะนำไปสู่ความสำเร็จเพราะความรู้เป็นความสามารถในการ เรียนรู้และความเข้าใจในสาขางานที่ทำความรู้ด้านเทคนิครวมถึงทักษะด้านการเรียนรู้ อย่างชาญฉลาดยิ่งผู้ประกอบวิชาชีพเพื่อพัฒนาให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างยืน

2) ทักษะความเป็นมืออาชีพ (Professional Skill) มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศฉบับที่ 3 (IES. 3) กล่าวว่า “ทักษะเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถที่ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีต้องมีเพื่อแสดง ถึงสมรรถนะของตน” โดยทักษะความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีประกอบด้วย 4 ด้านได้แก่ด้านการ เรียนรู้อย่างชาญฉลาดด้านเทคนิคการปฏิบัติหน้าที่ที่ทักษะบุคคลสัมพันธ์และการสื่อสารและด้าน องค์กรและการเป็นผู้บริหาร

2.1) ทักษะด้านการเรียนรู้ อย่างชาญฉลาด (Intellectual skills) ประกอบด้วย 1) ความสามารถ ที่จะระบุได้มาจัด ระบบและ เข้าใจสารสนเทศจากผู้คนสิ่งพบและแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ 2) ความสามารถในการซักถามการทำวิจัยการคิดอย่างมีเหตุผลและเชิงวิเคราะห์การให้เหตุผล และการวิเคราะห์อย่างละเอียดรอบคอบและ 3) ความสามารถที่จะระบุและแก้ไขปัญหาที่ไม่เป็น ระบบในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย

2.2) ทักษะด้านเทคนิคและการปฏิบัติหน้าที่ (Technical and Functional Skills) ประกอบด้วยทักษะทั่วไปและทักษะเฉพาะสำหรับศาสตร์การบัญชีทักษะเหล่านี้รวมถึง 1) ศาสตร์การ คำนวณ (การประยุกต์เชิงคณิตศาสตร์และเชิงสถิติ) และความสามารถระดับสูงในเรื่องเทคโนโลยี สารสนเทศ 2) การจำลองการตัดสินใจและการวิเคราะห์ความเสี่ยง 3) การวัดมูลค่าและการรายงาน และ 4) การปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับอื่น ๆ ที่ระบุไว้

2.3) ทักษะด้านบุคคล (Personal Skills) เกี่ยวข้องกับทัศนคติและพฤติกรรมของ นักบัญชีมืออาชีพการพัฒนาทักษะเหล่านี้ทำให้เกิดการเรียนรู้เฉพาะตัวและการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ทักษะเหล่านี้ประกอบด้วย 1) การบริหารจัดการตนเอง 2) การคิดริเริ่มการมีอิทธิพลและการเรียนรู้

ด้วยตนเอง 3) ความสามารถที่จะเลือกและจัดลำดับทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดและสามารถจะจัดระบบการทำงานให้เสร็จตามกำหนดเวลา 4) ความสามารถที่คาดคะเนและปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง 5) การพิจารณานำคุณค่าแห่งวิชาชีพจริยธรรมและทัศนคติในการตัดสินใจและ 6) การสงสัยเยี่ยงมืออาชีพ

2.4) ทักษะด้านทักษะสัมพันธ์และการสื่อสาร (Interpersonal and Communication Skills) นักบัญชีมืออาชีพสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้คนในองค์กรได้รับและถ่ายทอดสารสนเทศสร้างดุลยภาพที่มีเหตุผลและการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพองค์ประกอบของทักษะด้านทักษะสัมพันธ์และทักษะด้านการสื่อสารความสามารถเหล่านี้ ประกอบด้วย 1) ทำงานร่วมกับผู้อื่นในขบวนการรับและให้คำปรึกษา 2) ทำงานเป็นหมู่คณะ 3) มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มคนที่มีความหลากหลายในวัฒนธรรมและความสามารถที่จะเรียนรู้ อย่างชาญฉลาด 4) ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม 5) นำเสนออภิปรายรายงานและป้องกันความคิดอย่างมีประสิทธิภาพในรูปแบบของการสื่อสารทางวาจาหรือลายลักษณ์อักษรทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ 6) รับฟังและเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงความอ่อนไหวต่อความแตกต่างด้านภาษาและวัฒนธรรม

2.5) ทักษะด้านองค์การและทักษะผู้ บริหารจัดการธุรกิจ (Organizational and Business Management Skills) เป็นสิ่งสำคัญที่นักบัญชีต้องเข้าใจแง่มุมต่างๆในการทำให้องค์การสามารถดำเนินไปได้ นักบัญชีมืออาชีพต้องพัฒนาวิสัยทัศน์ทางธุรกิจตลอดจนการรับรู้ เข้าใจทางการเมืองและการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลประกอบด้วย 1) การวางแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารโครงการ การบริหารทรัพยากรมนุษย์และแหล่งทรัพยากรและการตัดสินใจ 2) ความสามารถที่จะจัดระบบและมอบหมายงานลงใจและพัฒนาบุคลากร 3) ความเป็นผู้นำ (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2558)

3) ความเต็มใจยอมรับการเปลี่ยนแปลง (Accepted Changes Willingness) ทัศนคติที่มี ต่อพฤติกรรมคือปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลบุคคลจะประเมินภาพรวมของพฤติกรรมจากความเชื่อถึงผลที่น่าจะตามมาไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกเชิงบวกหรือเชิงลบเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมบุคคลที่ประเมินพฤติกรรมและเชื่อว่าให้ผลเชิงบวกบุคคลจะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมในทางตรงข้ามถ้าผลการประเมินเป็นเชิงลบขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานของบุคคลที่อยู่โดยรอบการแสดงพฤติกรรมและการรับรู้ถึงการควบคุมพฤติกรรมของตนเองในการแสดงพฤติกรรมใด ๆ ที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อพฤติกรรมด้วยการรับรู้ ถึงความยากหรือง่ายในการยอมรับถึงการเปลี่ยนแปลงถ้าบุคคลรับรู้ ว่ามีความสามารถที่จะยอมรับนั้นได้และสามารถควบคุมให้เกิดผลตามต้องการได้ซึ่งการรับรู้ จะรู้ ถึงประโยชน์ที่ได้รับและปัญหาที่ จะเกิดขึ้นโดยทัศนคติ ที่ มี ต่อการใช้งานได้ รับอิทธิพลจากการรับรู้ ถึงประโยชน์ที่ได้รับและการรับรู้ว่าเป็นระบบที่ง่ายต่อการใช้งานในขณะที่ความตั้งใจแสดงพฤติกรรมการใช้งานได้รับอิทธิพล

จากทัศนคติที่มีต่อการใช้งานและการรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับและส่งผลให้เกิดการยอมรับการใช้งานจริงในที่สุด

ดังนั้นความเต็มใจยอมรับการเปลี่ยนแปลง (Accepted Changes Willingness) หมายถึงทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมคอปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลบุคคลจะประเมินภาพรวมของพฤติกรรมจากความเชื่อถึงผลที่น่าจะตามมาไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกเชิงบวกหรือเชิงลบ 4. การส่งเสริมให้บุคคลากรได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Continues Learning Promote) สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ได้มีการนำมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศมาใช้โดยกำหนดให้นักบัญชีต้องการการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตามมาตรฐานฉบับที่ 7 โดยการพัฒนาความรู้ ต่อเนื่องทางวิชาชีพเป็นการกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพเข้ารับการพัฒนาความรู้ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อรักษาความรู้ความสามารถที่มีอยู่และเพิ่มเติมความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา โดยมีองค์กรทางวิชาชีพบัญชีที่สำคัญได้แก่ 1) สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย สหรัฐอเมริกา (The American Institute of Certified Public Accountants :AICPA) 2) สหพันธ์นักบัญชีนานาชาติ (International Federation of Accountants: IFAT) 3) สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (Federation of Accounting Professions) 4) สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย (The Institute of Internal Auditors of Thailand: IIAT) 5) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (Department of Business Development)

โดยการพัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง โดยวิระ วรรณวรรณโท (2558) กล่าวว่า การแสวงหาความรู้ คือทักษะที่จะต้องอาศัยการเรียนรู้และวิธีการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญช่วยให้เกิดแนวความคิดความเข้าใจที่ถูกต้องและกว้างขวางยิ่งขึ้นเพราะผู้ เรียนจะเกิดทักษะในการค้นคว้าสิ่งที่ต้องการและสนใจใคร่รู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ จะทำให้ทราบข้อเท็จจริงและสามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงที่ได้มาว่าควรเชื่อถือหรือไม่ทักษะการสร้างปัญญาเพื่อนำไปสู่ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองมี 10 ขั้นตอนดังนี้

1) ทักษะการสังเกตคือการสังเกตสิ่งที่เราเห็นสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งที่เราจะศึกษาโดยสังเกตเกี่ยวกับแหล่งที่มา ความเหมือนความแตกต่างสาเหตุของความแตกต่าง ประโยชน์ และผลกระทบ

2) ทักษะการบันทึกคือการบันทึกสิ่งที่ต้องจำหรือต้องศึกษามีหลายวิธีได้แก่ การทำสรุปย่อ การเขียนเค้าโครงเรื่องการขีดเส้นใต้การเขียนแผนภูมิการทำเป็นแผนภาพหรือทำเป็นตารางเป็นต้นวิธีฝึกการบันทึกคือการบันทึกทุกครั้งที่มีกาสังเกต มีการฟังหรือมีการอ่านเป็นการพัฒนาปัญญา

3) ทักษะการนำเสนอคือการทำความเข้าใจในเรื่องที่จะนำเสนอให้ผู้อื่นรับรู้ได้โดยจดจำในสิ่งที่จะนำเสนอออกมาอย่างเป็นระบบซึ่งสามารถทำได้หลายรูปแบบเช่นการท ารายงานเป็นรูปเล่มการรายงานปากเปล่าการรายงานด้วยเทคโนโลยี เป็นต้นวิธีฝึกการนำเสนอคือ การฝึกตามหลักการของ

การนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ ดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอจนสามารถนำเสนอ ได้ดีซึ่งเป็นการพัฒนา ปัญหา

4) ทักษะการฟังคือการจับประเด็นสำคัญของผู้ พดสามารถตั้งคำถามเรื่องที่ฟังได้ รู้ จุดประสงค์ในการฟังผู้เรียนจะต้องค้นหาเรื่องสำคัญในการฟังให้ได้ วิธีฝึกการฟังคือการทำเค้าโครง เรื่องที่ฟังจดบันทึกความคิดหลักหรือถ้อยคำสำคัญลงในกระดาษบันทึกที่เตรียมไว้อาจตั้งคำถามในใจ เช่นใครอะไรที่ไหนเมื่อไรเพราะเหตุใดอย่างไรเพราะจะทำให้การฟังมีความหมายและมีประสิทธิภาพ มากขึ้น

5) ทักษะการถามคือการถามเรื่องสำคัญ ๆ การตั้งคำถามสั้นๆเพื่อนำคำตอบมาเชื่อมต่อให้ สัมพันธ์กับสิ่งที่เรารู้แล้ว มาเป็นหลักฐานสำหรับประเด็นที่ กล่าวถึง สิ่งที่ทำให้เราฟังได้อย่างมี ประสิทธิภาพคือการถามเกี่ยวกับตัวเราเองการฝึกถาม-ตอบเป็นการฝึกการใช้เหตุผลวิเคราะห์ สังเคราะห์ทำให้เข้าใจในเรื่องนั้น ๆ อย่างชัดเจนถ้าเราฟังโดยไม่ถาม -ตอบก็จะเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ไม่ ชัดเจน

6) ทักษะการตั้งสมมติฐานและตั้งคำถามคือการตั้งสมมติฐานและตั้งคำถามสิ่งที่เรารู้ไปแล้ว ได้ว่า คืออะไรมีประโยชน์อย่างไรทำอย่างไรจึงจะสำเร็จได้การฝึกตั้งคำถามที่มีคุณค่าและมีความ สำคัญ ทำให้อยากได้คำตอบ

7) ทักษะการค้นหาคำตอบจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่นจากหนังสืออินเทอร์เน็ตคุยกับคน แก่แล้วแต่ธรรมชาติของคำถามการค้นหาคำตอบต่อคำถามที่สำคัญจะสนุกและทำให้ ได้ความรู้มาก บางคำถามหาคำตอบทุกวิถีทางแล้วไม่พบต้องหาคำตอบต่อไปด้วยการวิจัย

8) ทักษะการทำวิจัยสร้างความรู้การวิจัยเพื่อหาคำตอบเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทุกระดับ การวิจัยจะทำให้ค้นพบความรู้ใหม่ทำให้เกิดความภูมิใจสนุก และมีประโยชน์มาก

9) ทักษะการ เชื่อมโยงบูรณาการ คือ การเชื่อมโยง เรื่องที่เรารู้มาให้เห็นภาพรวมทั้งหมด มองเห็นความงามมองให้เห็นตัวเองไม่ควรให้ความรู้นั้นแยกออกเป็นส่วน ๆ 10) ทักษะการเขียน เรียบเรียงคือ การเรียบเรียงความคิดให้ ประณีตขึ้นโดยการค้นคว้าหาหลักฐานอ้างอิงความรู้ ให้ถี่ ถ้วน แม่นยำขึ้นการเรียบเรียงทางวิชาการจึงเป็นการพัฒนาปัญญาอย่างสำคัญและเป็นประโยชน์ในการ เรียนรู้ของผู้อื่นในวงกว้างออกไป

ดังนั้นการส่งเสริมให้บุคลากรได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Continues Learning Promote) หมายถึงการพัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเองจนเกิดทักษะและ ความชำนาญช่วยทำให้เกิด แนวความคิดความเข้าใจที่ถูกต้องและกว้างขวางยิ่งขึ้น เช่นการให้บุคคลกรได้เข้าร่วมอบรมสัมมนาเชิง วิชาการการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกันภายในองค์กรและภายนอกองค์กร (สภานิติบัญญัติ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2558)

มาตรฐานการศึกษาสากล (International Education Standards: IES) ระบุว่าความรู้ ทักษะ ค่านิยม จรรยาบรรณและทัศนคติในวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีเป็นคุณสมบัติที่จะช่วยให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีมีความสามารถที่จะปฏิบัติงานได้อย่างเต็มความสามารถ หลังจากได้ผ่านประสบการณ์การปฏิบัติงานและผ่านการประเมินจากหน่วยงานหรือสถานที่ทำงานจำลอง (ฝึกงาน) แล้ว โดยนักบัญชีต้องสามารถแสดงให้เห็นว่าตนเองมีความรู้ในวิชาชีพบัญชี ซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับความรู้ทั่วไป ความรู้ทางธุรกิจ ความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และความรู้ทางบัญชี โดยสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน การแก้ปัญหาทางธุรกิจ ระบุปัญหาทางจริยธรรมและให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้อย่างมีเหตุผลและชัดเจน ซึ่งจะทำให้ผู้ที่เป็นนายจ้าง ลูกค้า และประชาชนมั่นใจในศักยภาพและความสามารถของนักบัญชีในการทำงานต่อหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ส่วนรวม (International Education Standards 6 , 2003) ทั้งนี้จึงอาจกล่าวได้ว่าสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาบัณฑิตสาขาการบัญชีให้ก้าวสู่การเป็นนักบัญชีมืออาชีพในอนาคตคือ บัณฑิตจะต้องได้รับการพัฒนาในด้านความรู้ ด้านทักษะ และจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพไปพร้อม ๆ กันเป็นเหตุผลให้คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ(International Accounting Standards Committee : IASC) ออกบรรทัดฐานในการศึกษาและพัฒนาให้นักบัญชีให้เป็น “นักบัญชีมืออาชีพ” เรียกว่า “มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ” ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วย นำไปปฏิบัติและใช้เป็นเครื่องมือในการเพิ่มศักยภาพของนักบัญชีให้มีความน่าเชื่อถือในการปฏิบัติงานต่อนายจ้าง ลูกค้า ประชาชน นักลงทุนในประเทศและต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้ 1. ความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี 2. ทักษะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี 3. ค่านิยม จรรยาบรรณและทัศนคติในวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ ค่านิยม จรรยาบรรณและทัศนคติในวิชาชีพ

ความรู้หลักในวิชาชีพบัญชีประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ความรู้ทางการบัญชี การเงิน และความรู้ที่เกี่ยวข้องทำให้เกิดความรู้หลักที่จำเป็นต่อความสำเร็จในอาชีพผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี 2) ความรู้ทางองค์กรและธุรกิจ ช่วยให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีเข้าใจสภาพแวดล้อมที่ปฏิบัติงาน และ 3) ความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นทักษะที่นักบัญชีจำเป็นต้องมีเพื่อประเมิน ออกแบบ และจัดการระบบสารสนเทศให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้(สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์,2552)1 นอกจากนี้สมาพันธ์นักบัญชีสากล (International Federation of Accountants :IFAC) (2003) และสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (2552) ยังได้ระบุว่า 1) ความรู้ทางการบัญชี การเงินและ ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และ ความรู้ทางองค์กรและธุรกิจ เป็นความรู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานของนักบัญชีเป็นอย่างมาก เนื่องจากนักบัญชีเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลในรูปของตัวเลขซึ่งมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของธุรกิจ ดังนั้นนักบัญชีควรมีความรู้ทางธุรกิจครอบคลุมสาขา

ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐศาสตร์ การตลาดพฤติกรรมองค์กร การจัดการ ธุรกิจระหว่างประเทศ การวิเคราะห์เชิงปริมาณและสถิตินอกจากความรู้ดังกล่าวข้างต้นแล้วผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีควรมีความพร้อมในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ สังคม การเมือง เศรษฐกิจ การปกครอง และวัฒนธรรม

ศิลปิน ศรีจันเพชร, (2545) ซึ่งมีผลต่อการดำเนินธุรกิจอันจะกระทบกับนักบัญชีโดยตรง นอกจากความรู้ในวิชาชีพแล้ว นักบัญชีจะต้องมีทักษะในวิชาชีพบัญชี ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2525 ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “ทักษะ” (skills) ไว้ว่า ทักษะหมายถึง ความชำนาญด้านความคิดและการปฏิบัติเชิงสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นเป็นกิจนิสัยและเป็นลักษณะพิเศษเฉพาะตัวบุคคล ทักษะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีประกอบด้วย 1) ทักษะทางปัญญา 2) ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน 3) ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล 4) ทักษะทางปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการสื่อสาร และ 5) ทักษะทางองค์การและการจัดการธุรกิจ (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2552) ทักษะทางปัญญา ครอบคลุมเกี่ยวกับความสามารถในการค้นคว้าวิจัยวิเคราะห์หาเหตุผลระบุและแก้ปัญหา กำหนดระดับความสำคัญของงานหรือปัจจัยและปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง (ประจิด ทาวีตรและคณะ, 2547) สอดคล้องกับ(อรพรรณ พรสีมา,2543) ซึ่งกล่าวว่าเป็น การวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลเพื่อให้ได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมผู้ที่มีทักษะการคิดระดับสูงมีเหตุมีผลมีวิจารณญาณที่ถูกต้องเหมาะสมหรือมีความคิดสร้างสรรค์จะได้รับการยกย่องจากสังคมและเป็นผู้นำสังคมไปสู่ความเจริญก้าวหน้า นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2542) ยังได้ระบุว่า ทักษะพื้นฐานทางการคิดและการใช้เหตุผลคือความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน ครอบคลุมเกี่ยวกับความชำนาญทางตัวเลข (การใช้คณิตศาสตร์และสถิติ) และความชำนาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิเคราะห์แบบจำลอง การตัดสินใจความเสี่ยง การวัด การรายงานและความรู้ด้านกฎหมายและกฎเกณฑ์ข้อบังคับ (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2552) ซึ่งสอดคล้องกับ (ประจิด ทาวีตรและคณะ, 2547) ที่ระบุว่า นักบัญชีต้องสามารถใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ โปรแกรมที่ใช้ในการจัดทำบัญชีรวมทั้งมีความเข้าใจในระบบเครือข่ายและฐานข้อมูล อีกทั้งการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการสื่อสาร ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคลครอบคลุมเกี่ยวกับการจัดการตนเอง ความคิดริเริ่มอิทธิพล และการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความสามารถที่จะเลือกและเรียงลำดับทรัพยากรที่มีจำกัด และจัดแรงงานให้เสร็จตามกำหนดเวลา ความสามารถที่จะเข้าร่วมและปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงพิจารณาการปรับใช้นิยามทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติให้เข้ากับการตัดสินใจ และความระมัดระวังสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2552)

กรมวิชาการ (2542) ยังได้ระบุว่าทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ประกอบด้วยความสามารถในการรู้แหล่งข้อมูล ทักษะในการเลือกใช้ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม มีทักษะในการวิเคราะห์ แปลความสรุปผลและนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทักษะทางปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการสื่อสาร ครอบคลุม

เกี่ยวกับการทำงานร่วมกับผู้อื่นในกระบวนการปรึกษาหารือกันเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้ง การทำงานเป็นทีม การปฏิสัมพันธ์กับผู้มีวัฒนธรรมหรือความคิดเห็นต่างกัน การเจรจาเพื่อให้ได้ข้อสรุปหรือข้อตกลงที่ยอมรับได้ในสถานการณ์ทางวิชาชีพ การทำงานในวัฒนธรรมที่ต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำเสนอการพูดคุย การรายงาน และการปกป้องมุมมองของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการเขียนและพูดทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ฟังและอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและภาษาที่แตกต่างกัน (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2552) สอดคล้องกับ (ประจิต หาวัตรและคณะ, 2547) ซึ่งกล่าวไว้ว่านักบัญชีต้องสามารถทำงานเป็นกลุ่มมอบหมายงานเป็นผู้นำสามารถทำงานร่วมกับบุคคลที่แตกต่างจากตนในด้านวัฒนธรรมและสติปัญญาสามารถเจรจาต่อรองเพื่อให้ได้การแก้ปัญหาที่เป็นยอมรับและสามารถทำงานในสังคมที่มีวัฒนธรรมต่างไปจากวัฒนธรรมของตนนอกจากนี้แล้วจะต้องมีทักษะในการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้ (สมยศ นาวิการ, 2543) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารที่สำคัญมี 2 ประเภทคือประเภทที่เป็นภาษาและไม่ใช้ภาษาการติดต่อสื่อสารที่ใช้ภาษาที่จะประกอบด้วย การพูด (ทางวาจา) หรือการเขียน (ทางลายลักษณ์อักษร)

Greenberg and Baron, (2000) กล่าวว่าความสามารถในการพัฒนาอารมณ์หรืออีคิวคือความสามารถในการรู้ตัวและการมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่เหมาะสมและมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสังคมปัจจุบันเชื่อกันว่าไอคิวหรือความสามารถทางสติปัญญาเป็นเพียงส่วนน้อยที่ทำให้คนเราประสบความสำเร็จแต่ไอคิวเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้คนเราประสบความสำเร็จจึงต้องมีความสมดุลระหว่างอีคิวกับไอคิว ผู้ที่มีคุณลักษณะของอีคิวสูงจะเป็นบุคคลที่มีความรู้ตัวประมาณตัวอย่างถูกต้องรู้สภาพหรือสภาวะที่แท้จริงของตัวเองและสามารถควบคุมตัวเองได้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้คือรู้จักตนเองรู้จักผู้อื่นรู้จักนำรู้จักตามรู้จักผ่อนปรนรู้จักยืดหยุ่น (อารีย์ พันธมณี, 2543) เมื่อสามารถฝึกตนเองให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้แล้ว ย่อมเกี่ยวข้องไปถึงการมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และมีน้ำใจซึ่งเป็นพื้นฐานของความมีมนุษยสัมพันธ์ (วิจิตรอวาทะกุล, 2542) ทักษะทางองค์การและการจัดการธุรกิจครอบคลุมเกี่ยวกับ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การจัดการโครงการ การจัดการบุคลากรและทรัพยากรและการตัดสินใจ ความสามารถที่จะจัดและแบ่งหน้าที่งานที่จะจูงใจและพัฒนาบุคลากร การมีภาวะผู้นำ การพิจารณาและตัดสินใจได้อย่างผู้มีวิชาชีพ (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2552) สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2542) ที่ได้ระบุว่า ทักษะด้านการจัดการ หมายถึง กระบวนการในการทำงานให้สำเร็จ ประกอบด้วย การวางแผนการปฏิบัติงาน การประเมินผลงาน และการสรุปผลงาน โดยเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมและปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์นอกจากความรู้ในวิชาชีพและทักษะทางวิชาชีพแล้ว นักบัญชียังต้องประกอบด้วยค่านิยมจรรยาบรรณและทัศนคติในวิชาชีพบัญชีพฤติกรรมทางจรรยาบรรณที่เหมาะสมมีความสำคัญเท่ากับขีดความสามารถทางวิชาการเชิงปฏิบัติ โดยต้องนำไปสู่ประโยชน์สาธารณะ และความอ่อนไหวที่มีต่อความรับผิดชอบต่อสังคม การ

พัฒนาอย่างต่อเนื่องและการเรียนรู้ตลอดชีวิตความเชื่อถือ ความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลาความมีมารยาทและความเคารพนับถือ กฎหมายและกฎเกณฑ์ข้อบังคับ

(สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2552) ค่านิยมในวิชาชีพที่นักบัญชีจำเป็นต้องมี ได้แก่ ความตั้งใจในการปฏิบัติงานอย่างมีคุณธรรมความเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความเป็นอิสระตามมาตรฐานของวิชาชีพ มรรยาทของวิชาชีพ ความสำนึกต่อความรับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับประโยชน์ของสาธารณชน ความตั้งใจที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเป็นต้น การให้การศึกษาและความชำนาญ ต้องทำให้นักวิชาชีพบัญชีตระหนักถึงคุณค่าทางวิชาชีพและปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรมเพื่อประโยชน์ต่อสังคมและวิชาชีพ (IFAC, 2003) จรรยาบรรณ หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละประเภทกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525, 2538) หมายถึงสิ่งที่ใช้ในการควบคุมความประพฤติภายใน ซึ่งสังคมในอาชีพใดอาชีพหนึ่งยอมรับว่าเป็นความประพฤติที่ดีที่ชอบ การกระทำอย่างไรเป็นการกระทำผิด และสิ่งใดพึงปฏิบัติ สิ่งใดพึงละเว้น(อรุณ รักธรรม , 2547) หรืออาจหมายถึง การทำงานเลี้ยงชีพอย่างมีคุณธรรม โดยประกอบอาชีพอย่างสุจริต และขยันหมั่นเพียร รวมทั้งการดำรงตนอย่างเหมาะสมในงานอาชีพนั้น ๆ ด้วยการยึดถือจรรยาบรรณในวิชาชีพของตนเองและการประพฤติตนให้เป็นผู้คู่ควรกับสถานะและหน้าที่นั้น ๆ ด้วย (สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา, 2541: อ้างถึง สุมณ อมรวิวัฒน์, 2530) สรุปได้ว่าจรรยาบรรณ เป็นแนวทางในการประกอบวิชาชีพอย่างมีคุณธรรมซึ่งสมาชิกในวิชาชีพนั้นยอมรับว่าเป็นการประพฤติที่ดี และถูกต้องตามมาตรฐานจรรยาบรรณ ซึ่งประกอบด้วย 1) ประโยชน์นิยม คือการประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดประโยชน์และมีผลดีต่อสังคม 2) สัจนิยม คือการประพฤติปฏิบัติโดยไม่ยึดเอาประโยชน์ของผู้ใดผู้หนึ่ง และ 3) มนุษย์นิยม คือการประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพ สติปัญญาความสามัคคี ความเป็นอยู่และความเป็นธรรม

(สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา, 2541 อ้างถึง ไชยณ พล , 2540) โดยสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ได้กำหนดกรอบจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับ 1) ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรมและความซื่อสัตย์ 2) ความรู้ความสามารถและมาตรฐานในการปฏิบัติงาน 3) ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการและการรักษาความลับและ 4) ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลหรือนิติบุคคลที่ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีปฏิบัติหน้าที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competence) แนวคิดในการพัฒนาสมรรถนะของมนุษย์เพื่อค้นหาผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานดีนั้นสามารถอธิบายโดยใช้โมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model) (Clelland, 1993) แนวคิดดังกล่าวอธิบายถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเปรียบเทียบกับภูเขาน้ำแข็ง โดยมีส่วนที่เห็นได้ง่ายและพัฒนาได้ง่าย คือส่วนที่ลอยอยู่เหนือน้ำ นั่นคือองค์ความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่บุคคลมีอยู่ และส่วนใหญ่ที่มองเห็นได้ยากอยู่ใต้น้ำ ได้แก่ แรงจูงใจอุปนิสัยภาพลักษณ์ภายใน และบทบาทที่แสดงออก

ต่อสังคมส่วนที่อยู่ใต้น้ำนี้มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของบุคคลอย่างมากและเป็นส่วนที่พัฒนาได้ยาก (Clelland, 1973) จากแนวคิดดังกล่าวอาจกล่าวได้ว่าสมรรถนะเป็นส่วนประกอบขึ้นมาจากความรู้อัทธิคติ เจตคติ รวมทั้งแรงจูงใจ (McClelland, 1993 :อ้างถึงสุกัญญา รัชมีธรรมโชติ, 2548) ความแตกต่างของสมรรถนะ (Competency) กับ ความรู้ อัทธิคติ

ทัศนคติขจรศักดิ์ ศิริมัย (2554) กล่าวว่า เนื่องจากสมรรถนะ (Competency) เป็นสิ่งที่ประกอบขึ้นมาจากความรู้อัทธิคติ (Attitude) และทัศนคติ (Attitude) ดังนั้นความรู้เพียงอย่างเดียวไม่ถือว่าเป็นสมรรถนะ แต่ถ้าสามารถนำความรู้มาใช้กับงานให้ประสบความสำเร็จถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสมรรถนะ ตัวอย่างเช่น ความรู้ในการขับรถถือว่าเป็นความรู้ แต่ถ้านำความรู้มาทำหน้าที่เป็นผู้สอนขับรถได้ ถือว่ามีสมรรถนะ เช่นเดียวกันความสามารถในการสร้างบ้านถือว่าเป็นทัศนคติ ความสามารถในการสร้างบ้านและนำเสนอให้เกิดความแตกต่างจากคู่แข่ง จึงจะถือว่าเป็นสมรรถนะ ส่วนทัศนคติหรือแรงจูงใจ เพียงอย่างเดียวก็ไม่ใช่สมรรถนะ แต่ถ้าทัศนคติหรือแรงจูงใจสามารถเป็นข้อบ่งชี้ที่ทำให้บุคคลทำงานให้เสร็จทันเวลาหรือเสร็จตามเป้าหมาย ก็จะได้ถือว่าเป็นสมรรถนะ สอดคล้องกับ McClelland (1975) ซึ่งกล่าวว่าสมรรถนะหมายถึงคุณลักษณะ ที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคลซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะเป็นตัวผลักดันให้บุคคลสามารถสร้างผลการปฏิบัติงานในงานที่ตนรับผิดชอบให้สูงกว่าหรือเหนือกว่าเกณฑ์/เป้าหมายที่กำหนดไว้สอดคล้องกับ Boyatzis (1982) กล่าวว่า “สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐาน (Underlying Characteristic) ของบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) อุปนิสัย (Trait) อัทธิคติ (Skill) จินตภาพส่วนตน (Self-Image) หรือบทบาททางสังคม (Social Role) หรือองค์ความรู้ (Body of Knowledge) ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลงานสูงกว่า/เหนือกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2537) กล่าวว่าสมรรถนะคือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้/ทัศนคติ/ความสามารถและคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่นๆ ในองค์กรสมรรถนะของผู้สอบบัญชีภาษีอากร

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (2552) ระบุว่า สมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชี หมายถึงขีดความสามารถที่แสดงถึงการทำหน้าที่หรืองานที่เกี่ยวข้องให้ได้ระดับตามที่มาตรฐานกำหนดไว้ ประกอบด้วย 1) ความรู้รอบด้านเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อมูลทางการเงินในอดีต การบัญชีและรายงานทางการเงิน และระบบสารสนเทศสำหรับการบัญชีและรายงานทางการเงิน 2) ความสามารถในการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพที่ในสภาพแวดล้อมการสอบบัญชีเกี่ยวกับการใช้แนวทางปฏิบัติและมาตรฐานการตรวจสอบที่เกี่ยวข้อง การประเมินการใช้มาตรฐานการนำเสนอรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง การแสดงถึงขีดความสามารถในการสอบถาม การคิดในเชิงทฤษฎี และการวิเคราะห์อย่างระมัดระวังการแสดงความสงสัยทางวิชาชีพ และการตัดสินใจทางวิชาชีพ การอดทน และการแก้ปัญหาเกี่ยวกับความขัดแย้งและ 3) ค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติของในวิชาชีพ

ระดับสูง ซึ่งหมายถึงความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทางวิชาชีพที่จะนำไปสู่จรรยาบรรณ การนำไปใช้ในทางปฏิบัติของหลักการพื้นฐาน ผลของความประพฤติที่ไม่มีจรรยาบรรณและคำตอบในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ด้านจรรยาบรรณที่ลำบาก โดยสหพันธ์นักบัญชีนานาชาติได้กำหนดหลักการพื้นฐานดังกล่าวไว้ซึ่งประกอบด้วย ความซื่อสัตย์ ความเป็นรูปธรรมสมรรถนะทางวิชาชีพ และให้ความใส่ใจ การรักษาความลับ ความประพฤติทางวิชาชีพ และมีความเป็นอิสระกับลูกค้าจะเห็นได้ว่าสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชีไม่ได้เกิดจากองค์ความรู้ที่ได้รับการสั่งสอนมาตามหลักสูตรเท่านั้น แต่ยังต้องอาศัยองค์ประกอบอื่นที่สำคัญซึ่งได้แก่ ทักษะที่เกิดจากปฏิบัติงานด้านการสอบบัญชีและความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบและการรายงานผลการตรวจสอบที่จะนำไปสู่จรรยาบรรณ แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมความหมายของความพร้อม (readiness)

เบญจมา ศวัชโรภาส, (2545) ได้ให้ความหมายว่า ความพร้อมหมายถึงสภาพแห่งความเจริญงอกงามและการพัฒนาการอย่างสูงสุดของบุคคลทั้งกาย สมองอารมณ์และสังคม

วีรพงษ์ อุ่นมานนท์, (2546) ได้ให้ความหมายว่าความพร้อม คือระดับความสามารถหรือความมีสมรรถนะขององค์การที่จะดำเนินการตามภารกิจที่องค์กรนั้นรับผิดชอบ สมรรถนะอาจจะมาจากโครงสร้างและระบบงานตลอดจนระบบสนับสนุนที่จำเป็นขององค์การและมาจากบุคลากรขององค์การทั้งในเชิงของความรู้ความสามารถ ทักษะที่จำเป็นและในเชิงทัศนคติที่เอื้ออำนวยการทำงาน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าความพร้อม หมายถึง สภาพของบุคคลที่สามารถดำเนินงานหรือกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับความพร้อมในด้านร่างกาย จิตใจ ประสบการณ์และการฝึกอบรมและทักษะความสามารถแต่ละบุคคล

แนวความคิดเกี่ยวกับทักษะทางวิชาชีพสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี (Professional Skills) (คณะกรรมการวิชาชีพบัญชีด้านการศึกษาและเทคโนโลยีการบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี, 2550) มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี (International Education Standards for Professional Accountants : IES) ฉบับที่ 3 เรื่อง ทักษะทางวิชาชีพบัญชีระบุว่านักบัญชีต้องมีทักษะ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะทางปัญญา (Intellectual Skills) ซึ่งแบ่งย่อยได้ 6 ระดับตามลำดับจากน้อยไปหามากได้แก่ มีความรู้ มีความเข้าใจ สามารถประยุกต์ใช้ สามารถวิเคราะห์ได้ สามารถสังเคราะห์ได้ (นำองค์ความรู้หลายๆด้านมาประมวลเข้าด้วยกันแล้วทำการคาดการณ์และให้ผลสรุปได้) และสามารถประเมินคุณค่าได้สิ่งที่สำคัญคือบุคคลที่พร้อมจะเป็นผู้ประกอบวิชาชีพต้องบรรลุระดับสูงสุดของทักษะเหล่านั้น ช่วงเวลาที่มีคุณสมบัติเป็นผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีทักษะทางปัญญาช่วยให้นักบัญชีแก้ปัญหาและใช้ดุลยพินิจที่ดีแก่ไขสถานการณ์ที่ซับซ้อนขององค์กรได้ทักษะทางปัญญาที่จำเป็นประกอบไปด้วยทุกเรื่องดังนี้ (ก) ความสามารถที่จะกำหนด ได้มาจัดและเข้าใจสารสนเทศจากคนสิ่งพิมพ์และ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ข) ชีตความสามารถที่จะสอบถาม วิจัย คิดเชิง

เหตุผลและวิเคราะห์ (ค) ความสามารถที่จะระบุและแก้ไขปัญหาที่ไม่เคยเจอมาก่อน 2) ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่การงาน (Technical and Functional Skills) ประกอบด้วยทักษะทั่วไป และทักษะเฉพาะเจาะจงสำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพซึ่งรวมถึง (ก) ความชำนาญทางตัวเลข (การใช้คณิตศาสตร์และสถิติ) และความชำนาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ข) การวิเคราะห์แบบจำลองการตัดสินใจและความเสี่ยง (Decision modeling and risk Analysis) (ค) การประเมินค่า (ง) การรายงาน และ (จ) ความรู้ด้านกฎหมายและกฎเกณฑ์ข้อบังคับ 3) ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล (Personal Skills) ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ทักษะคิดและพฤติกรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพการพัฒนาทักษะเหล่านี้จะช่วยการเรียนรู้และการปรับคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ซึ่งรวมถึง (ก) ความสามารถในการจัดการตนเอง (ข) มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถโน้มน้าวและเรียนรู้ด้วยตนเอง (ค) ความสามารถที่จะเลือกและเรียงลำดับ ทักษะการที่มีจำกัด และจัดแรงงานให้เสร็จตามกำหนดเวลา (ง) ความสามารถที่จะเข้าร่วมและปรับตัวให้กับเปลี่ยนแปลง (จ) พิจารณาปรับใช้ค่านิยมทางวิชาชีพจรรยาบรรณและทัศนคติเกี่ยวกับการตัดสินใจ (ฉ) ความระมัดระวังสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ 4) ทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร (Interpersonal and Communication Skills)

ซึ่งช่วยให้ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีสามารถปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลอื่นในองค์กรได้รับและส่งผลสารสนเทศได้ตัดสินใจอย่างมีเหตุผลและมีประสิทธิภาพ ส่วนประกอบของทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารประกอบด้วย(ก)การทำงานร่วมกับผู้อื่นในกระบวนการปรึกษาหารือกันเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้ง (ข) สามารถทำงานเป็นกลุ่ม (ค) มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่ต่างวัฒนธรรมและความคิดเห็นต่างกันได้ (ง) เจรจาต่อรองหนทางแก้ปัญหาและกำหนดข้อตกลงร่วมกันในสถานการณ์ทางวิชาชีพ (จ) การทำงานในวัฒนธรรมที่ต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ฉ) สามารถนำเสนอ อภิปราย รายงานและการปกป้องมุมมองของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพผ่านการเขียนและการพูดทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ 12 (ข) ฟังและอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและภาษาที่แตกต่างกัน 5) ทักษะการบริหารองค์กรและการจัดการทางธุรกิจ (Organizational and Business Management Skills) มีความสำคัญเพิ่มขึ้นต่อผู้ประกอบการกอบวิชาชีพบัญชีซึ่งจะมีการเรียกร้องให้เป็นผู้แสดงบทบาทในเชิงรุกในการจัดการองค์กรในแต่ละวันในขณะที่ก่อนหน้านี้บทบาทของผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีอาจถูกจำกัดอยู่เพียงแค่การเก็บและรวบรวมข้อมูลเพื่อให้หน่วยงานอื่นนำไปใช้แต่ในปัจจุบันผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีได้เข้าไปมีบทบาทกับหลายหน่วยงานมากขึ้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องมีความรู้ด้านธุรกิจมากขึ้นและตระหนักในเรื่องการเมืองและมีมุมมองแบบรอบด้านทักษะการบริหารองค์กรและการจัดการธุรกิจ รวมถึง (ก) การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การบริหารโครงการ การบริหารงานบุคคลและทรัพยากรการตัดสินใจ (ข) ความสามารถที่จะจัดแบ่งหน้าที่งาน และการมอบหมายงานเพื่อกระตุ้นและพัฒนาบุคลากร (ค) การมีภาวะความเป็นผู้นำ (ง) การพิจารณาและตัดสินใจได้อย่างผู้มีวิชาชีพผลสรุปการประชุมนักบัญชีโลก ครั้งที่ 18 IFAC การ

พัฒนาทักษะของนักบัญชีสำหรับธุรกิจในอนาคต จากงานวิจัยสำหรับนายจ้าง (Employer Research) ในเรื่องทักษะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ซึ่งมีการจัดอันดับทักษะของผู้ประกอบวิชาชีพที่นายจ้างเห็นว่าสำคัญที่สุดและการจัดอันดับของทักษะของผู้ประกอบวิชาชีพที่นายจ้างเห็นว่าสำคัญ ที่สุด มีผลด้านทักษะของนักบัญชีที่สำคัญที่สุด 10 อันดับแรก ในมุมมองของนายจ้างอันดับที่ 1 การจัดทำและการตีความหมายของข้อมูลการบัญชีบริหารอันดับที่ 2 การสื่อสารและการนำเสนอข้อมูลทางการเงินอันดับที่ 3 ความเป็นผู้นำอันดับที่ 4 การพัฒนาและการดำเนินการระบบบัญชีบริหารอันดับที่ 5 การบริหารบุคคลอันดับที่ 6 การบริหารโครงการอันดับที่ 7 การดูแลระบบการเงินอันดับที่ 8 การวางแผนกลยุทธ์ทางการเงินอันดับที่ 9 การให้คำแนะนำเชิงธุรกิจอันดับที่ 10 จรรยาบรรณทางธุรกิจทักษะของนักบัญชีที่สำคัญที่สุดในอนาคต 10 อันดับแรก ในมุมมองของนายจ้างอันดับที่ 1 การจัดทำและการตีความหมายของข้อมูลการบัญชีบริหารอันดับที่ 2 ความเป็นผู้นำอันดับที่ 3 การวางแผนกลยุทธ์ทางการเงินอันดับที่ 4 การพัฒนาและการดำเนินการระบบบัญชีบริหารอันดับที่ 5 การสื่อสารและการนำเสนอข้อมูลทางการเงินอันดับที่ 6 การบริหารโครงการอันดับที่ 7 การบริหารบุคคลอันดับที่ 8 การดำเนินการระบบสารสนเทศอันดับที่ 9 การจัดการประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อมอันดับที่ 10 การกำกับดูแลองค์กรจะเห็นได้ว่าในอนาคตทักษะที่มีความสำคัญ เพิ่มมากขึ้นได้แก่ความเป็นผู้นำการวางแผนกลยุทธ์ด้านการเงิน การดำเนินการระบบสารสนเทศการจัดการประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแลองค์กร ซึ่งเป็นเรื่องที่นักบัญชีต้องพัฒนาเพิ่มขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการในอนาคตของธุรกิจขององค์กรและของนายจ้าง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รจนา ขุนแก้ว และมันทนชัย สุทธิพันธ์ (2558) ได้ศึกษาความพร้อมของนักศึกษาสาขาการบัญชีในมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลาสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยใช้แบบสอบถามในเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 344 คน ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีความพร้อมเฉลี่ยอยู่ที่ 3.72 โดยปัจจัยให้ความสำคัญและมีความพร้อมมากที่สุดคือปัจจัยด้านการปฏิบัติ งานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต การปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้และจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในทางกลับกันพบว่าปัจจัยที่ให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือทักษะในด้านภาษาอังกฤษและด้านความรู้ และทักษะในด้านภาษาอื่น ๆ เช่น มาลายู ภาษาจีน เป็นต้น อีกทั้งการทดสอบความสัมพันธ์ยังพบว่าสถาบันการศึกษาและเกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับความพร้อมของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

กิตติยา ภรณ์อินธิปัก (2557) การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมและระดับความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยกับความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยและเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยกับความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีใน

ประเทศไทยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสาขาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์การสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ 400 คนจากวิธีการสุ่มแบบวิธีการสุ่มแบบง่ายตามสะดวกโดยกลุ่มตัวอย่างคือผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยผลการวิจัยพบว่าทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนมีผลต่อความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากที่สุดผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยมีความพร้อมด้านวิชาชีพบัญชีเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากที่สุดปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยที่แตกต่างกันส่งผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

รุจนา ขุนแก้ว (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความพร้อมของบุคลากรสาขาวิชาชีพบัญชีไทยสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่บุคลากรสาขาวิชาชีพบัญชีทั้งสามกลุ่มให้ความสำคัญและมีความพร้อมมากที่สุดปัจจัยด้านการปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต การปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้และจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในทางกลับกันปัจจัยที่บุคลากรสาขาวิชาชีพบัญชีทั้งสามกลุ่มให้ความสำคัญและมีความพร้อมน้อยที่สุดคือทักษะในด้านภาษาอื่น ๆ เช่นภาษามลายูภาษาจีนเป็นต้นและทักษะในด้านภาษาอังกฤษในการทดสอบสมมติฐานพบว่านักศึกษาและอาจารย์จากสถาบันการศึกษาของรัฐมีความพร้อมมากกว่านักศึกษาและอาจารย์จากสถาบันการศึกษาเอกชนและนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำจะมีความพร้อมมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสูงอีกทั้งพบว่าด้านทักษะทางปัญญามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพร้อมของผู้จัดทำบัญชีสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เฉลิมขวัญ ครุฑบุญยงค์(2557) ได้วิจัยเรื่องคุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์สำหรับอุตสาหกรรมญี่ปุ่นในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของนักบัญชีที่สถานประกอบการต้องการประชากรเป้าหมายคือกลุ่มอุตสาหกรรมญี่ปุ่นที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดชลบุรี จำนวน 300 แห่งการเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถามทั้งคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด แบ่งออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและคุณสมบัติของนักบัญชีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติอย่างง่ายคือค่าแจกแจงความถี่ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่าคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของนักบัญชีที่สถานประกอบการต้องการมากที่สุดคือคุณสมบัติด้านจรรยาบรรณ ความเที่ยงธรรมและความสุจริตและต้องการนักบัญชีที่มีความรู้ความสามารถทางการบัญชี สำหรับภาษาญี่ปุ่นและการบัญชีญี่ปุ่นสถานประกอบการต้องการปานกลาง โดยเห็นว่ายังไม่มีความจำ เป็นเนื่องจากอุตสาหกรรมญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครส่วนใหญ่มีระบบการทำบัญชี วงจรบัญชี เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทย พนักงานบัญชีส่วนใหญ่เป็นคนไทย จึงยังไม่เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาญี่ปุ่นและการบัญชีญี่ปุ่นข้อเสนอแนะที่ได้จากการ

วิจัย นักบัญชีต้องมีความขยันอดทน พัฒนานาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีการติดตามงานจากผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ สามารถทำงานภายใต้ความกดดันสูงได้และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ต้องมีภาวะความเป็นผู้นำ ได้ดีและสามารถควบคุมสถานการณ์ได้ควรมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพียงพอ มีความรู้ด้านบัญชีต้นทุน บัญชีภาษีอากร และนักบัญชีที่ดีควรมีจรรยาบรรณทางการบัญชี กฤติกา มุ่งหมาย (2556) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพนักบัญชีในปัจจุบันให้เป็นมาตรฐานสากลและสอดคล้องกับความพึงประสงค์ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีกลุ่มตัวอย่างเป็นสถานประกอบการที่อยู่ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 400 รายสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติ One-Way ANOVA และสถิติเชิงพรรณนาผลการวิจัยพบว่าสถานประกอบการมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบัณฑิตในปัจจุบันโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือด้านทักษะทางวิชาชีพด้านจริยธรรมและทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

วลัยลักษณ์ สุวรรณวลัยกรและ มนวิกา ผดุงสิทธิ์ (2556) ศึกษาความคาดหวังและความพร้อมของวิชาชีพสอบบัญชีไทยในการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กล่าวว่าในภาพรวมนั้นคุณสมบัติที่ผู้บังคับบัญชาคาดหวังจากผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชีมากที่สุดคือ ความมีคุณธรรม จริยธรรม รองลงมาคือ การมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน และความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ โดยคุณสมบัติด้านความรู้ความสามารถในเรื่องทักษะการท างานและทักษะอื่น ๆ ที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชีเห็นว่าสำคัญมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ทักษะด้านภาษา ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีและความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน งานวิจัยนี้ยังพบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วผู้บังคับบัญชายังเห็นว่าผู้ใต้บังคับบัญชาที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชีมีความพร้อมในคุณสมบัติด้านต่าง ๆ สำหรับการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนน้อยกว่าระดับที่ผู้บังคับบัญชาคาดหวัง เช่น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีระหว่างประเทศ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ธุรกิจ ข้อบังคับที่เปลี่ยนแปลงไปภายใต้การเป็นประชาคมอาเซียน และความรู้ความเข้าใจธุรกิจที่ตรวจสอบ เป็นต้นผลการศึกษาที่ได้น่าจะเป็นประโยชน์สำหรับสถาบันการศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสำหรับการเตรียมความพร้อมในวิชาชีพของบัณฑิตและยกระดับมาตรฐานการศึกษาด้านการบัญชี รวมถึงหน่วยงานกำกับดูแลในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชีไทย

เจนจิรา ชันแก้ว (2556) ได้วิจัยเรื่อง ความคาดหวังของผู้ประกอบการในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตสาขาวิชาการบัญชี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ประกอบการต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตสาขาวิชาการบัญชีในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างคือผู้ประกอบการของห้างหุ้นส่วนจำกัดและบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนต่อสำนักงานธุรกิจการค้าจังหวัด

เชียงใหม่จำนวน386ราย ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน325 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.20 วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการมีความ คาดหวังต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพ และ สังคมของบัณฑิตสาขาวิชาการบัญชีเรื่องความสามารถในการปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังเยี่ยงผู้ ประกอบวิชาชีพในด้านความละเอียดรอบคอบ ความแม่นยำอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความคาดหวัง ในระดับมาก คือ ด้านความสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์บูรณาการความรู้และประสบการณ์ทาง วิชาชีพบัญชีอย่างเป็นระบบ ได้แก่ เรื่องความสามารถวัดและหรือคำนวณมูลค่าของสินทรัพย์หนี้สิน รายได้ค่าใช้จ่ายอย่างถูกต้อง และเรื่องความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับการทำบัญชีในด้านการวางระบบบัญชี และสารสนเทศทางการบัญชี และด้านโลกทัศน์ที่กว้างไกลความคิดสร้างสรรค์พัฒนาตนเองทั้งด้าน ความรู้ทักษะวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม เรื่องสามารถปฏิสัมพันธ์กับ ผู้มีวัฒนธรรมหรือความคิดเห็นที่ต่างกันได้

นางลักษณ์ ศิริพิศและคณะ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของนักบัญชี ไทยกับ การเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AEC)กรณีศึกษาสำนักงานบัญชีที่ผ่านการรับรองคุณภาพจาก สำนักงานบัญชีตามข้อกำหนดการรับรองคุณภาพสำนักงานบัญชีในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาระดับ ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักบัญชีไทยและความพร้อมของนักบัญชีไทยกับการ เปิดเขต การค้าเสรีอาเซียนพบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ใน ระดับปานกลาง ส่วนในการเตรียมความพร้อมนักบัญชีไทยมีความ คิดเห็นด้วยอย่างเรื่องของการ เตรียมความพร้อมในความรู้ด้านวิชาชีพบัญชี ความรู้ด้านกฎหมาย และความรู้ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและเห็นด้วยกับการเตรียมความพร้อมในความรู้ด้านภาษาการเตรียมความพร้อมในเชิงตั้ง รับ คือความรู้และศักยภาพที่มีอยู่ เชิงรุกคือการพัฒนาเพื่อเพิ่มสมรรถนะในตนเองให้ทันโลกในยุค โลกาภิวัตน์แบ่งออกเป็น 4 ด้านประกอบด้วยความรู้ด้านวิชาชีพบัญชีความเห็นเรื่องความพร้อมใน ความรู้ด้านวิชาชีพของนักบัญชีไทยมีความเห็นด้วยอย่างยิ่งความเห็นเรื่องความพร้อมในความรู้ด้าน ภาษาของนักบัญชีไทยมีความเห็นด้วย ความเห็นเรื่องความพร้อมในความรู้ด้านกฎหมายของนักบัญชี ไทยมีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง และความเห็นเรื่องความพร้อมในความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของ นักบัญชีไทยมีความเห็นด้วยอย่างยิ่งโดยนักบัญชีที่มีเพศระดับการศึกษา ตำแหน่งที่ต่างกันมีความเห็น ในเรื่องการเตรียมความพร้อมในความรู้ด้านวิชาชีพบัญชี ด้านภาษา ด้านกฎหมายและด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน แต่นักบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความเห็นเรื่องการเตรียม ความพร้อมในความรู้ด้านกฎหมายแตกต่างกัน

วีรยุทธ สุขมากและคณะ(2556) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มมูลค่าของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ 21 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีจาก5 สายงาน ได้แก่

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ผู้สอบบัญชีภาษีอากร หัวหน้าฝ่ายการเงินและบัญชี อาจารย์สาขาวิชาการบัญชี และผู้ทำบัญชีในประเทศไทย พบว่าผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุมากกว่า 45 – 55 ปี มีอาชีพเป็นผู้ทำบัญชี ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงาน มากกว่า 10 ปี และมีรายได้มากกว่า 20,000 บาท โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยมีผลต่อการเพิ่มมูลค่าของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ด้านความรู้ความสามารถในภาษีอากร ด้านจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบัญชี ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียน ด้านความรู้ความสามารถในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ด้านความสามารถในการเรียนรู้เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสังคม และวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศอาเซียนอยู่ในระดับมาก มากโดยปัจจัยมีผลต่อการเพิ่มมูลค่าของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่มีความสัมพันธ์เชิงบวก ต่อการเพิ่มมูลค่าของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

กนกวรรณ สมรักษ์. (2555) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC กล่าวว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ความรู้ทัศนคติแนวโน้มพฤติกรรม ที่มีต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของคนทำงาน โดยเป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) แบบสำรวจ (Survey Research Method) ซึ่งเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นคนทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ที่มีอายุตั้งแต่ 21-60 ปี โดยอาศัยแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า 1. ลักษณะประชากรทั่วไป เป็นกลุ่มคนทำงานที่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปจำนวน 300 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ และพนักงานในหน่วยงานของภาครัฐ และมีรายได้ระหว่าง 7,501-18,000 บาท 2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่วนใหญ่จะเปิดรับชมข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์เป็นหลัก มีค่าเฉลี่ยในการเปิดรับประมาณ 3 ครั้งต่อสัปดาห์ รองลงมาเป็นหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยในการเปิดรับประมาณ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ และเปิดรับข้อมูลผ่านเว็บไซต์มีค่าเฉลี่ยในการเปิดรับประมาณ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ 3. ระดับความรู้พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระดับปานกลาง คิดเป็นคิดเป็น 26.3 และมีความรู้น้อย คิดเป็นร้อยละ 0.7 4. ทัศนคติต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วย ซึ่งเป็นทัศนคติในเชิงบวก โดยมีทัศนคติที่เห็นด้วยในเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยขยายการค้า การลงทุน

ประนอม ตังปรีชาพาณิชย์(2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องคุณลักษณะและคุณสมบัติของพนักงานบัญชีที่พึงประสงค์ตามทัศนะของสถานประกอบการศึกษาระดับปริญญาตรีสถานประกอบการในนิคม

อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาครพบว่าลักษณะของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาครส่วนใหญ่เป็นกิจการประเภทบริษัทจำกัดลักษณะการประกอบกิจการเป็นสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มส่วนใหญ่มีระยะเวลาเริ่มเปิดดำเนินกิจการ 3-6 ปีส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานในสถานประกอบการน้อยกว่า 50 คนและ 51-100 คนและผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่มีสัญชาติไทยเมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติของพนักงานบัญชีที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของสถานประกอบการพบว่าประเภทกิจการลักษณะการประกอบอุตสาหกรรมระยะเวลาเปิดดำเนินกิจการและจำนวนพนักงานมีความต้องการพนักงานบัญชีที่มีคุณสมบัติด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพมากที่สุดและเมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของพนักงานบัญชีที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของสถานประกอบการพบว่าทั้งประเภทกิจการลักษณะการประกอบอุตสาหกรรมระยะเวลาเปิดดำเนินกิจการและจำนวนพนักงานมีความต้องการพนักงานที่มีคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพการบัญชี

วรรณภา อิมะไชย (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักบัญชีของผู้ประกอบการ SME ในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อเสนอแนะแก่ผู้สนใจในการนำผลการศึกษามาคัดเลือกผู้สมัครงานทางบัญชีให้เหมาะสมกับความต้องการใช้งานของกิจการและแก่นักบัญชีในการพัฒนาความสามารถและคุณลักษณะให้ตรงกับความต้องการของผู้ว่าจ้างพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้ให้ระดับความสำคัญมาก 5 อันดับของความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์คือมีคุณธรรมและซื่อสัตย์สุจริตมีค่าเฉลี่ยที่ระดับ 4.80 สำเร็จการศึกษาการบัญชีระดับปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยที่ระดับ 4.70 มีความรู้ความเข้าใจในการควบคุมภายในและตรวจสอบบัญชีมีค่าเฉลี่ยที่ระดับ 4.68 มีความรู้ความเข้าใจมาตรฐานบัญชีและนามาปฏิบัติอย่างถูกต้องมีค่าเฉลี่ยที่ระดับ 4.63 มีความรู้และสามารถวิเคราะห์งบการเงินและสถานะการเงินมีค่าเฉลี่ยที่ระดับ 4.48

ณัฐชา วัฒนาวีไลและคณะ(2555) ได้เขียนบทความเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาศักยภาพวิชาชีพบัญชีไทยเมื่อเปิดเสรีทางเศรษฐกิจไว้ว่า เมื่อประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมกันเป็นกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจเกิดการเปิดเสรีการค้าการลงทุน เงินทุน และการเคลื่อนย้ายฝีมือแรงงาน วิชาชีพบัญชีของไทยจึงจำเป็นต้องพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพบุคลากรให้มีศักยภาพสูงที่จะสามารถแข่งขันได้กับวิชาชีพบัญชีของต่างประเทศทั้งในกลุ่มภูมิภาคและในระดับสากลวัตถุประสงค์ของบทความนั้นเพื่อนำเสนอการพัฒนาศักยภาพวิชาชีพบัญชีไทยซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักคือ สภาวิชาชีพบัญชีได้ดำเนินมาตรการต่าง ๆ หลายประการเพื่อพัฒนาศักยภาพวิชาชีพบัญชี ไทย ได้แก่ 1) การกำหนดมาตรฐานการบัญชี การสอบบัญชีและมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล 2) การเข้าร่วมเป็นกรรมการในองค์กรวิชาชีพบัญชีระหว่างประเทศเพื่อสร้างความเข้าใจและแนวทางในการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันในระดับนานาชาติ 3) การจัดตั้งสถาบันฝึกอบรมวิชาชีพบัญชีโดยมุ่งเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง 4) การให้คำแนะนำ ในการจัดทำบัญชีแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นฐานธุรกิจที่สำคัญของไทยและ 5) การพัฒนามาตรฐาน

การศึกษาด้านวิชาชีพการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีซึ่งเป็นการยกระดับศักยภาพบัญชีบัณฑิตไทยให้พร้อมรับมือและเพิ่มโอกาสเมื่อการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นอย่างไรก็ตามแม้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้เตรียมความพร้อมให้แก่วิชาชีพแล้วแต่หากนักบัญชีไทยยังคงนิ่งเฉยไม่ตระหนักถึงการพัฒนาตนเอง ให้เป็นผู้มีศักยภาพครบถ้วนกับบัญชีไทยคงจะต้องรับผลกระทบทางลบจากการเปิดเสรีทางการค้า

นฤมล สุวรรณ (2554) ได้ให้ความสำคัญและทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับความพร้อมของนักบัญชีไทยในจังหวัดสระบุรีโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล 326 แห่งจาก 2 อำเภอคืออำเภอหนองแคและอำเภอแก่งคอยซึ่งได้พิจารณาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมของบุคลากรพบว่าร้อยละ 79.4 ของบุคลากรเป็นเพศหญิงซึ่งได้ทำงานด้านการบัญชีโดยเฉลี่ยต่ำกว่า 5 ปีมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคิดเป็นร้อยละ 75.2 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางมีการปฏิบัติงานด้วยความสื่อสัตย์และมีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองในด้านทักษะอยู่ในระดับมากส่วนในด้านทักษะทางกฎหมายพบว่าระดับความพร้อมสูงสุดคือความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีมีความสามารถในการใช้โปรแกรม Excel ในระดับสูงสุดเช่นกันและหากพิจารณาตามปัจจัยในแต่ละด้านแล้วปัจจัยด้านความรู้ในด้านทักษะบัญชีมีความพร้อมสูงสุดแต่การศึกษายังมีข้อจำกัดในเรื่องของขนาดตัวอย่างซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถสะท้อนถึงวิชาชีพในภาพรวมได้

ลัดดา หิรัญยวา(2554) ได้ศึกษาเรื่องนักการบัญชีไทยยกระดับความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า 1. นักบัญชีไทยที่มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีโดยรวมอยู่ในระดับ มากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้ความสามารถด้านทักษะและ ด้านมาตรฐานการบัญชีอยู่ในระดับมาก 2. นักบัญชีไทยที่มีเพศแตกต่างกันทำให้มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนด้านองมาตรฐานทางการบัญชี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05โดยเพศชายมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนมากกว่าเพศหญิง 3. นักบัญชีไทยที่มีอายุแตกต่างกันทำให้มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มอายุ 20 – 25 ปี, 26 – 30 ปี และ 31 – 35 ปี จะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนด้านความรู้ความสามารถอยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มอายุ 36 – 40 ปีและ 41 ปีขึ้นไป จะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน ด้านทักษะและด้านมาตรฐานทางบัญชี อยู่ในระดับมาก 4. นักบัญชีไทยที่มีการศึกษาแตกต่างกันทำให้มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01คือ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก จะมีความพร้อมในการใช้

มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน ด้านความรู้ความสามารถ ด้านทักษะ และด้านมาตรฐานทางบัญชีอยู่ในระดับมาก 5. นักการบัญชีไทยที่มีอาชีพแตกต่างกันทำให้มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจการจัดทำบัญชีและอาจารย์ผู้สอนบัญชีจะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนด้านความรู้ความสามารถอยู่ในระดับมากสำหรับอาจารย์ผู้สอนบัญชีจะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานกาบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนด้านทักษะและด้านมาตรฐานทางการบัญชีอยู่ในระดับมาก 6. นักการบัญชีไทยที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันทำให้มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า10 ปี จะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนด้านความรู้ความสามารถด้านทักษะ และด้านมาตรฐานทางบัญชีอยู่ในระดับมาก 7. นักการบัญชีไทยที่มีความถี่ในการรับข้อมูลแตกต่างกันทำให้มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ที่มีความถี่ในการรับข้อมูล มากกว่า 10 ครั้ง จะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนด้านความรู้ความสามารถ ด้านทักษะ และด้านมาตรฐานทางบัญชีอยู่ในระดับมาก

Kaxem (2003: 3851-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสามารถทางการแข่งขันของ SMEs ในด้านที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs และกลยุทธ์ในการปฏิบัติงานของบริษัท กรณีศึกษาของประเทศอียิปต์ พบว่า ในช่วงเศรษฐกิจขาลงผู้ประกอบการต้องเผชิญหน้ากับการแข่งขันที่รุนแรงเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจผู้ประกอบการต้องใช้กลยุทธ์ในการปฏิบัติทั้งระบบภายในบริษัท โดยเน้นที่กระบวนการตัดสินใจ และการทำงานต้องเป็นทีม การทำงานอย่างโดดเดี่ยวของผู้ประกอบการจะทำให้ได้ผลสำเร็จแตกต่างจากการทำงานเป็นทีม ระบบบัญชีต้องมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆทางการตลาด ผู้ประกอบการต้องมีการสร้างสรรค์ธุรกิจ เพื่อให้ธุรกิจคงอยู่พร้อม ๆ กับการเจริญเติบโต นอกจากนี้ผู้ประกอบการต้องปรับตัวกับสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและผู้ประกอบการต้องทุ่มเททั้งเวลาและเงินในการลงทุนทางธุรกิจ

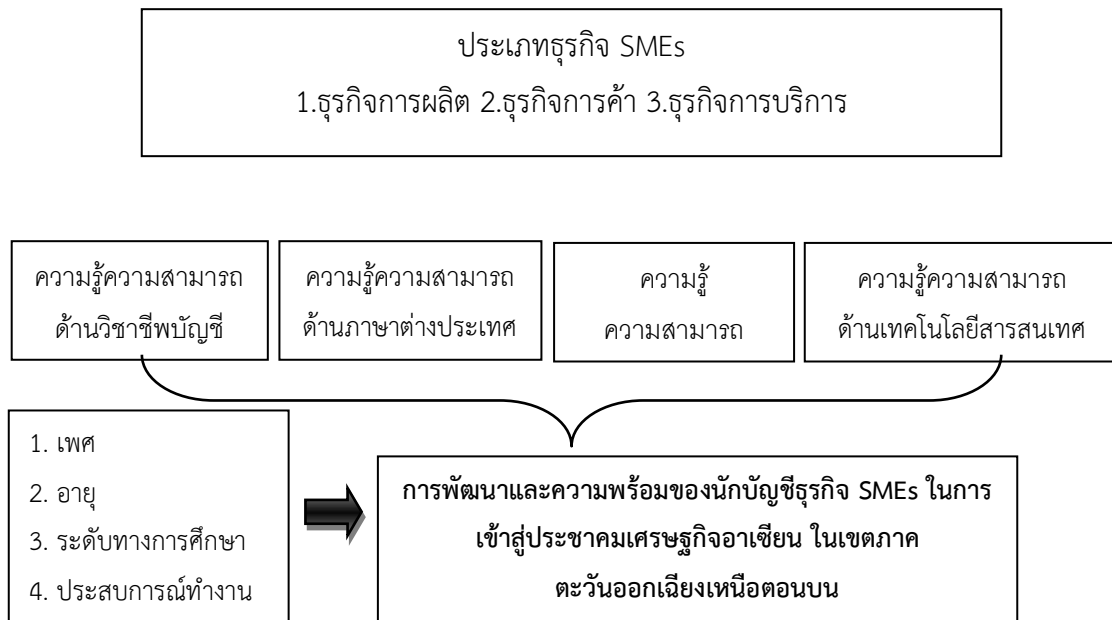
Roberto Alvarez E. (2004: abstract) ได้ทำการวิจัยเรื่องที่มาของความสำเร็จของการส่งออกในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: กรณีศึกษาผลกระทบของกิจกรรมสาธารณะผลการศึกษาพบว่าการใช้เป็นประโยชน์ของกิจกรรมส่งเสริมการส่งออกช่วยสนับสนุนการส่งออกของธุรกิจให้ดีขึ้น แต่กิจกรรมต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างกิจการที่ส่งออก โดยกิจกรรม การส่งออกของภาครัฐส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

Bruan (2007) : abstract) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสนับสนุนผลการดำเนินงานในองค์กรท้องถิ่นขนาดเล็กโดยโครงการของภาครัฐด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยกล่าวว่าวิสาหกิจขนาดย่อมนับเป็นปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอย่างมาก และได้กำหนดตัวแปรของผลการดำเนินงานในวิสาหกิจขนาดย่อมด้วยอัตราการเติบโตของยอดขายและขนาดของธุรกิจ (Business Volume) ซึ่งใช้วิธีการรายงานผลการดำเนินงานขององค์กรด้วยตนเองของผู้ประกอบการเช่นเดียวกัน

Purateera and others (2009: abstract) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดวิสาหกิจขนาดย่อม ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการประกอบไปด้วย 1) ความรู้และทักษะของผู้ประกอบการ 2) ความสามารถของผู้ประกอบการ 3) เทคโนโลยี ที่ใช้ 4) ทักษะคิดของผู้ประกอบการ 5) แรงจูงใจในการประกอบการ 6) แหล่งเงินทุนและ 7) ความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการ

จากแนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการพัฒนาศักยภาพนักบัญชีในปัจจุบันให้มีวิชาชีพมาตรฐานสากลประกอบด้วย ด้านวิชาชีพบัญชีด้านภาษาต่างประเทศและด้านกฎหมายวิชาชีพและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งเป็นคุณสมบัติของพนักงานบัญชีที่พึงประสงค์มีคุณธรรมและซื่อสัตย์สุจริตมีความรู้ความเข้าใจในการควบคุมภายในและตรวจสอบบัญชีมีความรู้ความเข้าใจมาตรฐานบัญชีและนำมาปฏิบัติอย่างถูกต้องการมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการพิมพ์งานการรักสามัคคีและทำงานกันเป็นทีมขณะที่พึงประสงค์นักบัญชีที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษีอากรความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการพิมพ์งานและเกี่ยวกับตารางคำนวณได้ขณะที่ด้านคุณธรรมจริยธรรมเจ้าของหรือผู้บริหารของสถานประกอบการส่วนใหญ่ต้องการนักบัญชีที่มีความซื่อสัตย์สุจริตสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีที่มีความเที่ยงธรรมและความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณสมบัติที่นักบัญชีที่ต้องการสูงสุดเพื่อให้เกิดความรู้สึกใคร่ผูกพันต่อวิชาชีพซึ่งจะเป็นแนวทางในการทำงานเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงานต่อไปเพื่อสร้างความสำเร็จร่วมกันในการผลักดันให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และวิเคราะห์ มาเป็นกรอบแนวคิดใน ความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

2.6 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาและความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำนวน 6,615 คน (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2560,เว็บไซต์)

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำนวน 364 คน โดยเปิดตาราง Krejcie และMorgan (บุญชม ศรีสะอาด ,2545) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 จำแนกนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนตามกลุ่มจังหวัด

2.2 กำหนดกลุ่มตัวอย่างของนักบัญชีในธุรกิจ SMEs ตามสัดส่วนทำการสุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

จังหวัด	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. กาฬสินธุ์	408	16
2. เลย	663	20
3. ขอนแก่น	1,913	64
4. นครพนม	126	5
5. มหาสารคาม	525	17
6. มุกดาหาร	108	4

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (ต่อ)

7. อุดรธานี	1,075	35
8. สกลนคร	273	11
9. ร้อยเอ็ด	580	19
10. หนองคาย	495	15
11. บึงกาฬ	63	2
12. หนองบัวลำภู	386	12
รวม	6,615	364

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้สร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการวิจัยที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ตอนที่ 3 ข้อมูลความพร้อมของนักบัญชี ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ ด้านวิชาชีพบัญชี ด้านภาษา ด้านกฎหมาย และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความผูกพันในงาน และผลการปฏิบัติงาน
2. นำผลการศึกษาจากข้อ 1 มากำหนดโครงสร้างแบบสอบถามตามประเด็นสำคัญ โดยพิจารณาเนื้อหาให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิด ความมุ่งหมาย และสมมติฐานในการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่สร้างตามกรอบแนวคิด เสนอที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสม การใช้สำนวนและความถูกต้องของภาษา ที่ครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามข้อมูล สภาพปัจจุบันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ตรวจสอบ ความตรงตามเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) ถ้าค่าดัชนี IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ข้อคำถามนั้นจะถูกตัดออกไป จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดลองใช้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552)

6. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอที่ปรึกษา

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. ขอลงหนังสือจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น โดยแนบไปพร้อมกับแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง คือ นักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำนวน 364 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและคือแบบสอบถามกลับมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์ โดยอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับแสตมป์และชื่อผู้รับบนซองพร้อมกำหนดวันส่งคืนตามที่กำหนดให้

3. ดำเนินการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการเริ่มส่งแบบสอบถาม จำนวน 364 ฉบับ ตามที่อยู่ของนักบัญชีในธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยแนบซองจดหมายติดแสตมป์ไปพร้อมกัน เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบกลับทางไปรษณีย์ภายใน 15 วัน หลังจากได้รับแบบสอบถาม

4. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 และ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยายและสรุปผลการวิจัยได้กำหนดให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด,2545)

มากที่สุด	กำหนดให้ 5 คะแนน
มาก	กำหนดให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้ 3 คะแนน
น้อย	กำหนดให้ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้ 1 คะแนน

ค่าเฉลี่ยของคำตอบแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด,2545)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 การหาอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient Method) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 t- test

3.2 ความแปรปรวนแบบทางเดียว One Way ANOVA เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่าง
ของตัวแปรเป็นรายกลุ่ม

3.3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis)

3.4 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาและความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ตอนที่ 3 ข้อมูลความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้แก่ ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพบัญชี ความรู้ความสามารถด้านภาษา ความรู้ความสามารถด้านกฎหมาย และความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่มี ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้ต่อเดือน และตำแหน่งงานแตกต่างกัน

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ และการสร้างสมการพยากรณ์ของความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 7 แนวทางการพัฒนาความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งงาน และภาษาที่ท่านสามารถใช้สื่อสารได้

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	112	30.80
1.2 หญิง	252	69.20
รวม	364	100.00
2. อายุ		
2.1 น้อยกว่า 30 ปี	31	8.50
2.2 อายุ 30 - 35 ปี	144	39.60
2.3 36 - 40 ปี	139	38.20
2.4 มากกว่า 40 ปี	50	13.70
รวม	364	100.00
3. ระดับการศึกษา		
3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	51	14.00
3.2 ปริญญาตรี	173	47.50
3.3 สูงกว่าปริญญาตรี	140	38.50
รวม	364	100.00
4. ประสบการณ์ในการทำงาน		
4.1 น้อยกว่า 5 ปี	41	11.30
4.2 5 - 10 ปี	156	42.90
4.3 11 - 15 ปี	118	32.40
4.4 มากกว่า 15 ปี	49	13.40
รวม	364	100.00

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักบัญชีในธุรกิจ SMEs เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	จำนวน	ร้อยละ
5. รายได้ต่อเดือน		
5.1 ต่ำกว่า 15,000 บาท	45	12.40
5.2 15,000 – 25,000 บาท	151	41.50
5.3 25,001 – 35,000 บาท	111	30.50
5.4 มากกว่า 35,000 บาท	57	15.60
รวม	364	100.00
6. ตำแหน่งงาน		
6.1 สมุหบัญชี	89	24.50
6.2 ผู้บริหารฝ่ายบัญชี	163	47.80
6.3 อื่น ๆ	112	27.70
รวม	364	100.00
7. ภาษาที่ท่านสามารถใช้สื่อสารได้		
7.1 อังกฤษ	105	28.90
7.2 ลาว	161	44.20
7.3 เขมร	31	8.50
7.4 อื่น ๆ	67	18.40
รวม	364	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า นักบัญชีธุรกิจ SMEs ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 69.20 อายุอยู่ระหว่าง 30 - 35 ปี ร้อยละ 39.60 รองลงมา 36 - 40 ปี ร้อยละ 38.20 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 47.50 รองลงมา สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 38.50 ประสบการณ์ในการทำงาน 5 - 10 ปี ร้อยละ 42.90 รองลงมา 11 - 15 ปี ร้อยละ 32.40 รายได้ต่อเดือน 15,000 - 25,000 บาท ร้อยละ 41.50 รองลงมา 25,001 – 35,000 บาท ร้อยละ 30.50 และตำแหน่งงาน ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ร้อยละ 47.80 รองลงมา อื่น ๆ ร้อยละ 27.70 ภาษาที่ท่านสามารถใช้สื่อสารได้ ภาษาลาว ร้อยละ 44.20 รองลงมา ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 28.90

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประเภทธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ประกอบด้วย รูปแบบธุรกิจ ธุรกิจการผลิต ธุรกิจการค้า ธุรกิจการบริการ

ตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประเภทธุรกิจ SMEs เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประเภทธุรกิจ SMEs เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	จำนวน	ร้อยละ
1. รูปแบบธุรกิจ		
1.1 ธุรกิจการผลิต	85	23.40
1.2 ธุรกิจการค้า	127	34.90
1.3 ธุรกิจการบริการ	152	41.70
รวม	364	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ประเภทธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนส่วนใหญ่มีรูปแบบธุรกิจเป็นธุรกิจการบริการ ร้อยละ 41.70 รองลงมา ธุรกิจการค้า ร้อยละ 34.90 และธุรกิจการผลิต ร้อยละ 23.40 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs โดยรวมและเป็นรายด้าน

ความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพบัญชี	4.47	.43	มาก
2. ความรู้ความสามารถด้านภาษา	4.31	.49	มาก
3. ความรู้ความสามารถด้านกฎหมาย	4.13	.58	มาก
4. ความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.40	.45	มาก
โดยรวม	4.32	.38	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า นักบัญชีธุรกิจ SMEs มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพบัญชี (

$\bar{X} = 4.47$) ความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.40$) และความรู้ความสามารถด้านภาษา ($\bar{X} = 4.31$)

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพบัญชี

ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพบัญชี	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านให้ความสำคัญกับงานที่ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์	4.45	.62	มาก
2. ท่านมุ่งมั่นที่ใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ปฏิบัติงานและรักษาจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด	4.35	.61	มาก
3. ท่านจะทำให้งานที่ได้มีประสิทธิภาพ และตระหนักในความรับผิดชอบต่อผู้อื่น	4.48	.54	มาก
4. ท่านใช้ความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยความมีสติ และระมัดระวังรอบคอบ	4.47	.52	มาก
5. ท่านมีความเที่ยงธรรมในการใช้ดุลยพินิจ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของหลักฐานที่ เชื่อถือได้โดยปราศจากความลำเอียง	4.49	.60	มาก
6. ท่านศึกษาหาความรู้และความชำนาญทางวิชาชีพเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถให้ทันสมัยอยู่เสมอ	4.47	.68	มาก
7. ท่านปฏิบัติงานวิชาชีพบัญชีอย่างไม่ปกปิด หรือไม่บิดเบือนความจริง อันเป็นสาระสำคัญ	4.58	.65	มากที่สุด
โดยรวม	4.47	.43	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า นักบัญชีธุรกิจ SMEs มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความพร้อมนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพบัญชี อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ปฏิบัติงานวิชาชีพบัญชีอย่างไม่ปกปิด หรือไม่บิดเบือนความจริง อันเป็นสาระสำคัญ ($\bar{X} = 4.58$) มีความเที่ยงธรรมในการใช้ดุลยพินิจ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของหลักฐานที่ เชื่อถือได้โดยปราศจากความลำเอียง ($\bar{X} = 4.49$) และทำให้งานที่ได้มีประสิทธิภาพ และตระหนักในความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ($\bar{X} = 4.48$)

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ

ความรู้ความสามารถ ด้านภาษาต่างประเทศ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.ท่านมีความสามารถสื่อสารได้หลายภาษา	4.17	.58	มาก
2.ท่านมุ่งมั่นที่จะพัฒนาด้านภาษาโดยการเข้าอบรมตามที่ หน่วยงานจัด	4.39	.59	มาก
3.ท่านสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสื่อสารได้	4.36	.64	มาก
4.ท่านสามารถใช้ภาษาไทยในสื่อสารได้	4.49	.60	มาก
5.ท่านสามารถใช้ภาษาอังกฤษด้วยวาจาเพื่อการสื่อสารที่ มารยาทในการพูด และกิริยา ท่าทางที่แสดงออกเหมาะสม	4.27	.68	มาก
6.ท่านสามารถสรุปสาระสำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษที่อ่าน ได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	4.38	.65	มาก
7.ท่านสามารถจัดทำรายงานทางการเงินด้วยภาษาอังกฤษ	4.17	.47	มาก
โดยรวม	4.31	.49	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า นักบัญชีธุรกิจ SMEs มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความพร้อมนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ท่านสามารถใช้ภาษาไทยในสื่อสารได้ ($\bar{X} = 4.49$) ท่านสามารถสรุปสาระสำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษที่อ่านได้อย่าง มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.39$) การทำงานอย่างหนักและท่านมุ่งมั่นที่จะพัฒนาด้านภาษาโดยการเข้าอบรมตามที่หน่วยงานจัดองค์กร ($\bar{X} = 4.39$)

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถ
ด้านกฎหมาย

ความรู้ความสามารถ ด้านกฎหมาย	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ท่านมีความเข้าใจเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี	4.37	.68	มาก
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจการยื่นรายการและชำระภาษี	4.24	.84	มาก
3. ท่านทำตามข้อปฏิบัติกฎระเบียบตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด	4.29	.68	มาก
4. ท่านสามารถปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการบัญชี	3.93	.93	มาก
5. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการขอสอบใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชี รับอนุญาต (CPA) ของแต่ละประเทศในอาเซียน	4.20	.68	มาก
6. ท่านรู้กฎระเบียบเกี่ยวกับข้อตกลงยอมรับร่วม (MAR) ระหว่างประเทศ	4.13	.65	มาก
7. ท่านรู้กฎระเบียบเกี่ยวกับมาตรฐานระหว่างประเทศด้าน สมรรถนะสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี	4.29	.57	มาก
รวม	4.13	.58	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า นักบัญชีธุรกิจ SMEs มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความพร้อมนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถด้านกฎหมาย อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ท่านมีความเข้าใจเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี ($\bar{X} = 4.37$) ทำตามข้อปฏิบัติกฎระเบียบตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดและ รู้กฎระเบียบเกี่ยวกับมาตรฐานระหว่างประเทศด้านสมรรถนะสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ($\bar{X} = 4.29$) และการทำงานที่รับผิดชอบเต็มศักยภาพ โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.14$)

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านให้ความสำคัญกับการเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ๆเสมอ	4.43	0.69	มาก
2. ท่านมีความสามารถใช้ โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ได้อย่างดี เช่น Microsoft Office (Word, Excel, PowerPoint)	4.23	0.64	มาก
3. ท่านสามารถใช้งานระบบบัญชีสำเร็จรูป	4.45	0.63	มาก
4. ท่านสามารถประยุกต์ใช้ IT กับระบบบัญชีสำเร็จรูป	4.34	0.57	มาก
5. ท่านได้รับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ	4.55	0.70	มาก
โดยรวม	4.40	.45	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า นักบัญชีธุรกิจ SMEs มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความพร้อมนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ได้รับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.55$) สามารถใช้งานระบบบัญชีสำเร็จรูป ($\bar{X} = 4.45$) และให้ความสำคัญกับการเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ๆเสมอ ($\bar{X} = 4.43$)

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

นักบัญชีธุรกิจ SMEs ยังมีความพร้อมสำหรับทักษะด้านต่าง ๆ เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพิ่มเติมในการอบรมให้มีความทันสมัยต่อเหตุการณ์ในยุคปัจจุบันและต้องการอบรมมาตรฐานบัญชีมากขึ้นเพราะเป็นสาขาวิชาชีพและในด้านภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นต้องอบรมต่อเนื่อง เพราะมีความจำเป็นในตลาดแรงงานในปัจจุบัน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน วิเคราะห์โดยการนำข้อมูลมาคำนวณหาค่า คือ t-Test และ One-Way Analysis of Variance (One – Way ANOVA) โดยกำหนดค่านัยสำคัญ (Significance) ที่ระดับค่า $p > 0.05$ หรือระดับค่าความเชื่อมั่นทางสถิติที่ร้อยละ 95

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบ เพศที่แตกต่างกันกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs

ความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	p
1.ด้านวิชาชีพบัญชี					
เพศชาย	112	3.70	0.51	0.55	0.27
เพศหญิง	252	3.65	0.54		
2.ด้านภาษาต่างประเทศ					
เพศชาย	112	3.60	0.57	0.73	0.83
เพศหญิง	252	3.63	0.52		
3.ด้านกฎหมาย					
เพศชาย	112	3.70	0.51	0.19	.53
เพศหญิง	252	3.60	0.49		
4.ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					
เพศชาย	112	3.52	0.49	.76	0.01*
เพศหญิง	252	3.55	0.62		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการเปรียบเทียบ ผู้ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบ อายุที่แตกต่างกันกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของ
นักบัญชีธุรกิจ SMEs

ความพร้อมของนักบัญชี ธุรกิจ SMEs	แหล่ง ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านวิชาชีพบัญชี	ระหว่างกลุ่ม	3	2.57	1.90	2.47	0.03*
	ภายในกลุ่ม	361	99.10	0.77		
	รวม	364	101.67			
2. ด้านภาษาต่างประเทศ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.43	0.48	0.70	0.03*
	ภายในกลุ่ม	361	87.63	0.68		
	รวม	364	89.06			
3. ด้านกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3	4.88	1.63	1.95	0.01*
	ภายในกลุ่ม	361	106.84	0.83		
	รวม	364	111.72			
4. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.70	1.57	2.57	0.03*
	ภายในกลุ่ม	361	77.93	0.61		
	รวม	364	82.63			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบ ผู้ที่มีอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านวิชาชีพบัญชี ด้านภาษาต่างประเทศ ด้านกฎหมายและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบระดับทางการศึกษาที่แตกต่างกันกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs

ความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านวิชาชีพบัญชี	ระหว่างกลุ่ม	6	2.57	0.59	1.52	0.06
	ภายในกลุ่ม	358	113.10	0.39		
	รวม	364	115.67			
2. ด้านภาษาต่างประเทศ	ระหว่างกลุ่ม	6	8.19	2.05	4.19	0.00*
	ภายในกลุ่ม	358	148.85	0.49		
	รวม	364	157.03			
3. ด้านกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	6	3.07	0.55	1.33	0.03*
	ภายในกลุ่ม	358	140.31	0.46		
	รวม	364	143.38			
4. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	6	4.70	0.14	0.37	0.47
	ภายในกลุ่ม	358	107.93	0.61		
	รวม	364	112.63			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบ ผู้ที่มีระดับทางการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านภาษาต่างประเทศและด้านกฎหมาย

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพทำงานที่แตกต่างกันกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อม
ของนักบัญชีธุรกิจ SMEs

ความพร้อมของนักบัญชี ธุรกิจ SMEs	แหล่ง ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านวิชาชีพบัญชี	ระหว่างกลุ่ม	5	2.79	0.56	1.43	0.21
	ภายในกลุ่ม	359	118.45	0.39		
	รวม	364	121.24			
2. ด้านภาษาต่างประเทศ	ระหว่างกลุ่ม	5	1.33	0.27	0.78	0.57
	ภายในกลุ่ม	359	104.12	0.34		
	รวม	364	105.45			
3. ด้านกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	5	6.24	1.25	2.77	0.02*
	ภายในกลุ่ม	359	137.15	0.45		
	รวม	364	143.38			
4. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	5	4.35	0.87	1.73	0.13
	ภายในกลุ่ม	359	152.68	0.50		
	รวม	364	157.03			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบ ผู้ที่มีประสิทธิภาพทำงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านกฎหมาย

ตอนที่ 6 แนวทางการพัฒนาความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs

แนวทางการพัฒนานักบัญชีธุรกิจ SMEs เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามความพร้อมในการรับการ พัฒนา ประกอบด้วย ระยะส่งเสริมศักยภาพและระยะพัฒนาศักยภาพ

ระยะส่งเสริมศักยภาพ เป็นการส่งเสริมพัฒนานักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เห็นโอกาสทางการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็น

ด้านวิชาชีพบัญชี นักบัญชีธุรกิจ SMEs ปฏิบัติงานวิชาชีพบัญชีอย่างไม่ปกปิด หรือไม่บิดเบือนความจริง อันเป็นสาระสำคัญมีความเที่ยงธรรมในการใช้ดุลยพินิจ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของหลักฐานที่ เชื่อถือได้โดยปราศจากความลำเอียง และทำให้งานที่ได้มีประสิทธิภาพ และตระหนักในความรับผิดชอบต่อผู้อื่น

ด้านภาษาต่างประเทศ นักบัญชีธุรกิจ SMEs สามารถใช้ภาษาไทยในสื่อสารได้ สามารถสรุปลงสาระสำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานอย่างหนักและทุ่มเท มุ่งเน้นที่จะพัฒนาด้านภาษาโดยการเข้าอบรมตามที่หน่วยงานจัดองค์กร

ด้านกฎหมาย นักบัญชีธุรกิจ SMEs มีความเข้าใจเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี ทำตามข้อปฏิบัติกฎระเบียบตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดและ รู้กฎระเบียบเกี่ยวกับมาตรฐานระหว่างประเทศด้านสมรรถนะสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี และการทำงานที่รับผิดชอบเต็มศักยภาพ โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนเป็นสำคัญ

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นักบัญชีธุรกิจ SMEs ได้รับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ สามารถใช้งานระบบบัญชีสำเร็จรูป และให้ความสำคัญกับการเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ๆเสมอ

ดังนั้น การจัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี กฎระเบียบในประเทศเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเป็นการสร้างแรงจูงใจเบื้องต้นให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเร่งพัฒนาศักยภาพของตน รวมไปถึงการอบรมทักษะที่จำเป็น ได้แก่ ทักษะด้านภาษา ทักษะด้านเทคโนโลยี และการจัดการตลาดต่างประเทศหากเปรียบเทียบกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมระยะเริ่มมองหาโอกาสขยายธุรกิจนี้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องประคับประคองและให้ความรู้พื้นฐานที่จำเป็น เพื่อพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้พร้อมต่อโอกาสต่อการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ขณะเดียวกัน ขั้นตอนส่งเสริมศักยภาพนี้จำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพไปพร้อมกับการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีความมุ่งมั่น และศักยภาพในการเติบโตต่อการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เพื่อเข้าสู่การระยะพัฒนาศักยภาพต่อไป

ระยะพัฒนาศักยภาพ เป็นการส่งเสริมพัฒนานักบัญชีธุรกิจ SMEs ที่ขยายตัวสู่ตลาดสากลแล้วให้ประสบความสำเร็จในระยะยาว ถือเป็นส่งเสริมพัฒนาในระยะปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความมั่นคงทางวิชาชีพอย่างยั่งยืน โดยยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันในตลาดอาเซียน ผ่านรูปแบบการประเมิน การตรวจสอบมาตรฐานวิชาชีพ และการให้คำแนะนำการปรับปรุง นอกจากนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาขีดความสามารถวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอื่น ๆ โดยคัดเลือกนักบัญชีธุรกิจ SMEs ที่ประสบความสำเร็จสามารถเป็นต้นแบบให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ต้องปรับปรุงจุดด้อยอยู่ ให้สามารถเรียนรู้จากวิสาหกิจที่ก้าวหน้ามากกว่าได้ ดังนั้น รูปแบบแนวทางการพัฒนานักบัญชีธุรกิจ SMEs จากการสัมภาษณ์เครือข่ายการให้คำปรึกษา การตรวจสอบประเมิน การยกระดับมาตรฐาน การให้รางวัล และระบบพี่เลี้ยง ดังนี้

ตารางที่ 13 แนวทางการพัฒนานักบัญชีธุรกิจ SMEs

แนวทางการส่งเสริมและพัฒนา	ระยะส่งเสริมศักยภาพ	ระยะพัฒนาศักยภาพ
วัตถุประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้ให้นักบัญชีธุรกิจ SMEs เล็งเห็นโอกาสทางธุรกิจต่อการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนพร้อมกับการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาชีพบัญชี ด้านภาษาต่างประเทศ ด้านกฎหมายและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ - ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อส่งเสริมการขยายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อสร้างความมั่นคงทางวิชาชีพบัญชีและธุรกิจอย่างยั่งยืน โดยยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันและกระจายความสามารถสู่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอื่น ๆ
หัวข้อการส่งเสริมพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> - การอบรมสัมมนาพร้อมคัดเลือกนักบัญชีธุรกิจ SMEs เป็นต้นแบบ - การสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในเครือข่ายการให้คำปรึกษาและการเป็นพี่เลี้ยง - โครงการอบรมทักษะความรู้วิชาชีพ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาชีพบัญชี ด้านภาษาต่างประเทศ ด้านกฎหมายและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> - เครือข่ายการให้คำปรึกษาการตรวจสอบประเมินผล - การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ - มาตรฐานสากลทางวิชาชีพ - รางวัลนักบัญชีธุรกิจ SMEs และ SMEs ดีเด่น

นักบัญชีธุรกิจ SMEs พบว่า จากความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีความต้องการพัฒนาความรู้และทักษะต่อการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านวิชาชีพบัญชี ด้านภาษาต่างประเทศ ด้านกฎหมายและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและสภาวิชาชีพการบัญชีของประเทศไทย ควรเร่งพัฒนาศักยภาพของตน รวมไปถึงการอบรมทักษะที่จำเป็น ได้แก่ ทักษะด้านภาษา ทักษะด้านเทคโนโลยี และมองหาโอกาสขยายธุรกิจนี้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องประคับประคองและให้ความรู้พื้นฐานที่จำเป็น เพื่อพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้พร้อมต่อโอกาสต่อการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย การพัฒนาและความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ผู้วิจัยทำการสรุปและมีประเด็นสำคัญในการนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาการพัฒนาความพร้อมของนักบัญชีในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
2. ศึกษาเปรียบเทียบการความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์
3. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในแต่ละประเภทธุรกิจ

5.2 สรุปผล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาและความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักบัญชีธุรกิจ SMEs ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ระหว่าง 30 - 35 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 5 - 10 ปี รายได้ต่อเดือน 15,001 - 25,000 บาท และตำแหน่งงาน ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ภาษาที่ท่านสามารถใช้สื่อสารได้นอกจากภาษาไทย คือ ภาษาลาว
2. ประเภทธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ส่วนใหญ่มีรูปแบบธุรกิจเป็นธุรกิจบริการ รองลงมา ธุรกิจการค้า และธุรกิจการผลิต ตามลำดับ
3. นักบัญชีธุรกิจ SMEs มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs โดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ในรายด้าน ได้แก่

ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพบัญชี อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ปฏิบัติงานวิชาชีพบัญชีอย่างไม่ปกปิด หรือไม่ปิดเป็นความจริง อันเป็น

สาระสำคัญ มีความเที่ยงธรรมในการใช้ดุลยพินิจ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของหลักฐานที่ เชื่อถือได้โดยปราศจากความลำเอียง และทำให้งานที่ได้มีประสิทธิภาพ และตระหนักในความรับผิดชอบต่อผู้อื่น

ความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ท่านสามารถใช้ภาษาไทยในสื่อสารได้ ท่านสามารถสรุปสาระสำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษที่อ่านได้อย่าง มีประสิทธิภาพ การทำงานอย่างหนักและท่านมุ่งเน้นที่จะพัฒนาด้านภาษาโดยการเข้าอบรมตามที่หน่วยงานจัดองค์กร

ความรู้ความสามารถด้านกฎหมาย อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ท่านมีความเข้าใจเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี ทำตามข้อปฏิบัติกฎระเบียบตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดและ รู้กฎระเบียบเกี่ยวกับมาตรฐานระหว่างประเทศด้านสมรรถนะสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี และการทำงานที่รับผิดชอบเต็มศักยภาพ โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนเป็นสำคัญ

นักบัญชีธุรกิจ SMEs มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความพร้อมนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ได้รับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสม่ำเสมออยู่เสมอ สามารถใช้งานระบบบัญชีสำเร็จรูป และให้ความสำคัญกับการเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ๆเสมอ

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม นักบัญชีธุรกิจ SMEs ยังมีความพร้อมสำหรับทักษะด้านต่าง ๆ เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพิ่มเติมในการอบรมให้มีความทันสมัยต่อเหตุการณ์ในยุคปัจจุบัน และต้องการอบรม มาตรฐานบัญชีมากขึ้นเพราะเป็นสาขาวิชาชีพและในด้านภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นต้องอบรมต่อเนื่อง เพราะมีความจำเป็นในตลาดแรงงานในปัจจุบัน

5. นักบัญชีธุรกิจ SMEs ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs โดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักบัญชีในธุรกิจ SMEs ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในงานโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักบัญชีธุรกิจ SMEs ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักบัญชีธุรกิจ SMEs ที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักบัญชีธุรกิจ SMEs ควรส่งเสริมพัฒนาการจذبอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีกฎระเบียบในประเทศเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเป็นการสร้างแรงจูงใจเบื้องต้นให้วิสาหกิจขนาด

กลางและขนาดย่อมเร่งพัฒนาศักยภาพของตน รวมไปถึงการอบรมทักษะที่จำเป็น ได้แก่ ทักษะด้านภาษา ทักษะด้านเทคโนโลยี และการจัดการตลาดต่างประเทศหากเปรียบเทียบกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมระยะเริ่มมองหาโอกาสขยายธุรกิจนี้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องประคับประคองและให้ความรู้พื้นฐานที่จำเป็น เพื่อพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้พร้อม

5.3 อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. นักบัญชีธุรกิจ SMEs มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs โดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กิติยาภรณ์ อินธิปัก (2557) การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมและระดับความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยกับความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยและเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยกับความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสมาชิกวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์การสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ 400 คนจากวิธีการสุ่มแบบวิธีการสุ่มแบบง่ายตามสะดวกโดยกลุ่มตัวอย่างคือผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยผลการวิจัยพบว่า ทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนมีผลต่อความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากที่สุดผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยมีความพร้อมด้านวิชาชีพบัญชีเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากที่สุดปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยที่แตกต่างกันส่งผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05สอดคล้องกับงานวิจัยของ วลัยลักษณ์ สุวรรณวัลย์กร (2556) ที่พบว่า สิ่งที่ผู้บังคับบัญชาคาดหวังจากผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชีมากที่สุด 5 อันดับแรกได้แก่ ความมีคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบในการทำงาน ความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ความใฝ่เรียนรู้ และทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจนจิรา ชันแก้ว (2556) พบว่า ผู้ประกอบการมีความคาดหวังต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบ ต่อตนเอง วิชาชีพ และสังคมของบัณฑิตสาขาวิชาการบัญชี เรื่องความสามารถในการปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพในด้านความละเอียดรอบคอบ ความแม่นยำ อยู่ในระดับมากที่สุด

พิจารณารายด้านความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพบัญชี อยู่ในระดับมาก โดยการปฏิบัติงานวิชาชีพบัญชีอย่างไม่ปกปิด หรือไม่บิดเบือนความจริง อันเป็นสาระสำคัญ มีความเที่ยงธรรมในการใช้ดุลยพินิจ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของหลักฐานที่ เชื่อถือได้โดยปราศจากความลำเอียง และทำให้งานที่ได้มีประสิทธิภาพ และตระหนักในความรับผิดชอบต่อผู้อื่นสอดคล้องกับรจนา ขุนแก้ว (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความพร้อมของบุคลากรสาขาวิชาชีพบัญชีไทยสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่บุคลากรสาขาวิชาชีพบัญชีทั้งสามกลุ่มให้ความสำคัญและมีความพร้อมมากที่สุดปัจจัยด้านการปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตการปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้และจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในทางกลับกันปัจจัยที่บุคลากรสาขาวิชาชีพบัญชีทั้งสามกลุ่มให้ความสำคัญและมีความพร้อมน้อยที่สุดคือทักษะในด้านภาษาอื่นๆ เช่นภาษามลายูภาษาจีนเป็นต้นและทักษะในด้านภาษาอังกฤษในการทดสอบสมมติฐานพบว่านักศึกษาและอาจารย์จากสถาบันการศึกษาของรัฐมีความพร้อมมากกว่านักศึกษาและอาจารย์จากสถาบันการศึกษาเอกชนและนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำจะมีความพร้อมมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสูงอีกทั้งพบว่าด้านทักษะทางปัญญามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพร้อมของผู้จัดทำบัญชีสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ท่านสามารถใช้ภาษาไทยในสื่อสารได้ ท่านสามารถสรุปสาระสำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษที่อ่านได้อย่าง มีประสิทธิภาพ การทำงานอย่างหนักและท่านมุ่งเน้นที่จะพัฒนาด้านภาษาโดยการเข้าอบรมตามที่หน่วยงานจัดองค์กรสอดคล้องกับวลัยลักษณ์ สุวรรณวลัยกรและ มนวิภา ผดุงสิทธิ์ (2556) ศึกษาความคาดหวังและ ความพร้อมของวิชาชีพสอบบัญชีไทยในการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กล่าวไว้ใน ภาพรวมนั้นคุณสมบัติที่ผู้บังคับบัญชาคาดหวังจากผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชีมากที่สุดคือ ความมี คุณธรรมจริยธรรม รองลงมาคือ การมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน และความรู้ความสามารถ ด้านภาษาอังกฤษ โดยคุณสมบัติด้านความรู้ความสามารถในเรื่องทักษะการทางานและทักษะอื่น ๆ ที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชีเห็นว่าสำคัญมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ทักษะด้าน ภาษา ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีและความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

ความรู้ความสามารถด้านกฎหมาย อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ท่านมีความเข้าใจเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี ทำตามข้อปฏิบัติกฎระเบียบตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดและ รู้กฎระเบียบเกี่ยวกับมาตรฐานระหว่างประเทศด้านสมรรถนะสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี และการทำงานที่รับผิดชอบต่อเต็มศักยภาพ โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนเป็นสำคัญสอดคล้องกับบงลักษณ์ ศิริพิศและคณะ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของนักบัญชีไทยกับ การเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AEC) กรณีศึกษาสำนักงาน

บัญชีที่ผ่านการรับรองคุณภาพจาก สำนักงานบัญชีตามข้อกำหนดการรับรองคุณภาพสำนักงานบัญชี ในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษา ระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักบัญชีไทยและความพร้อมของนักบัญชีไทยกับการ เปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในการเตรียมความพร้อมนักบัญชีไทยมีความคิดเห็นด้วยอย่างเรื่องของการ เตรียมความพร้อมในความรู้ด้านวิชาชีพบัญชี ความรู้ด้านกฎหมาย และความรู้ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและเห็นด้วยกับการเตรียมความพร้อมในความรู้ด้านภาษาการเตรียมความพร้อมในเชิงตั้งรับ คือความรู้และศักยภาพที่มีอยู่ เชิงรุกคือการพัฒนาเพื่อเพิ่มสมรรถนะในตนเองให้ทันโลกในยุคโลกาภิวัตน์แบ่งออกเป็น 4 ด้านประกอบด้วยความรู้ด้านวิชาชีพบัญชีความเห็นเรื่องความพร้อม ในความรู้ด้านวิชาชีพของนักบัญชีไทยมีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง ความเห็นเรื่องความพร้อมในความรู้ ด้านภาษาของนักบัญชีไทยมีความเห็นด้วย ความเห็นเรื่องความพร้อมในความรู้ด้านกฎหมายของนัก บัญชีไทยมีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง และความเห็นเรื่องความพร้อมในความรู้ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศของนักบัญชีไทยมีความเห็นด้วยอย่างยิ่งโดยนักบัญชีที่มีเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งที่ ต่างกันมีความเห็นในเรื่องการเตรียมความพร้อมในความรู้ด้านวิชาชีพบัญชี ด้านภาษา ด้านกฎหมาย และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน แต่นักบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มี ความเห็นเรื่องการเตรียมความพร้อมในความรู้ด้านกฎหมายแตกต่างกัน

นักบัญชีธุรกิจ SMEs มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความพร้อมนักบัญชีธุรกิจ SMEs ความรู้ความสามารถความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก ได้รับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ สามารถใช้งานระบบบัญชีสำเร็จรูป และให้ความสำคัญกับการเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ๆเสมอสอดคล้องกับกฤติกา มุ่งหมาย (2556) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพนักบัญชีในปัจจุบันให้เป็นมาตรฐานสากลและสอดคล้องกับความพึงประสงค์ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีกลุ่มตัวอย่างเป็นสถานประกอบการที่อยู่ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 400 รายสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติ One-Way ANOVA และสถิติเชิงพรรณนาผลการวิจัยพบว่าสถานประกอบการมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบัณฑิตในปัจจุบันโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือด้านทักษะทางวิชาชีพด้านจริยธรรมและทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. ความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEsมีความสัมพันธ์ ธุรกิจการผลิต ธุรกิจการค้าและธุรกิจบริการของนักบัญชีธุรกิจ SMEs เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนโดยทักษะด้านต่าง ๆ ที่ความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEsกับทักษะด้านต่าง ๆ ที่นักบัญชีมีความพร้อม แต่ค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังและระดับความพร้อมแตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังของผู้ประกอบการในทักษะทุกด้านอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับ

ความคาดหวังของผู้ประกอบการที่มีต่อนักบัญชีมากจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ เป็นรายคู่ พบว่า มีอายุต่างกันมีระดับความคาดหวังต่อนักบัญชี ในทุกประเด็นไม่ความแตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังของผู้ประกอบการที่มีต่อนักบัญชีมาก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา เป็นรายคู่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังของผู้ประกอบการที่มีต่อนักบัญชีจำแนกตามอายุโดยเฉลี่ยของนักบัญชีในสถานประกอบการ เป็นรายคู่ พบว่า นักบัญชีที่มีอายุต่างกันมีระดับความคาดหวังจากผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน ผลวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังของผู้ประกอบการที่มีต่อนักบัญชีจำแนกตามระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยของนักบัญชีในสถานประกอบการ เป็นรายคู่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความพร้อมของนักบัญชีในมุมมองของผู้ประกอบการ จำแนกตามอายุโดยเฉลี่ยของนักบัญชีในสถานประกอบการ เป็นรายคู่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความพร้อมของนักบัญชีมากที่สุด 5 อันดับแรกในมุมมองของผู้ประกอบการ จำแนกตามระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยของนักบัญชีในสถานประกอบการ เป็นรายคู่ พบว่า นักบัญชีที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความพร้อมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความพร้อมของนักบัญชีในมุมมองของผู้ประกอบการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของนักบัญชีในสถานประกอบการ เป็นรายคู่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และงานของ Purateera and others (2009: abstract) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดวิสาหกิจ ขนาดย่อม ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการ ประกอบไปด้วย 1) ความรู้และทักษะของผู้ประกอบการ 2) ความสามารถของผู้ประกอบการ 3) เทคโนโลยี ที่ใช้ 4) ทักษะคิดของผู้ประกอบการ 5) แรงจูงใจในการประกอบการ 6) แหล่งเงินทุน และ 7) ความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการ

แนวทางการพัฒนาความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

แนวทางการพัฒนานักบัญชีธุรกิจ SMEs เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามความพร้อมในการรับการ พัฒนา ประกอบด้วย ระยะส่งเสริมศักยภาพและระยะพัฒนาศักยภาพ

ระยะส่งเสริมศักยภาพ เป็นการส่งเสริมพัฒนานักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนใน 4 ด้านประกอบ ด้านวิชาชีพบัญชี ด้านภาษาต่างประเทศ ด้านกฎหมายและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้น ควรส่งเสริมการจัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี กฎระเบียบในประเทศเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเป็นการสร้างแรงจูงใจเบื้องต้นให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเร่งพัฒนาศักยภาพของตน รวมไปถึงการอบรมทักษะที่จำเป็น

ระยะพัฒนาศักยภาพ เป็นการส่งเสริมพัฒนานักบัญชีธุรกิจ SMEs ที่ขยายตัวสู่ตลาดสากล แล้วให้ประสบความสำเร็จในระยะยาวถือเป็นการส่งเสริมพัฒนาในระยะปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความมั่นคงทางวิชาชีพอย่างยั่งยืน โดยยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันในตลาดอาเซียน ผ่านรูปแบบการประเมิน การตรวจสอบมาตรฐานวิชาชีพ และการให้คำแนะนำการปรับปรุง การยกระดับมาตรฐาน การให้รางวัล และระบบพี่เลี้ยง

5.4 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ทักษะทางด้านคุณลักษณะเฉพาะบุคคล เป็นทักษะที่นักบัญชีธุรกิจ SMEs คาดหวังมากที่สุดโดยเฉพาะในเรื่องของความรับผิดชอบในการทำงานและควมมีคุณธรรมจริยธรรม ดังนั้นหน่วยงานที่กำกับดูแลผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี จึงควรส่งเสริม โดยนอกจากมีการจัดฝึกอบรมเพิ่มทักษะความรู้ทางด้านบัญชีให้กับผู้ประกอบการวิชาชีพแล้ว อันจะส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 นักบัญชีธุรกิจ SMEs อยากให้ภาครัฐจัดฝึกอบรมความรู้ทางด้านบัญชี ภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษ ให้กับนักบัญชีโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายบ้างเพราะกิจการขนาดเล็กไม่มีงบประมาณในการสนับสนุนนักบัญชีของกิจการทำให้ขาดโอกาสในการพัฒนาตนเอง

1.3 นักบัญชีต้องเปลี่ยนทัศนคติในการทำงานใหม่ โดยเพิ่มความกระตือรือร้นในการทำงานให้มากขึ้นพร้อมที่จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงและการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มขอบเขตของการวิจัยให้เกี่ยวกับความคาดหวังและ แยกกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีแต่ละประเภท เช่น ด้านการตรวจสอบบัญชี ด้านการทำบัญชี ด้านการวางระบบบัญชี ด้านการศึกษา ฯลฯ และควรเพิ่มพื้นที่ในการเก็บข้อมูลให้กว้างขึ้น เพื่อจะได้ข้อมูลที่ละเอียดและชัดเจนมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). **กระบวนการเรียนรู้และยุทธศาสตร์การเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์ จำกัด.
- กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2554). **Asian Highlights 2011**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : เพจเมคเกอร์.
- กองวิจัยตลาดแรงงาน ฝ่ายวิเคราะห์ตลาดแรงงาน. **แนวโน้มเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประชาคมอาเซียน**, กรุงเทพฯ : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน, 2553.
- กตัญญู หิรัญญสมบุรณ์. **การจัดการธุรกิจขนาดย่อม**. กรุงเทพฯ : เท็กซ์แอนด์เจอร์นัล, 2545.
- กิตติยาภรณ์ อินธิปัก. (2557). **ปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมหาวิทยาลัย**. นานาชาติแอสตัมฟอร์ด เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง. **การบริหารทรัพยากรมนุษย์**. พิมพ์ครั้งที่ 2.ขอนแก่น : โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา, 2543.
- เกศรา รักชาติ. **Employee Engagement สายใยในองค์กร**. 22 พฤศจิกายน 2550. <http://www.tistr.or.th/KM/index.php?option=com_content&task=view&id=21&Itemid=34>. 2554.
- โกวิท ประวาลพุกษ์.(2534). **การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับอนาคต : หลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา**. ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ
- ขจรศักดิ์ ศิริมัย. (2554). **เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับสมรรถนะ**. (ออนไลน์) สืบค้นจาก : <http://competency.rmutp.ac.th/.doc>. [9 กรกฎาคม 2561]
- เจนจิรา ชันแก้ว.(2556). **ความคาดหวังของผู้ประกอบการในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตสาขาวิชาการบัญชี**. ภาควิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยฟาอีสเทิร์น
- จำเนียร จวงตระกูล. **การประเมินผลการปฏิบัติงาน**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2531.
- จุกา เทียนไทย. (2555). **การจัดการ: มุมมองนักบริหาร(Management: Perspectives for managers)**. กรุงเทพฯ : เอ็ม เอช พรินติ้ง.
- จารุณี อภิวัฒน์ไพศาล. (2554). **การติดตามบัณฑิตหลักสูตร บัญชีบัณฑิต คณะบัญชีมหาวิทยาลัยรังสิต**. วารสารวิทยาจารย์, 111(7),
- จีระศักดิ์ ชัดสงคราม. (2557). **คุณลักษณะของนักบัญชีที่พึงประสงค์เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจากมุมมองของผู้ประกอบการใน จังหวัดเชียงใหม่**. การค้นคว้าแบบอิสระ บัญชีมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- เฉลิมขวัญ คุรุชบุญยงค์. (2557). **คุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์สำหรับ อุตสาหกรรมญี่ปุ่นในประเทศไทย**. วารสารปัญญาภิวัฒน์
- ชนัญญา สิ้นชื่น. (2548). “**ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความสามารถด้านการบัญชีด้านการสอบบัญชี ด้านกฎหมาย และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับคุณภาพการสอบบัญชี**”. บัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ชัยนรินทร์ วีระสถาวณิษฐ์. (2548, 1 มกราคม). **International Education Standards (IES)**, สมาคมนักบัญชีและผู้สอบ บัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย, 1(4), 1.
- ไชย ณ พล. (2548). **การบริหารโดยธรรม**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เคล็ดไทย
- ณภาพัช อรรถสุริยานันท์. **ผลกระทบความผูกพันต่อองค์การที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีบริษัทในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง**. วิทยานิพนธ์ บช.ม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- ดร.ณวรรณ แมตจ่อง. **ผลกระทบของเจตคติในวิชาชีพที่มีต่อความสำเร็จในการทำงานของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ บช.ม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.
- ดารารพร นิวิศะบุตร. **ความผูกพันต่อองค์การ ศึกษากรณีเฉพาะ : พนักงานสายท่าอากาศยานกรุงเทพ บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)**. สารนิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- นฤมล สุ่นสวัสดิ์. **การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน**. กรุงเทพฯ : วันทิพย์, 2549.
- นันทวดี วุฒิภรณ์. (2551). **คุณลักษณะของนักบัญชีที่พึงประสงค์ของสภนประกอบการต้องการในจังหวัดพะเยา**. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการทั่วไป. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- นิพันธ์ เห็นโชคชัยชนะและศิลปะพร ศรีจันเพชร. 2545. **ทฤษฎีการบัญชี**. กรุงเทพมหานคร : หจก ที่พี เอ็น เพรส.
- มณูชัย อีระอกนิษฐ์.(2553). **ผลกระทบของประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ SMEsในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ บช.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- เบญจมาศ วัชรโรภาส. (2545). **ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการให้บริการอินเทอร์เน็ต จังหวัดชลบุรี**. ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

- ประชุม รอดประเสริฐ. **นโยบายและการวางแผน : หลักการและทฤษฎี**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2545.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. **จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล**. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี, 2547.
- ประจิด หาวัตร์, ศรีนัยชูเกียรติ, และ รัตติยา มหัตโกมล. (2547). การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจโดยบริษัทผู้ผลิตสินค้าที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. **วารสารจุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์**, 26(99), 1-13.
- มุขณีย์ ยมาภัย. **ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ความรู้ด้านการขายแรงจูงใจใส่สัมฤทธิ์กับผลปฏิบัติงานของพนักงานขาย**. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2537.
- มุสดี รุมาคม. **การประเมินการปฏิบัติงาน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ธนาเพรส, 2548.
- พสุ เดชะรินทร์. **เส้นทางจากกลยุทธ์สู่การปฏิบัติด้วย Balanced Scorecard และ Key Performance Indicators**. พิมพ์ครั้งที่ 8. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547
- พรนพ พุกกะพันธ์. **จริยธรรมธุรกิจ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์, 2544.
- พิภพ วังเงิน. **พฤติกรรมองค์การ**. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา, 2547.
- เพียงพร โทบุราณ. (2551). ผลกระทบของประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. **วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**
- เพียงภัทร์ เจริญพิทยา.(2546). **ความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันต่อองค์การ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การกับผลการปฏิบัติงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในเครือบริษัทสเปเชียลตี้กรุ๊ปจำกัด**. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ภัทรพร ภาระนาค.(2552). ผลกระทบของประสิทธิผลการประยุกต์ใช้การวัดผลการปฏิบัติงานแบบดุลยภาพที่มีต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. **วิทยานิพนธ์ บช.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**.
- ภูริชญา มัชฌิมานนท์.(2544). **ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ความฉลาดทางอารมณ์ และ ความเกี่ยวข้องผูกพันกับงานกับการรับรู้ความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงแรม**. วิทยานิพนธ์ วท.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนูญชัย อีระอนิษฐ์. (2553). ผลกระทบของประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้การบริหารที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. **วิทยานิพนธ์ บช.ม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**.
- ยุดา รักไทยและวีรยุทธ มาฆะศิริานนท์. **การบริหารผลการปฏิบัติงาน**. กรุงเทพฯ : เอ็กเซอร์เน็ท, 2545.

- รจนา ขุนแก้ว. (2557). **ความพร้อมของบุคลากรสาขาวิชาชีพบัญชีไทยสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. คณะวิทยาการจัดการ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- รจนา ขุนแก้ว มั่นทนชัย สุทธิพันธ์. (2558). **ได้ศึกษาความพร้อมของนักศึกษาสาขาการบัญชีในมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลาสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. วารสารวิทยาการจัดการ ปีที่ 32 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2558
- รัชนิกร รัตนวิวัฒน์กุล.(2549) **ความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติงานสอบบัญชีของผู้บริหารบริษัทในเขตจังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ บข.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, เรียงศักดิ์ ปานเจริญ. (2538). **หลักการและเทคนิคการประเมินผลงาน**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น, วรากร ทวีระวิระปกรณ์ และทรงวุฒิ อยู่เยี่ยม. “**แรงจูงใจในงานที่มีต่อความผูกพันในงานของอาสาสมัครสาธารณสุข**”. วารสารศึกษาศาสตร์ ปีที่ 19. ฉบับที่ 2. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2551.
- วิชุลดา อมรสิน.(2553). **ความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันต่อวิชาชีพกับความสำเร็จในการทำงานของผู้สอบบัญชีภาษีอากรในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ บข.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิชัย รวิพันธ์. (2550). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่องานของหัวหน้างาน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิจิตร อาวะกุล . (2542). **การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2542). **การเพิ่มผลผลิตสำหรับธุรกิจ SMEs : คู่มือการตรวจวินิจฉัยกิจการด้วยตนเองเพื่อการเพิ่มผลผลิตและการปรับปรุงงาน**. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น
- วิลาวรรณ รพีพิศาล. (2549). **การบริหารทรัพยากรมนุษย์**. กรุงเทพฯ : วิจิตรทัศน์.
- วีรพงษ์ อุ่นมานนท์. (2546). **ความพร้อมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมือง จังหวัดเลย**. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- วัลย์ลักษณ์ สุวรรณวัลย์กรและ มนวิภา ผดุงสิทธิ์. (2556). **ความคาดหวังและ ความพร้อมของวิชาชีพสอบบัญชีไทยในการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**.วารสารวิชาชีพบัญชี. สรัชนุช บุญวุฒิ และไพฑูรย์ อินตะขันธ์. (2559). **การศึกษาองค์ประกอบคุณลักษณะของนักบัญชียุคใหม่ ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่. ปีที่ 9(1). หน้า 167-177.

- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง “การรวมธุรกิจ”. กรุงเทพมหานคร, 2554.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2556). **สรุปมาตรฐานวิชาชีพบัญชีปัจจุบัน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน**. ในรายงานประจำปี 2556. สืบค้น 11 ธันวาคม 2561, จาก [http://eservice.fap.or.th/files/annual report/annual-report_2556-2557.pdf](http://eservice.fap.or.th/files/annual%20report/annual-report_2556-2557.pdf)
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (2557) **เอกสารประกอบการสัมมนาทำความเข้าใจร่างมาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม**. หน้า 58-59 : สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มิ.ย. 2561 จาก <http://www.fap.or.th>.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2551). **การปรับตัวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย (ออนไลน์)**. เข้าถึงได้จาก : <http://www.sme.go.th/th/index.php/data-alert/alert/report-smes-year/report-year/report-year-2559> [2559, 29 สิงหาคม].
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2560). **รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2558**. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://cms.sme.go.th/osmep> [2559, 29 สิงหาคม].
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. 2550. **กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี**. ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2554). **รายงานการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายสาขา**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- สมศักดิ์ ชัยนกิจ. **แรงจูงใจและความผูกพันในการทำงานของพนักงาน บริษัททรานโซ จำกัด**. ภาคนิพนธ์ บธ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2549.
- สุมน อมรวิวัฒน์. **การสอนโดยสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โอเดียน สโตร์, 2530.
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2548). **แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency**. กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์จำกัด(มหาชน).
- สุวรรณา พรหมทอง. **ผลกระทบความเครียดในการทำงานที่มีต่อความผูกพันต่อองค์กรและประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ บข.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.

- สุวรรณ หวังเจริญเดช. (2546). การศึกษาคุณสมบัติเฉพาะที่สำคัญของผู้ทำบัญชีและเพื่อประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีจังหวัดมหาสารคาม. คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สุพานี สฤกษ์วานิช. พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่ : แนวคิด และทฤษฎี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.
- สุรพล พะยอมแย้ม. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กาญจนบุรี : ธรรมเมธี - สหાયพัฒนาการพิมพ์, 2545.
- สุวีรยา โลहित. ความสำเร็จในอาชีพกับความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน : กรณีศึกษาพนักงานในบริษัทการบินไทย เอ โปรดักส์ จำกัด. สารนิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2549.
- อรุณ รักธรรม. (2547). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา : ทฤษฎีองค์การ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อารีย์ พันธมณี. (2543). คิดอย่างสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ต้นอ้อ. 1999
- อรพรรณ พรสีมา. (2543). การคิด. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาทักษะการคิด.
- อนรรัตน์ เขียวคราม. ความสัมพันธ์ระหว่างการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์กับความคล้อยคลึงทางด้านเจตคติต่องานของผู้บังคับบัญชา : ศึกษาเฉพาะบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.
- Aker, D.A., Kumer and G.S. Day. **Marketing Research. 7thed.** New York : John Wiley & Sons, 2001.
- Black, K. **Business Statistics for Contemporary Decision Making.** 4thed. USA : John Wiley & Son, 2006.
- Blau, G. J. "A Multiple Study Investigation of the Dimensionality of Job Involvement," *Journal of Vocational Behavior.* 27 : 19 - 36, 1985.
- Bovee, Courtland L.and others. **Management.** New York : McGraw – Hill, 1993.
- Boyatzis, R.E. (1982). **The Competent Manager : A model of Effective Performance.** New York : John Wiley and Sons Inc.
- Carson, K. D., & Bedeian, A. G. "Career Commitment : Construction of a Measure and Examination of its Psychometric Properties," *Journal of Vocational Behavior.* 44 : 237 – 262, 1994.
- Greenberg, J., & Baron, R. A. (2000). **Behavior in Organizations.** (7th ed.). New jersey : Prentice - hall.

- Kanungo, R. N. **“Measurement of Job and Involvement,”** Journal of Applied Psychology. 67 : 345 - 349, 1982.
- Kilic, M, Uyar, A, and Ataman, B. (2014). **Preparedness for and perfection of IFRS for SMEs : evidence from Turkey.** Accounting and Management Information Systems. Vol. 13, No.3 pp 492-519.
- Keyser, Richard Lewis. **Assessing The Relationship Between Knowledge Management and Plant Performance Tennesseess Valley Authority.** Doctor’s Thesis PH.D. Alabama : The University of Alabama in Huntsville, 2004.
- Lu, L. and G. C. Lin. **“Work Value and Job Adjustment of Taiwanese Workers,”**Research and Practice in Human Resource Management. 10(2) : 70 - 76,2002.
- Lin, Z. Jun, Xiong, X, Liu, M Z. (2005). **Knowledge base and skill development in accounting education: Evidence from China.** Journal of Accounting Education. 23, 3 : 149-169.
- McClelland, D.C. (1975). **A Competency model for human resource management specialists to be used in the delivery of the human resource management cycle.** Boston: Mcber.
- MaAulay, B. J.,G. Zeitz and G. Blau. **“Testing a Push-Pull Theory of Work Commitment Among Organizational Professionals,”** The Social Science Journal. 43 : 571 – 596, 2006.
- Morrow, P. C. **“Concept Redundancy in Organizational Research : The Case of Work Commitment,”** Academy of Management Review. 8 : 486 - 500, 1983.
- Murphy, K. R. and J. N. Cleveland. **Performance Appraisal : An Organizational Perspective.** Boston : Allyn and Bacon, 1991.
- Rubin, Beth A. and Charles J. Brody. **“Contradictions of Commiment in the New Economy : Insscurity, time, and Technology,”** Social Science Rescarch. 34(4) : 843 – 861 ; December, 2005.
- Shaw, Duncan and John S. Edwards. **“Building User Commitment to Implementing a Knowledge Management Stategy,”** Information & Management. 42(7) : 977 - 988 ; October, 2005.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญสำหรับประเมินคุณภาพแบบสอบถาม
การพัฒนาและความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลพรรณ ไชยมา	คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาอุดรธานี
ดร.ตติยาภรณ์ ประสาทกุล	สำนักงานบัญชีพลอยไพลิน จังหวัดขอนแก่น
อาจารย์สัญญา เนียมเปรม	สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย วิทยาเขตขอนแก่น

การวัดคุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ 14 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถาม

คำถาม	ความพร้อมของนักบัญชี ธุรกิจ SMEs	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านวิชาชีพบัญชี						
1		1	1	1	3	1
2		1	1	1	3	1
3		1	0	1	2	0.66
4		1	1	1	3	1
5		1	1	1	3	1
6		1	0	1	2	0.66
7		1	1	1	3	1
ด้านภาษาต่างประเทศ						
1		1	0	1	2	0.66
2		1	1	1	3	1
3		1	0	1	2	0.66
4		1	1	1	3	1
5		1	1	1	3	1
6		1	1	1	3	1
7		1	1	1	3	1
ด้านกฎหมาย						
1		1	0	1	2	0.66
2		1	1	1	3	1
3		1	0	1	2	0.66
4		1	1	1	3	1
5		1	1	1	3	1
6		1	1	1	3	1
7		1	0	1	2	0.66

ตารางที่ 14 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถาม (ต่อ)

คำถาม	ความพร้อมของนักบัญชี ธุรกิจ SMEs	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ						
1		1	0	1	2	0.66
2		1	1	1	3	1
3		1	0	1	2	0.66
4		1	1	1	3	1
5		1	1	1	3	1

ตารางที่ 15 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r)	ค่าความเชื่อมั่น
ความพร้อมนักบัญชีธุรกิจ SMEs		
1. ด้านวิชาชีพบัญชี		0.9632
1.	0.8282	
2.	0.8189	
3.	0.8261	
4.	0.8901	
5.	0.8261	
6.	0.8621	
7.	0.8382	
2. ด้านภาษาต่างประเทศ		0.9645
1.	0.8614	
2.	0.8335	
3.	0.8136	
4.	0.8235	
5.	0.7954	
6.	0.8012	
7.	0.8130	
3. ด้านกฎหมาย		0.9650
1.	0.8545	
2.	0.8261	
3.	0.8201	
4.	0.8281	
5.	0.8621	
6.	0.8382	
7.	0.8025	

ตารางที่ 15 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r)	ค่าความเชื่อมั่น
4. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ		0.9636
1.	0.8130	
2.	0.8261	
3.	0.8621	
4.	0.8382	
5.	0.8025	

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม
การวิจัยเรื่อง การพัฒนาและความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคม
เศรษฐกิจ
อาเซียนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่องการพัฒนาและความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากท่านโปรดให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อคำถามและส่งกลับคืนภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแบบสอบถาม

แบบสอบถามข้อมูลชุดนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ตอนที่ 3 ข้อมูลความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพบัญชี ความรู้ความสามารถด้านภาษา ความรู้ความสามารถด้านกฎหมาย และความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตอนที่ 4 การพัฒนาของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณที่ท่านได้สละเวลาตอบคำถามทุกข้ออย่างถูกต้องครบถ้วน หากท่านมีความสนใจที่ขอรับรายงานสรุปเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ โปรดแนบนามบัตรของท่านมาพร้อมกับแบบสอบถามชุดนี้ หากมีข้อสงสัยประการใดที่เกี่ยวกับแบบสอบถามชุดนี้โปรดติดต่อข้าพเจ้า

นางเดือนฉาย ช่อนกลาง สังกัดคณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น โทรศัพท์มือถือ
 081-2662311 Email : Duenchai.so@spu.ac.th

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นางเดือนฉาย ช่อนกลาง

คณะบัญชี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลผู้กรอกแบบสอบถาม

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() น้อยกว่า 30 ปี

() 30-35 ปี

() 36-40 ปี

() มากกว่า 40 ปี

3. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประสบการณ์การณืในการทำงาน

() น้อยกว่า 5 ปี

() 5 – 10 ปี

() 11 – 15 ปี

() มากกว่า 15 ปี

5. รายได้ต่อเดือน

() ต่ำกว่า 15,000 บาท

() 15,000 - 25,000 บาท

() 25,001 – 35,000 บาท

() มากกว่า 35,000 บาท

6. ตำแหน่งงาน

() สมุหบัญชี

() ผู้บริหารฝ่ายบัญชี

() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ภาษาที่ท่านสามารถใช้สื่อสารได้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() อังกฤษ

() ลาว

() เขมร

() อื่น ๆ(โปรดระบุ).....

8. โปรดเรียงลำดับหน้าช่องที่เป็น 3 สาเหตุให้ท่านสนใจพัฒนาความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (จาก 1 สาเหตุสำคัญที่สุดไปยัง 2 และ 3 สำคัญน้อยกว่า)

อันดับความสำคัญ	สาเหตุ
	1. ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพบัญชี
	2. ความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ
	3. ความรู้ความสามารถด้านกฎหมาย
	4. ความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
	5. อื่นๆ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพร้อมของนักบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลธุรกิจของท่าน

1. ประเภทธุรกิจ SMEs

() ธุรกิจการผลิต

() ธุรกิจการค้า

() ธุรกิจบริการ

ตอนที่ 3 ข้อมูลความพร้อมของนักบัญชี ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับข้อมูลกับความเป็นจริงมากที่สุด

5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ข้อ	ความพร้อมของนักบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพบัญชี						
1	ท่านให้ความสำคัญกับงานที่ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์					
2	ท่านมุ่งมั่นที่ใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ปฏิบัติงานและ รักษาจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด					
3	ท่านจะทำให้งานที่ได้มีประสิทธิภาพ และตระหนักในความ รับผิดชอบต่อผู้อื่น					
4	ท่านใช้ความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย ความมีสติ และระมัดระวังรอบคอบ					
5	ท่านมีความเที่ยงธรรมในการใช้ดุลยพินิจ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของ หลักฐานที่ เชื่อถือได้โดยปราศจากความลำเอียง					
6	ท่านศึกษาหาความรู้และความชำนาญทางวิชาชีพเพิ่มเติมอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถให้ทันสมัยอยู่เสมอ					
7	ท่านปฏิบัติงานวิชาชีพบัญชีอย่างไม่ปกปิด หรือไม่บิดเบือนความ จริง อันเป็นสาระสำคัญ					
ความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ						
1	ท่านมีความสามารถสื่อสารได้หลายภาษา					
2	ท่านมุ่งมั่นที่จะพัฒนาด้านภาษาโดยการเข้าอบรมตามที่หน่วยงาน จัด					
3	ท่านสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสื่อสารได้					
4	ท่านสามารถใช้ภาษาไทยในสื่อสารได้					
5	ท่านสามารถใช้ภาษาอังกฤษด้วยวาจาเพื่อการสื่อสารที่มารยาทใน การพูด และกิริยา ท่าทางที่แสดงออกเหมาะสม					
6	ท่านสามารถสรุปสาระสำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษที่อ่านได้ อย่าง มีประสิทธิภาพ					

ตอนที่ 3 ข้อมูลความพร้อมของนักบัญชี ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (ต่อ)

ข้อ	ความพร้อมของนักบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
7	ท่านสามารถจัดทำรายงานทางการเงินด้วยภาษาอังกฤษ					
ความรู้ความสามารถด้านกฎหมาย						
1	ท่านมีความเข้าใจเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี					
2	ท่านมีความรู้ความเข้าใจการยื่นรายการและชำระภาษี					
3	ท่านทำตามข้อปฏิบัติกฎระเบียบตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด					
4	ท่านสามารถปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการบัญชี					
5	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการขอสอบใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต (CPA) ของแต่ละประเทศในอาเซียน					
6	ท่านรู้กฎระเบียบเกี่ยวกับข้อตกลงยอมรับร่วม (MAR) ระหว่างประเทศ					
7	ท่านรู้กฎระเบียบเกี่ยวกับมาตรฐานระหว่างประเทศด้านสมรรถนะสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี					
ความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ						
1	ท่านให้ความสำคัญกับการเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ๆเสมอ					
2	ท่านมีความสามารถใช้ โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ได้ดี เช่น Microsoft Office (Word, Excel, PowerPoint)					
3	ท่านสามารถใช้งานระบบบัญชีสำเร็จรูป					
4	ท่านสามารถประยุกต์ใช้ ITกับระบบบัญชีสำเร็จรูป					
5	ท่านได้รับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ					

ตอนที่ 4 การพัฒนาความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1. ท่านเคยผ่านการอบรม/สัมมนาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความพร้อมของ SME ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

- 1.1 ไม่เคย
- 1.2 เคย ซึ่งจัดโดย
- สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ครั้งสุดท้ายที่เข้าร่วม คือ ปี
- ธนาคาร ครั้งสุดท้ายที่เข้าร่วม คือ ปี
- อื่นๆ (โปรดระบุ) ครั้งสุดท้ายที่เข้าร่วม คือ ปี

2. ท่านต้องการการพัฒนาหรือเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้แก่ตัวท่าน/บุคลากรในองค์กรของท่านมากน้อยเพียงใด

น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1	2	3	4	5

เพราะ

.....

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่าพัฒนาหรือเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสำคัญต่ออนาคตขององค์กรของท่านมากน้อยเพียงใด

น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1	2	3	4	5

เพราะ

.....

.....

.....

.....

4. ท่านมีความต้องการพัฒนาความรู้ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไปนี้น้อยเพียงใด

ข้อ	ความต้องการพัฒนาด้านความรู้	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ความรู้ในภาพกว้างของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
2	ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อธุรกิจ SME ในประเทศไทย					
3	โอกาสที่จะเกิดกับธุรกิจ SME ในประเทศไทย					
4	ความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎแหล่งกำเนิดสินค้า					
5	สิทธิประโยชน์ทางภาษีและที่ไม่ใช่ภาษีจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
6	การปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนการดำเนินงานธุรกิจ					
7	การจัดการแหล่งเงินทุนในประเทศอาเซียนที่จะลงทุน					
8	คู่ทางการลงทุนในประเทศอาเซียน					
9	การสร้างพันธมิตรหรือเครือข่ายทางธุรกิจในประเทศอาเซียน					
10	วัฒนธรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานธุรกิจในประเทศอาเซียน					

5. ท่านมีความคิดเห็นต่อความพร้อมของท่านในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไปนี้น้อยเพียงใด

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	องค์กรของท่านได้รับประโยชน์จากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
2	การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้องค์กรของท่านเกิดรายได้เพิ่มมากขึ้น					
3	องค์กรของท่านให้ความสำคัญแก่การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
4	ผู้บริหารระดับสูงสนับสนุนการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
5	บุคลากรของท่านมีทักษะพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
6	ท่านรู้สึกว่าการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นเรื่องไม่ยาก					
7	เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน องค์กรของท่านปรับตัวไปอย่างรวดเร็วแน่นอน					

5. ท่านมีความคิดเห็นต่อความพร้อมของท่านในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไปนี้
 มากน้อยเพียงใด (ต่อ)

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
8	ท่านมีความตั้งใจเรียนรู้ทุกอย่างที่จำเป็นต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
9	ท่านกังวลต่อการเปลี่ยนแปลงขององค์กรเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
10	สถานะส่วนบุคคลของท่านดีขึ้นด้วยการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					

6. ท่านมีความต้องการพัฒนาทักษะความสามารถในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไปนี้
 มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ภาคผนวก ค

การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเป็นรายด้าน ของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

Univariate Teste						
Dependent Variable		SS	Df	MS	F	p-value
ด้านวิชาชีพบัญชี	Contrast	0.240	2	0.120	0.652	0.523
	Error	23.764	129	0.184		
ด้านภาษา	Contrast	0.783	2	0.391	1.929	0.149
	Error	26.164	129	0.203		
ด้านกฎหมาย	Contrast	0.997	2	0.499	1.487	0.230
	Error	43.269	129	0.335		
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	Contrast	2.016	2	1.008	4.502	0.013*
	Error	28.880	129	0.224		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.013

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา		ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
	\bar{X}	4.23	4.26	4.50
ปริญญาตรี	4.23	-	0.753	0.004*
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.26		-	0.075
สูงกว่าปริญญาตรี	4.50			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.013

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน

ประสบการณ์ในการทำงาน		น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 15 ปี	11 -15 ปี
	\bar{X}	4.15	4.25	4.48	4.59
น้อยกว่า 5 ปี	4.15	-	0.284	0.002*	0.001*
5 - 10 ปี	4.25		-	0.005*	0.005*
มากกว่า 15 ปี	4.48			-	0.552
11 – 15 ปี	4.59				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเป็นรายด้าน ของนักบัญชีธุรกิจ SME ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน

Univariate Teste						
Dependent Variable		SS	Df	MS	F	p-value
ด้านวิชาชีพบัญชี	Contrast	2.835	3	0.945	5.714	0.001*
	Error	21.169	128	0.165		
ด้านภาษา	Contrast	1.833	3	0.611	3.114	0.029
	Error	25.114	128	0.196		
ด้านกฎหมาย	Contrast	6.532	3	2.177	7.385	0.000*
	Error	37.735	128	0.295		
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	Contrast	2.599	3	0.997	4.574	0.004*
	Error	17.692	128	0.218		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.013

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน

รายได้ต่อเดือน		15,000 – 25,000 บาท	ต่ำกว่า 15,000 บาท	มากกว่า 35,000 บาท	25,001 – 35,000 บาท
	\bar{X}	4.32	4.46	4.69	4.70
15,000 - 25,000 บาท	4.32	-	0.088	0.000*	0.005*
ต่ำกว่า 15,000 บาท	4.46		-	0.025	0.076
มากกว่า 35,000 บาท	4.69			-	0.921
25,001 - 35,000 บาท	4.70				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.013

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเป็นรายด้าน ของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน

Univariate Teste						
Dependent Variable		SS	Df	MS	F	p-value
ด้านวิชาชีพบัญชี	Contrast	2.987	3	0.996	6.065	0.001*
	Error	21.017	128	0.164		
ด้านภาษา	Contrast	2.052	3	0.684	3.518	0.017
	Error	24.894	128	0.194		
ด้านกฎหมาย	Contrast	2.714	3	0.905	2.787	0.043
	Error	41.553	128	0.325		
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	Contrast	0.394	3	0.131	0.551	0.648
	Error	30.501	128	0.238		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.013

ภาคผนวก ง
ภาพกิจกรรมลงพื้นที่

ภาพที่ 1 กิจกรรมลงพื้นที่

ภาพที่ 2 กิจกรรมลงพื้นที่

ภาพที่ 3 กิจกรรมลงพื้นที่

ภาพที่ 4 กิจกรรมลงพื้นที่

ภาพที่ 5 กิจกรรมลงพื้นที่

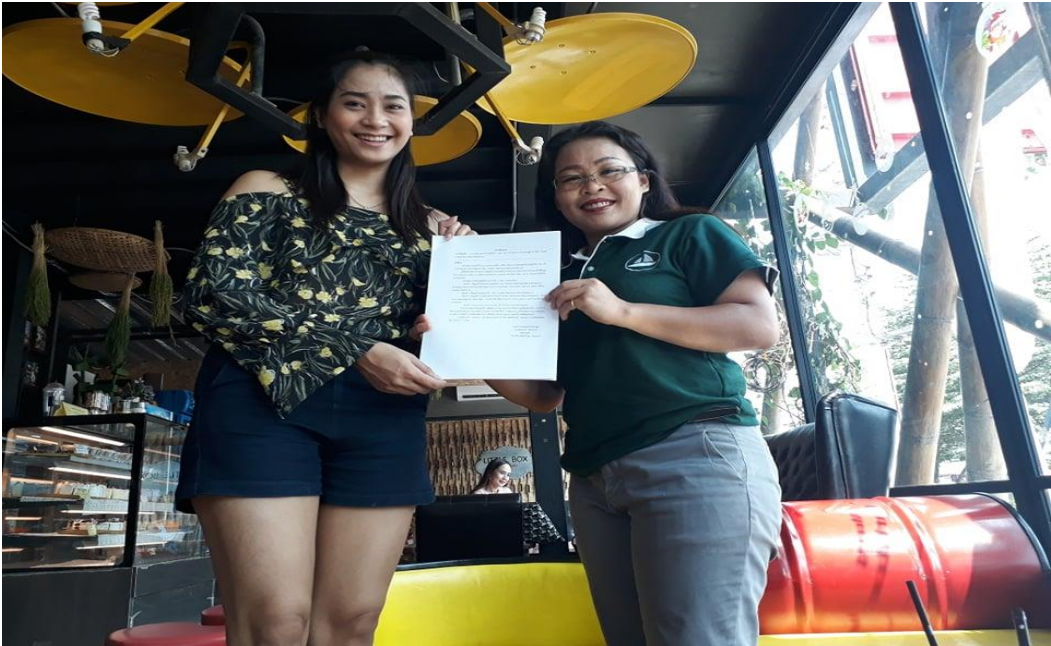
ภาพที่ 6 กิจกรรมลงพื้นที่

ภาพที่ 7 กิจกรรมลงพื้นที่

ภาพที่ 8 กิจกรรมลงพื้นที่

ภาพที่ 9 กิจกรรมลงพื้นที่

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางเดือนฉาย ช่อนกลาง
 วันเกิด 9 มกราคม 2524
 สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 11 หมู่ที่ 12 ตำบลสาวะถี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรบัญชีบัณฑิต
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น 182/12 หมู่4 ตำบลในเมือง
 อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
 เบอร์โทร 081-2662311
 ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547 ปริญญาตรี บธ.บ. (การบัญชี) วิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ
 พ.ศ. 2550 ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต บธ.ม. (การบัญชี)
 มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ